

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

58. årgang
21. januar 2015

Indhold

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Regionsudvalget

109. plenarforsamling den 3.—4. december 2014

2015/C 019/01 Regionsudvalgets resolution om Kommissionens meddelelse om en investeringsplan for Europa. 1

UDTALELSER

Regionsudvalget

109. plenarforsamling den 3.—4. december 2014

2015/C 019/02 Regionsudvalgets udtalelse — Fremme af kvaliteten af de offentlige udgifter på områder, der er omfattet af EU's aktion 4

2015/C 019/03 Regionsudvalgets udtalelse — Sjette rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed 9

2015/C 019/04 Regionsudvalgets udtalelse — Pakken om industripolitik 15

2015/C 019/05 Regionsudvalgets udtalelse — Innovation i den blå økonomi: indfrielse af havenes potentiale for vækst og beskæftigelse 24

2015/C 019/06 Regionsudvalgets udtalelse — Effektive, tilgængelige og elastiske sundhedssystemer 28

2015/C 019/07 Regionsudvalgets udtalelse — En makroregional EU-strategi for Alperregionen 32

2015/C 019/08 Regionsudvalgets udtalelse — Multimodal rejseinformation, rejseplanlægning og billetudstedelse 36

2015/C 019/09 Regionsudvalgets udtalelse — Genetablering af båndet mellem EU og borgerne — mere og bedre kommunikation på lokalt niveau. 40

2015/C 019/10	Regionsudvalgets udtalelse — Naboskab ved en skillevej: Gennemførelsen af Den Europæiske Naboskabspolitik i 2013	45
2015/C 019/11	Regionsudvalgets udtalelse — En EU-kvalitetsramme for foregribelse af forandringer og omstruktureringer	50
2015/C 019/12	Regionsudvalgets udtalelse — Bestræbelser på at fremme ægte solidaritet om en egentlig europæisk migrationspolitik	54
2015/C 019/13	Regionsudvalgets udtalelse — Betydningen af et bedre sammenkoblet Europa med fokus på det høje vækstpotentiale i IKT-sektoren	59
2015/C 019/14	Regionsudvalgets udtalelse — Internetpolitik og -forvaltning	65
2015/C 019/15	Regionsudvalgets udtalelse — Europæisk film i den digitale tidsalder.	70
2015/C 019/16	Regionsudvalgets udtalelse — Anerkendelse af færdigheder og kompetencer, der er erhvervet gennem ikkeformel og uformel læring	75
2015/C 019/17	Regionsudvalgets udtalelse — M-sundhed	80

III Forberedende retsakter

REGIONSUDVALGET

2015/C 019/18	Regionsudvalgets udtalelse — Pakken om økologisk produktion.	84
---------------	--	----

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

REGIONSUDVALGET

109. PLENARFORSAMLING DEN 3.—4. DECEMBER 2014

Regionsudvalgets resolution om Kommissionens meddelelse om en investeringsplan for Europa

(2015/C 019/01)

REGIONSUDVALGET

der henviser til Kommissionens meddelelse om 'En investeringsplan for Europa':

1. glæder sig over, at den nye Kommission har sat investeringer i vækst og beskæftigelse øverst på sin dagsorden, og understreger, at Regionsudvalget er parat til at samarbejde med de europæiske institutioner, navnlig med Europa-Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank, for at sikre det nødvendige politiske ejerskab, så planen, der kombinerer bedre investeringer med strukturelle reformer, bliver en succes;
2. glæder sig over den foreslåede investeringsplans anerkendelse af den rolle, de lokale og regionale myndigheder vil komme til at spille, når det gælder fremme af investeringerne til støtte for jobskabelse og vækst, eftersom ca. 55 % af de samlede offentlige investeringer i EU-28 i 2013 blev gennemført af subnationale myndigheder ⁽¹⁾;
3. bifalder Europa-Kommissionens erkendelse af, at der i øjeblikket i høj grad underinvesteres med nuværende investeringsniveauer, der årligt ligger 230 til 370 milliarder EUR under gennemsnittet;
4. betoner, at investeringsplanen bør være begyndelsen til en bredere investeringsstrategi for EU, som skal være tæt forbundet med revisionen af Europa 2020-strategien og gå hånd i hånd med en fjernelse af lovgivningsmæssige byrder;
5. foreslår, at investeringskvoten pr. medlemsstat anvendes som et kriterium for makroøkonomisk overvågning;

Frigivelse af finansieringsressourcer til at sætte gang i investeringerne på EU-niveau, nationalt og regionalt niveau

6. understreger, at offentlige investeringer bør være forenelige med den offentlige gælds bæredygtighed; betoner, at offentlige investeringer af god kvalitet stimulerer og ofte er en forudsætning for private investeringer, og at de nye investeringer bør sigte mod at skabe produktionsmæssige virkninger, som medfører en nedgang i gældskvoten;
7. opfordrer medlemsstaterne, de regionale og de lokale myndigheder til at imødekomme opfordringen om frivilligt at bidrage til Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI);
8. støtter Kommissionens forslag om at undtage offentlige investeringer, der støtter projekter under EFSI, fra beregningen af budgetunderskud under stabilitets- og vækstpakten;

⁽¹⁾ Sjette rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed: investering i job og vækst — COM(2014) 473.

9. mener, at en sådan undtagelse er i overensstemmelse med Regionsudvalgets anmodning om at undtage national medfinansiering af de europæiske struktur- og investeringsfonde fra beregningen af budgetunderskud under stabilitets- og vækstpakken, og beder derfor Kommissionen om at vurdere gennemførligheden af denne anmodning;
10. bakker op om Kommissionens vurdering af, at uden økonomisk og projektbaseret inddragelse af de regionale myndigheder, vil investeringsplanen ikke nå en passende løftestangseffekt i realøkonomien;
11. sætter spørgsmålstegn ved, om den forventede løftestangseffekt på 1:15 kan opnås i hele EU, når der tages højde for, at nogle mindre udviklede regioner mangler en robust privat sektor, som kan stille yderligere finansiering til rådighed for projekter;
12. hilser Kommissionens tilkendegivelse af, at den nye EFSI vil blive oprettet som et supplement til de europæiske struktur- og investeringsfonde, velkommen; understreger, at man bør undgå enhver overlapning mellem EFSI og de europæiske struktur- og investeringsfonde, og efterlyser en afklaring af, hvor stor komplementaritet mellem disse investeringsfonde, der er behov for, også hvad angår anvendelsen af finansielle instrumenter;
13. opfordrer kraftigt til at give adgang til mindre projekter, der bidrager til jobskabelse på lokalt niveau, og understreger behovet for en afbalanceret investeringsplan for byer og landdistrikter;
14. understreger, at denne pakke ikke må have nogen negative konsekvenser for projekter, der er iværksat eller planlægges under de eksisterende COSME- og Horisont 2020-programmer;
15. mener, at kapitaltilførsler ikke kun bør fokusere på en kvantitativ løftestangseffekt generelt, men også på kvalitative investeringer på områder såsom uddannelse, forskning, transport, infrastruktur, sundhed, energieffektivitet og bæredygtig udvikling, som øger vækstpotentialet;

Lokale og regionale myndigheder som hovedaktører i forbindelse med medfinansieringen af vigtige investeringsprojekter

16. er tilfreds med, at Kommissionen har til hensigt at samarbejde med alle offentlige og private aktører på regionalt niveau for at fremme vigtige investeringsprojekter og sikre disses adgang til egnede finansieringskilder. Udvalget understreger, at offentlig-private partnerskaber kan øge konkurrenceevnen, men bør have klart definerede virkeområder og aftalte mål; opfordrer på det kraftigste Kommissionen til at kræve, at medlemsstaterne udviser gennemsigtighed i forbindelse med udvælgelsen af projekter, og at de inddrager de regionale og lokale myndigheder i processen;
17. påpeger, at gennemførelsen af investeringspakken forudsætter en større inddragelse af nationale og regionale udviklingsbanker;
18. slår til lyd for, at man i forbindelse med evalueringen af planlagte investeringsprojekter tager hensyn til OECD-principperne om offentlige investeringer;
19. støtter idéen om et 'knudepunkt' for kvikskrankeinvesteringsrådgivning, der skal sikre fastsættelse af prioriteter på europæisk plan. Udvalget fremhæver de lokale og regionale myndigheders evne til at bygge bro mellem de projektansvarlige, investorerne og de offentlige forvaltningsmyndigheder og derigennem fremme vigtige investeringsprojekter og sikre de rette projekter adgang til egnede finansieringskilder;
20. bifalder investeringsplanens initiativ til at støtte risikofinansiering for SMV'er. Da netop SMV'erne er kendetegnet ved at være de mest sårbare virksomheder i forbindelse med økonomisk og finansiell ustabilitet, mener udvalget, at EIB bør yde fuld garanti for støtte, og at denne støtte ikke må være genstand for en prisfastsættelse til markedspris; understreger, at små virksomheder og mikrovirksomheder også skal have adgang til risikofinansieringsstøtten og udtrykker bekymring for, at den brede definition af midcap-selskaber kunne føre til, at det i overvejende grad bliver større midcap-selskaber, der får gavn af støtten;
21. bakker op om initiativet om at afholde 'Investering i Europa'-workshops på regionalt niveau og bekræfter, at udvalget er villigt til at bidrage med sin ekspertise til, at disse workshops lykkes;

Et mere effektivt klima for de offentlige myndigheder for gennemførelsen af investeringer

22. understreger, at de lokale og regionale myndigheders kapacitet og evne til at udvælge og forberede egnede projekter ofte udgør den største flaskehals for flere private investeringer. Udvalget påpeger, at de lokale og regionale myndigheder kan blive pålagt yderligere finansielle administrative byrder under investeringsplanens gennemførelsesfase, og fremhæver nødvendigheden af at samarbejde med de lokale og regionale myndigheder om at udpege lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige hindringer, eftersom de lokale og regionale myndigheder står for gennemførelsen af ca. 70 % af EU's beslutninger;
23. mener derfor, at der er behov for mere målrettet teknisk assistance til støtte for de subnationale myndigheders administrative kapacitet, således at de på effektiv vis kan håndtere strukturelle reformer, der sigter mod at forbedre investeringsklimaet;
24. opfordrer til forenklede procedurer, der muliggør rettidig godkendelse af projekter, for at undgå forsinkelser i planens gennemførelse;
25. er enig i, at en effektiv og rettidig gennemførelse af EU's regler for offentlige indkøb, herunder for innovative partnerskaber, og fremme af elektroniske indkøbsværktøjer vil forbedre betingelserne for investering. Udvalget understreger i den henseende, at mange ordregivende myndigheder i dag ikke har de fornødne faciliteter til at håndtere elektroniske fakturaer, hvorfor en række medlemsstater bør sigte mod at udvikle passende it-systemer og råde bod på de eksisterende mangler;
26. giver tilsagn om at bidrage til forslaget til forordning om gennemførelse af investeringsplanen, der forventes vedtaget af Kommissionen i januar 2015;
27. pålægger formanden at fremsende denne resolution til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og formanden for Det Europæiske Råd.

Bruxelles, den 4. december 2014

Michel LEBRUN
*Formand for
Regionsudvalget*

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

109. PLENARFORSAMLING DEN 3.—4. DECEMBER 2014

Regionsudvalgets udtalelse — Fremme af kvaliteten af de offentlige udgifter på områder, der er omfattet af EU's aktion

(2015/C 019/02)

Ordfører Catuscia Marini (IT/PES), formand for regionen Umbrien
Basisdokument

I. GENERELLE BEMÆRKNINGER

1. Regionsudvalget understreger, at vilkårene for finansiering af den reale økonomi er i færd med at blive ændret drastisk af den igangværende finansielle, økonomiske og sociale krise. På denne baggrund bliver det stadig vigtigere, at der ydes støtte til både offentlige og private langsigtede investeringer. Offentlige investeringer kan således ikke blot være en stimulator for private investeringer, de kan også være en nødvendig forudsætning for samme. De kan være nyttige til at etablere de relevante strukturelle betingelser for økonomiens funktion i en given region og fungere kontracyklisk i dårlige økonomiske tider. Ud over at supplere de private investeringer kan offentlige investeringer virkeliggøre målsætninger af almen interesse på områder (såsom uddannelse, forskning, infrastruktur, sundhed, miljø osv.), hvor det offentlige må intervenere, eftersom de bredere samfundsmæssige fordele ikke kan tilgodeses gennem private investeringer;
2. noterer sig, at mens direkte investeringer på verdensplan stiger med en næsten tocifret takt ⁽¹⁾, er private investeringer i Den Europæiske Union aftagende. Samtidig begrænser de på nuværende tidspunkt ekstremt lave renter den private sektors incitament til at støtte offentlige investeringer på kort sigt. Derfor er det vigtigt at skabe gunstige betingelser, der stimulerer private investeringer, og samtidig øge omfanget, kvaliteten og effektiviteten af offentlige investeringer og således kompensere for den utilstrækkelige private efterspørgsel gennem offentlig efterspørgsel;
3. understreger, at ifølge IMF's World Economic Outlook fra oktober 2014 ⁽²⁾ er der »for økonomier med tydeligt identificerede infrastrukturbehov og effektive mekanismer for offentlige investeringer, og hvor der er ledig kapacitet i økonomien og pengepolitisk lempelse, vægtige argumenter for at øge investeringerne i offentlige infrastrukturer«;
4. påpeger, at de offentlige investeringer i Den Europæiske Union faldt med 20 % i faste priser mellem 2008 og 2013. Udvalget bemærker, at det utilstrækkelige offentlige investeringsniveau begyndte inden krisen og siden er blevet betragteligt forværret. Under krisen blev de offentlige investeringer yderligere indskrænket som følge af offentlig intervention i rekapitaliseringen af banker, som navnlig skulle håndtere konsekvenserne af private overinvesteringer i fast ejendom i en række eurolande. Ifølge Kommissionens seneste prognoser for 2013 og 2014 vil de offentlige investeringer i EU-27 nå et historisk lavt niveau i 2014, hvilket allerede var tilfældet for den private sektor i 2013 ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Se FN's »World Investment Report 2014«, 24. juni 2014, http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/wir2014_en.pdf

⁽²⁾ <http://www.imf.org/external/pubs/ft/weo/2014/02/pdf/c3.pdf>

⁽³⁾ Se sjette samhörighedsrapport, s. 142.

5. tilslutter sig den voksende konsensus om, at uden en stimulering af vækstfremmende investeringer vil det blive umuligt at genetablere en varig vækst i EU ⁽⁴⁾. En stimulering af vækstfremmende investeringer er helt central, da dette har den største finansielle multiplikatoreffekt, dvs. den afledte virkning på den reale BNP-vækst, sammenholdt med andre typer af udgifter såsom offentligt forbrug, sociale overførsler, momsned sættelser eller øgede socialsikringsbidrag for lønmodtagere ⁽⁵⁾;

6. henviser til risikoen for, at et vedvarende lavt niveau af offentlige kvalitetsinvesteringer yderligere kan udbyde de skillelinjer med hensyn til samhørighed og konvergens, der er blevet omtalt i Kommissionens sjette samhørighedsrapport;

7. henleder dog opmærksomheden på, at både det høje gælds niveau i visse medlemsstater og den af krisen forårsagede stigning i udgifterne til sociale foranstaltninger og kapitaloverførsel til virksomhederne reducerer det finanspolitiske råderum for offentlige investeringer;

8. bemærker, at forværringen af de offentlige finanser og de finanspolitiske konsolideringsforanstaltninger, der er iværksat siden slutningen af 2010, har ført til betydelige ændringer i sammensætningen af de offentlige udgifter i en række medlemsstater. Navnlig er de vækstfremmende udgifter blevet ramt i uforholdsmæssig grad som led i de finanspolitiske konsolideringsforanstaltninger og faldt mellem 2008 og 2012 i EU-27 fra 36,7 % til 35,6 % ⁽⁶⁾;

9. understreger, at de subnationale myndighedsniveauer spiller en central rolle for de offentlige investeringer, da de stod for ca. 55 % af alle offentlige investeringer i EU-28 i 2013. Imidlertid faldt andelen af subnationale offentlige investeringer fra 2,2 % af EU-27 BNP i 1995 til 1,8 % i 2013 med et uafbrudt fald målt i faste priser siden 2010 ⁽⁷⁾. Dette fald skyldes endvidere for en stor del en forværring af lånevilkårene. At man indfører regler for subnationale myndigheders låntagning, eller at man strammer de eksisterende regler som led i de finanspolitiske konsolideringsforanstaltninger i mange OECD-lande, er i mange tilfælde nødvendigt for at begrænse den offentlige gæld, men medfører også en yderligere forringelse af deres investeringskapacitet;

10. betoner, at medlemsstaterne ifølge protokol nr. 12 til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) har ansvaret for den samlede offentlige sektors underskud, hvilket omfatter alle myndighedsniveauer. Samtidig er det imidlertid en kendsgerning, at den virkning, EU's finanspolitiske regler har for EU's lokale og regionale myndigheder, varierer betydeligt. Virkningen afhænger af: i) hvordan medlemsstaterne har omsat EU's finanspolitiske regler til national lovgivning, ii) graden af finanspolitisk decentralisering i den enkelte medlemsstat, iii) de lokale og regionale myndigheders beføjelser, og iv) de lokale og regionale myndigheders finansielle situation, som kan variere betydeligt selv inden for den enkelte medlemsstat;

11. understreger, at mens offentlige investeringer berøres indirekte af det makroøkonomiske krav i stabilitets- og vækstpacten om, at underskuddet og den offentlige gæld skal holdes under henholdsvis 3 % og 60 % af BNP, figurerer EU-traktatens eneste specifikke reference til offentlige investeringer i forbindelse med proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud, hvor der ikke skelnes mellem de forskellige former for udgifter. Således fastslår artikel 126, stk. 3, i EUF-traktaten, at i den rapport, der går forud for iværksættelse af en budgetunderskudsprocedure, »tages der ligeledes hensyn til, om det offentlige underskud overstiger de offentlige investeringsudgifter, samt til alle andre relevante forhold«. Listen over relevante faktorer i budgetunderskudsforordningen omfatter »udviklingen i de primære udgifter, både de løbende udgifter og kapitaludgifterne (...) gennemførelsen af politikker inden for rammerne af den fælles vækststrategi for Unionen samt den overordnede kvalitet af de offentlige finanser«;

⁽⁴⁾ For en definition af vækstfremmende udgifter, se Kommissionens »The Quality of Public Expenditure« (2012).

⁽⁵⁾ Se »CEPII Policy Brief« nr. 4, juli 2014: »A new Architecture for Public Investment in Europe« af Natacha Valla, Thomas Brand og Sébastien Doisy, s. 4.

⁽⁶⁾ Sjette samhørighedsrapport, s. 142.

⁽⁷⁾ Sjette samhørighedsrapport, s. 144.

12. noterer, at der ikke hidtil er blevet formuleret en EU-strategi for offentlige investeringer, og at Kommissionen hovedsageligt har begrænset sig til at udstede ikkeforpligtende henstillinger til medlemsstaterne: »En troværdig og væksthæmmende konsolidering, som gør skattestrukturen mere effektiv og forbedrer anvendelsen af de offentlige udgifter, vil bidrage til at fremme vækst. (...) Medlemsstaterne (bør) især bestræbe sig på at fastholde en god fremgang i den finanspolitiske konsolidering, samtidig med at de fastholder de investeringer, som tjener til at opfylde Europa 2020-målene for vækst og beskæftigelse«⁽⁸⁾. Denne anbefaling blev yderligere præciseret i den årlige vækstundersøgelse 2013, som understreger, at »investeringer i uddannelse, forskning, innovation og energi bør prioriteres og styrkes, hvor det er muligt, og (at) der samtidig skal sikres en effektiv udnyttelse af midlerne«. Udvalget forventer, at alle EU-strategier nøje overholder nærhedsprincippet;

13. bifalder imidlertid, at de landespecifikke henstillinger for 2014 lægger større vægt på langsigtede foranstaltninger for at styrke væksten og anerkender, at kortsigtede finanspolitiske konsolideringsforanstaltninger på balanceret vis bør ledsages af langsigtede investeringer for vækst og beskæftigelse. De landespecifikke henstillinger henviser ofte til forskning og innovation, viden, uddannelse, markedsadgang for SMV'er (13 lande), energisektoren (12 lande) og transport- og bredbåndsinfrastrukturer (8 lande)⁽⁹⁾;

14. minder om, at det i vækst- og beskæftigelsespagten, der blev vedtaget af stats- og regeringscheferne den 28.-29. juni 2012, blev fremført, at »der skal lægges særlig vægt på investeringer i fremtidsorienterede områder, der er direkte forbundet med økonomiens vækspotentiale, og på at sikre pensionssystemernes holdbarhed. Kommissionen overvåger, hvilke virkninger budgetstramninger har for væksthæmmende offentlige udgifter og offentlige investeringer. Den vil aflægge rapport om kvaliteten af de offentlige udgifter og om, hvad der kan gøres inden for grænserne af EU's og medlemsstaternes finanspolitiske rammer«. Stillet over for den opgave reagerede Kommissionen med et forholdsvis akademisk dokument, der hverken havde en egentlig lovgivningsmæssig status eller indeholdt nogen form for politikanbefalinger⁽¹⁰⁾;

15. er af den opfattelse, at anbefalingen i konklusionerne fra Det Europæiske Råd i december 2012 om at »(udnytte) de muligheder, som EU's eksisterende finanspolitiske rammer giver for at finde balancen mellem behovene for produktive offentlige investeringer og målene vedrørende finanspolitisk disciplin (...) i den præventive del af stabilitets- og vækstpagten⁽¹¹⁾», ikke er blevet fulgt op, men fortsat er højaktuel, således som formanden for ECB understregede det den 22. august 2014, da han sagde, at »siden 2010 har euroområdet lidt under en mere utilgængelig og mindre effektiv finanspolitik sammenholdt med andre vigtige udviklede økonomier. (...) Det ville politisk overordnet set være hensigtsmæssigt, hvis finanspolitikken kunne spille en mere central rolle ved siden af pengepolitikken, og jeg mener, at dette er muligt, samtidig med at der tages hensyn til vores særlige udgangsbetingelser og lovgivningsmæssige restriktioner«;

16. minder om, at stabilitets- og vækstpagten tillader, at den kan anvendes fleksibelt under ekstraordinære og midlertidige omstændigheder, som er blevet defineret i forordning 1177/2011, og at Kommissionen selv har vurderet, at »EU's finanspolitiske rammer rummer tilstrækkelige muligheder til at finde en balance mellem behovet for produktive offentlige investeringer og målsætningerne om finanspolitisk disciplin«⁽¹²⁾.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

17. Under henvisning til Det Europæiske Råds konklusioner af 27. juni, hvori det blev bekræftet, at »...Unionen (bør) tage dristige skridt for at fremme væksten, øge investeringerne, skabe flere og bedre arbejdspladser og fremme reformer med henblik på konkurrenceevne«, og at »dette (også) kræver, at der gøres bedst mulig brug af den fleksibilitet, der er indbygget i den eksisterende stabilitets- og vækstpacts regler«, anmoder Regionsudvalget Kommissionen om at offentliggøre en meddelelse om, hvordan den agter at anvende de eksisterende fleksibilitetsbestemmelser i stabilitets- og vækstpagten for at fremme de offentlige investeringer, som er nødvendige for at styrke den økonomiske vækst;

18. Regionsudvalget minder om, at det for at tilvejebringe et passende og varigt niveau af offentlige nettoinvesteringer er vigtigt at sørge for, at regeringerne ikke som led i deres overholdelse af kravene til finanspolitiske tilpasninger skærer ned på investeringsudgifterne. Erfaringerne har således vist, at da krisen toppede, valgte regeringerne at reducere investeringerne snarere end de løbende udgifter. Det er imidlertid velkendt, at investeringer udgør en vigtig løftestang for effektive strukturforanstaltninger i de regioner og byer i EU, som modtager støtte fra ESL-fondene, og uden denne løftestang bliver det umuligt at garantere, at de kan spille en aktiv rolle i og bidrage til Europa 2020-strategien;

⁽⁸⁾ Kommissionens meddelelse »En plan for en udbygget og egentlig ØMU — Indledning af en europæisk debat«, COM(2012) 777 final, 30.11.2012, punkt 3.1.6.

⁽⁹⁾ Se: Regionsudvalgets analyse af de landespecifikke henstillinger for 2014, juli 2014.

⁽¹⁰⁾ http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/occasional_paper/2012/pdf/ocp125_en.pdf

⁽¹¹⁾ Konklusioner fra Det Europæiske Råd den 14. december 2012 om fuldførelse af ØMU'en, punkt 2.

⁽¹²⁾ Kommissionen, »The Quality of Public Expenditure«, s. 31.

19. gentager sin støtte til Europa-Parlamentets anmodning om ikke at medregne national medfinansiering af investeringer, der er medfinansieret af Den Europæiske Union inden for rammerne af partnerskabsaftaler, og opfordrer i den sammenhæng til, at investeringer foretaget af lokale og regionale myndigheder inden for rammerne af strukturfondene og Samhørighedsfonden ikke omfattes af stabilitets- og vækstpagtens regler. Udvalget påpeger dog også, at alle forvaltningsniveauer bør tilstræbe at begrænse deres offentlige gæld med henblik på at mindske tilbagebetalingsbyrden for fremtidige generationer;

20. udtrykker bekymring over, at Eurostats nye regnskabsnorm, ENS 2010, der indføres fra september 2014, ikke skelner mellem udgifter og investeringer. I visse medlemsstater medfører gennemførelsen af disse normer i national ret desuden, at lokale og regionale myndigheder forpligtes til at anvende beløbslofter for investeringer pr. år og pr. indbygger. Disse beløbslofter forhindrer især lokale og regionale myndigheder i visse medlemsstater i at stille den nødvendige medfinansiering til rådighed for projekter inden for rammerne af de europæiske struktur- og investeringsfonde. Beløbslofterne er også en hindring for de lokale og regionale myndigheder, som har finansielle midler i reserve til at igangsætte omfattende investeringsprojekter, der ikke er forbundet med de europæiske struktur- og investeringsfonde. Derfor opfordres Europa-Kommissionen til at udarbejde en rapport om indførelsen af ENS 2010;

21. understreger, at hvis man undlader at inddrage medfinansiering i beregningen af budgetunderskud, vil det især have betydning for at fremskynde og lette gennemførelsen af de europæiske programmer. Det understreger endvidere, at en sådan undladelse også vil være af betydning for de medlemsstater, der har lidt mest under krisen, og som har modtaget økonomisk støtte gennem betalingsbalancemekanismen for lande uden for euroområdet (Rumænien, Letland og Ungarn) eller gennem den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme for lande i euroområdet (Grækenland, Irland og Portugal), og hvor den nationale medfinansieringsandel for strukturfondene er faldet siden 2011. Hvis medfinansieringsandelen holdes ude af beregningen af budgetunderskud, får de lokale og regionale myndigheder mere tilgængelig og øget medfinansiering, hvilket igen ville bane vej for, at EU-midlerne kunne spredes over flere projekter og dermed få en større løftestangseffekt og stimulere offentlige kvalitetsinvesteringer;

22. opfordrer, i betragtning af at EU's offentlige investeringer som led i samhørighedspolitikken allerede i dag bestemmes på basis af overvejelser om den differentierede kvalitet af de offentlige investeringer i kraft af princippet om tematisk koncentration (Europa 2020-øremærkning og -menu), Kommissionen til at svare på, om ikke EU burde overveje anvendelse af lignende evalueringskriterier ved vurdering af nationale offentlige udgifter;

23. opfordrer Kommissionen til at fremlægge en hvidbog, som fastlægger en typologi på EU-niveau for kvaliteten af offentlige investeringer i de offentlige udgiftsregnskaber i forhold til deres langsigtede virkninger. I sidste ende kunne en sådan typologi føre til en vægtet evaluering af kvaliteten af de offentlige investeringer i beregningen af budgetunderskud og/eller til en bedre hensyntagen til den eksisterende makroøkonomiske cyklus/kontekst med en endelig målsætning om at indføre en »gylden regel«, der muliggør en adskillelse i de offentlige regnskaber mellem løbende udgifter og investeringer, således at det undgås, at offentlige investeringer med nettofordele på lang sigt opføres udelukkende med deres negative »omkostninger« på kort sigt;

24. bekræfter endvidere sin støtte til de anbefalinger, Europa-Parlamentet i november 2012 fremsatte i sin beslutning om »En social investeringspakt — som svar på krisen«⁽¹³⁾. Beslutningen, som erkendte de langvarige virkninger af den aktuelle økonomiske og finansielle krise på kvantiteten og kvaliteten af sociale investeringer i Europa, efterlyste en ny tilgang til sociale investeringer i Europa. Europa-Parlamentet foreslog, at medlemsstaterne på basis af modellen for europalupspagten skulle overveje at undertegne en »social investeringspakt«, som fastlægger investeringsmål for at nå Europa 2020-målsætningerne vedrørende beskæftigelse, socialpolitik og uddannelse. Udvalget mener derudover, at strategien for offentlige investeringer bør rette sig mod miljømæssige og sociale mål;

25. efterlyser en revision af metoden for beregning af det »strukturelle underskud« med henblik på at tage hensyn til de nationale økonomiers iboende egenskaber og til de strukturelle forskelle i de offentlige udgifter⁽¹⁴⁾;

26. anmoder Kommissionen om i hver årsrapport om de offentlige finanser i Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU'en) at inkludere et kapitel om kvaliteten af de offentlige investeringer, også på subnationalt niveau;

⁽¹³⁾ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2012-0419+0+DOC+XML+V0//DA>

⁽¹⁴⁾ For en forklaring af, hvorfor offentlige udgifter er forskellige fra ét land til et andet, se Céline Mareuge/Catherine Merckling: »Pourquoi les dépenses publiques sont-elles plus élevées dans certains pays?«, Note d'Analyse France Stratégie, juli 2014.

27. henleder opmærksomheden på det forhold, at kvaliteten af udgifterne i vid udstrækning afhænger af god forvaltningspraksis. Udvalget deler i denne forbindelse det synspunkt, at »gennemgangene af de offentlige udgifter er et passende instrument for forbedrede udgiftsresultater. Hensigten med disse er at søge en mere intelligent udgiftsallokering på de nationale politiske prioriteter baseret på en selektiv og bæredygtig udgiftsbaseret konsolidering, dvs. en tilbundsående og koordineret undersøgelse af basisudgifterne i lyset af de politiske resultater, der søges opnået. De udgør i princippet en mere holdbar tilgang sammenholdt med lineære udgiftsnedskæringer over en bred kam, som kan have en række negative økonomiske og sociale konsekvenser på mellemlang og lang sigt⁽¹⁵⁾;

28. foreslår, at Kommissionen officielt tilslutter sig OECD's anbefaling om fastlæggelse af en række principper for offentlige investeringer⁽¹⁶⁾ (marts 2014). Udvalget bifalder, at anbefalingerne på alle politiske handlingsområder (koordinering af offentlige investeringer, kapacitetopbygning, fastlæggelse af rammebetingelser) anerkender den betydelige og voksende rolle, som de regionale og lokale myndigheder spiller ved planlægning og implementering af offentlige investeringer;

29. Det glæder sig over den såkaldte Junckerpakke, som er blevet bebudet, og som skal rejse midler for op til 300 milliarder til investeringer i sektorer som bredbånd, energi, infrastruktur i industriområder og kommunikation. Det ønsker i den forbindelse flere oplysninger om, hvor pengene skal komme fra, om deres reelle additionalitet, og om hvor mange private midler, man forestiller sig at kunne tiltrække, og håber, at de lokale og regionale myndigheder vil blive inddraget i tilstrækkeligt omfang i programmeringen og gennemførelsen af foranstaltningerne;

30. foreslår, at der i forbindelse med midtvejsevalueringen af Europa 2020-strategien inddrages en indikator vedrørende investeringsraten i den makroøkonomiske resultattavle;

31. understreger, at en EU-strategi med en styrket indsats for at bekæmpe skattesvig og begrænse skatteunddragelse samtidig ville frigøre indtægter til en nye offentlige kvalitetsinvesteringer og sikre bedre og mere lige vilkår med hensyn til virksomhedskonkurrence;

32. mener, at indførelsen af en EU-opsparingskonto kan bidrage til finansieringen af den 300 mia. EUR store investeringspakke;

33. forventer, at skatten på finansielle transaktioner, som 11 medlemsstater agter at indføre på basis af et styrket samarbejde, vil blive koordineret med den 300 mia. EUR store investeringspakke;

34. går ind for en stærkere samordning mellem EIB og de nationale investeringsbanker, eventuelt med en sammenlægning af den finansielle kapacitet omkring fælles projekter for derved at skabe grænseoverskridende følgevirkninger;

35. bifalder det første europæiske projektobligationsinitiativ vedrørende ultrahurtigt bredbånd, som blev lanceret af Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank (EIB) den 23. juli 2014, og opfordrer til, at der lanceres andre grænseoverskridende EU-projektobligationsinitiativer til støtte for infrastrukturudviklingen;

36. foreslår, at EIB's indbetalte kapital øges med yderligere 10 mia. EUR i lighed med den vellykkede forøgelse i midten af 2012, som gjorde det muligt næsten at fordoble udlånet til SMV'er. Med en forøgelse på ekstra 10 mia. EUR vil man kunne øge EIB's udlån med yderligere op til 80 mia. EUR i det omfang dette falder inden for rammerne af EIB's mandat i de enkelte medlemslande;

37. anmoder i denne forbindelse Kommissionen om at undersøge, om det er muligt at anvende en lille del af EU-budgettet, f.eks. ca. 5 mia. EUR om året, som en risikobuffer for at gøre det muligt for EIB at låne yderligere midler ud til finansiering af infrastrukturprojekter (projektobligationer) og fremme innovation, hvilket kunne generere for op til 40 mia. EUR investeringer.

Bruxelles, den 3. december 2014

Michel LEBRUN

*Formand for
Regionsudvalget*

⁽¹⁵⁾ Se Kommissionen: Economic Paper 525 — Public Spending Reviews: design, conduct and implementation, Summary for non-specialists, juli 2014.

⁽¹⁶⁾ <http://www.oecd.org/gov/regional-policy/oecd-principles-on-effective-public-investment.htm>

Regionsudvalgets udtalelse — Sjette rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed

(2015/C 019/03)

Ordfører	Nicola Zingaretti (IT/PES), formand for regionalrådet i Lazio
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Sjette rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed: investering i job og vækst COM(2014) 473 final

I. GENERELLE BEMÆRKNINGER***En central politik for Europa i en globaliseret tid ...***

1. Regionsudvalget anser **samhørighedspolitikken for at være et af de mest karakteristiske instrumenter i den europæiske model** og den politik, som i kraft af sit potentiale til at reformere økonomier og forvaltninger og dens vidt forgrenede indvirkning på mange niveauer er bedst egnet til at bidrage til udviklingen af en struktur, som kan give EU og regionerne mulighed for at imødegå vor tids store udfordringer, lige fra globalisering til klimaændringer, energiforsyning og bæredygtig udvikling.

... som har vist sin relevans under krisen ...

2. Regionsudvalget understreger, at samhørighedspolitikken under den økonomiske krise har vist, at den har kunnet **bidrage til opretholdelsen af niveauet for offentlige investeringer i flere medlemsstater**, hvad angår såvel deres omfang som deres kvalitet, takket være udvælgelsesmekanismer, som sikrer sammenhængen med de europæiske strategier.

... ved at bistå regionerne med at imødegå den ...

3. De regionale myndigheder er ofte de administrativt hovedansvarlige for offentlige investeringer, og samhørighedspolitikken, som er et vigtigt instrument for disse myndigheders centrale rolle på europæisk plan, bør øge deres muligheder for at levere tjenesteydelser af kvalitet til borgerne.

... og som løbende bør tilpasses for at kunne magte de nye udfordringer.

4. Regionsudvalget er af den opfattelse, at den finansielle og økonomiske krises følger for de offentlige finanser over hele Europa **øger behovet for at fremme bæredygtige offentlige og private investeringer** og for at være mere opmærksom på udgiftsprocesserne for at sikre deres effektivitet, regelmæssighed og hurtige afvikling;

5. understreger behovet for i højere grad at afpasse samhørighedspolitikken efter Europa 2020-strategien, hvis midtvejsevaluering vil blive indledt i 2015. Helt konkret kunne denne afpasning foregå ved, at man i den årlige vækstundersøgelse, som fremlægges hvert år i september i begyndelsen af det europæiske semester, indarbejder et kapitel viet til økonomisk, social og territorial samhørighed, der skal erstatte de situationsrapporter om samhørighed, der tidligere blev offentliggjort mellem samhørighedsrapporterne;

6. mener, at **samhørighedspolitikken er central** i en tid, hvor balancen mellem stramninger og vækstfremmende foranstaltninger og udformningen af en ny udviklingsmodel, som kan modstå globaliseringspresset, er afgørende punkter på den europæiske dagsorden. Det er på denne baggrund — og på baggrund af presset på de offentlige finanser — at EU's indsats bør vedblive med at understøtte vækst, rette foranstaltningerne mod strategiske mål for de enkelte regioner og for den europæiske økonomi og opbygge et effektivt administrativt system til at imødegå globaliserings udfordringer. I dette øjemed — og i forbindelse med indledningen af programmeringsperioden 2014-2020 — er det nyttigt at overveje, hvorledes man kan sikre, at samhørighedspolitikken kommer til at spille en så stor rolle som muligt, udnytte synergier med andre instrumenter og forbedre de europæiske borgeres kendskab til denne politik;

7. **tager positivt imod den sjette rapport**, som Regionsudvalget anser for at være et vigtigt middel til oplysning om samhørighedspolitikken gennemførelse, dens resultater og operationelle vanskeligheder, de problemstillinger, som den vil være nødt til at forholde sig til i de kommende år, og de muligheder, der åbnes op for, hvis den anvendes effektivt.

II. FORUDSÆTNINGER FOR EN MERE EFFEKTIV SAMHØRIGHEDSPOLITIK

God styring — på europæisk og nationalt plan — er en forudsætning ...

8. Regionsudvalget understreger, at det for at forbedre samhørighedspolitikken effekt er afgørende, at der foregår en velfungerende **flerniveaustyring**, som i kraft af sin opbygning er i stand til effektivt at reagere på borgernes og virksomhedernes ønsker, og at systemet for offentlige kontrakter er gennemsigtigt og innovativt. Derfor anbefaler Regionsudvalget i tråd med den sjette rapport, at der anvendes ressourcer og viden, som samhørighedspolitikken stiller til rådighed, med det mål at styrke den administrative kapacitet blandt andet ved at gøre bredere brug af de nye teknologier og ved at fokusere på at forenkle administrationen;

9. mener, at man for at forbedre **kvaliteten af de offentlige udgifter** — ud over effektiviteten i tildelingen af midler — bør tage hensyn til de regionale forskelle og særlige forhold, som kan udgøre en hindring for vækst, og analysere deres indvirkning på foranstaltningerne samt forsøge at tilpasse sidstnævnte for at øge samhørighedspolitikken effekt ⁽¹⁾;

10. understreger, at i betragtning af mange økonomiers særlige sårbarhed i den nuværende krisesituation bør de offentlige politikker koncentrere sig om kapaciteten til **hurtigt og effektivt at reagere** på økonomiske chok. Regionsudvalget mener, strukturfondene, som er udformet med henblik på strukturel og økonomisk tilpasning på langt sigt, bør ledsages af kortfristede stimulerende foranstaltninger;

11. understreger som anført i den sjette rapport, at etableringen af nye virksomheder til dels afhænger af, hvor **let det er at drive forretningsvirksomhed**, og at dette aspekt varierer betydeligt inden for de enkelte medlemsstater. På dette punkt er der efter Regionsudvalgets mening behov for en ekstra indsats for at forenkle regler og instrumenter, nedbringe de administrative byrder, forbedre rammebetingelserne for investeringer og fremme iværksætterkompetencer i uddannelserne.

... for intelligent, inklusiv og bæredygtig vækst

12. Regionsudvalget er enig i betydningen af »intelligent« vækst som et middel til at fremme **mere konkurrence-dygtige regionale økonomier**, som er mindre sårbare over for eksterne chok. Regionsudvalget opfordrer derfor regionerne og byerne til at udvikle sammenhængende, vedvarende initiativer for at **stimulere iværksætterkulturen** i de innovative sektorer og fortrinsvis rette deres investeringer mod fremtidens sektorer såsom fødevarerindustrien (landbrugs- og veterinærteknologi og fødevarer-teknologi), den grønne økonomi, kreative industrier, e-sundhedsinitiativer, turisme og sociale tjenester samt det såkaldte seniormarked. Derfor opfordrer Regionsudvalget Kommissionen til at støtte de regionale myndigheder i at sikre, at de strategier for intelligent specialisering, som udformes i overensstemmelse med de fælles retningslinjer, bliver ført effektivt ud i livet på regionalt plan;

13. mener, at ændringerne i forbindelse med den globaliserede økonomi vil få en enorm indvirkning på arbejdsmarkedet, og at opmærksomheden bør fokuseres dels på **moderniseringen af arbejdsmarkedet** for at hjælpe borgerne med at finde et job, dels på uddannelser, der sigter mod at udvikle de kompetencer, som erhvervslivets nye udfordringer kræver. Regionsudvalget peger her på Den Europæiske Socialfonds (herefter ESF) centrale rolle mht. at støtte aktive tiltag og navnlig tiltag, der har til formål at forbedre arbejdstagernes videnniveau og deres tilpasning til de sociale, teknologiske og kulturelle ændringer;

14. understreger, at samhørighedspolitikken afsætter en del af sine midler til støtte for initiativer på uddannelsesområdet, og minder om, at en af krisens følger er den betydelige stigning i **ungdomsarbejdsløsheden**. Regionsudvalget understreger den nøglerolle, som de regionale og lokale myndigheder spiller på dette område, og anser det for nødvendigt at styrke sammenhængen mellem ungdomsbeskæftigelsesinitiativet ⁽²⁾ og de aktiviteter, der finansieres af ESF, med særlig tanke på ungdomsgarantien og instrumenterne for adgang til arbejdsmarkedet;

15. mener, at de offentlige politikker i lyset af den stigende fattigdom og sociale udelukkelse, der kan registreres i de europæiske samfund, bør **styrke instrumenterne til gavn for de dårligt stillede**, også ved hjælp af initiativer på europæisk plan og anvendelse af samhørighedsmidlerne;

16. er enig i, at dagsordenen for byerne indtager en fremtrædende plads i analysen af den sjette samhørighedsrapport i lyset af den store betydning, som storbyfænomenet har i den globaliserede økonomi og dets mulige indvirkning på bæredygtigheden, men beklager, at de meget store udviklingsforskelle mellem byer og landdistrikter ikke har fået en større plads; udvalget fastholder derfor kravet om en **polycentrisk vækst, der er geografisk afbalanceret mellem de forskellige områder**, blandt andet gennem en beslutsom indsats over for den digitale kløft og en bæredygtig transportpolitik baseret på en differentieret strategi, som tager hensyn til særlige territoriale forhold;

⁽¹⁾ CDR_3609-2013_00_00_TRA_AC.

⁽²⁾ CDR_00789-2013_00_00_TRA_AC.

17. minder om vigtigheden af en vækst, som skaber nye økonomiske muligheder gennem **udviklingen af ren og effektiv energi**. Regionsudvalget anser det for positivt, at de lokale myndigheder i de seneste år har øget de offentlige investeringer på miljøområdet, og fremhæver de europæiske byers og regioners engagement i overgangen til en grønnere vækst. I denne forbindelse anmoder Regionsudvalget om en styrkelse af borgmesteraftalen for at øge og opgradere de lokale forvaltningers indsats i kampen mod klimaændringerne;

18. går ind for, at EU's samhørighedspolitik, hvis formål er den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, også for fremtiden skal yde et betydeligt bidrag til gennemførelsen af Europa 2020-strategiens mål. Med en stærkere sammenknytning af vækst- og konvergensmål vil samhørighedspolitikken — som en del af opfyldelsen af strategiens centrale mål — kunne bidrage til at reducere forskelle i Den Europæiske Union og derved hjælpe med realisere varige veldfærdsgevinster i hele Europa. Det gælder om at udnytte dette potentiale konsekvent, således at man via samhørighedspolitikens partnerskabstilgang får taget hensyn til og udnyttet betingelserne og potentialet lokalt ved hjælp af regionalt forankrede strategier.

III. POLITISKE ANBEFALINGER

Flere midler til vækst og genoprettelse af den territoriale balance ...

19. anmoder på ny om, at man ikke medregner medlemsstaternes og de lokale og regionale myndigheders offentlige udgifter til medfinansiering af struktur- og investeringsfondene i de offentlige eller assimilerede strukturelle udgifter som fastlagt i **stabilitets- og vækstpakten**. Et sådant skridt vil frigøre midler til investeringer, som er udvalgt, fordi de er af europæisk interesse, og fremskynde udgiftsprocessen;

20. understreger, som anført i den sjette rapport, at retningslinjerne for udviklingen af det transeuropæiske transportnet har som målsætning at støtte sig på et egentligt multimodalt net på EU-niveau, som omfatter jernbanerne, gennem etablering af ny infrastruktur samt forbedring af den eksisterende struktur. I denne forbindelse anser EØSU det for nødvendigt at råde over bæredygtige, konkurrencedygtige, energieffektive og mere økologiske transportmidler, at fremme intermodalitet og sideløbende brug af forskellige transportmidler og at gennemføre infrastrukturprojekter i de mindre udviklede områder, områder, som lider under fysiske barrierer på det indre marked (såsom perifere områder og bjergområder), og områder med problemer med hensyn til territorial samhørighed;

21. ønsker at forbedre synergien mellem de forskellige nationale forvaltningsniveaers budgetinstrumenter og **EU's finansieringsinstrumenter** for at øge omfanget af investeringerne i vækst. I denne sammenhæng anser Regionsudvalget det for vigtigt grundigt at overveje Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) og Den Europæiske Investeringsfonds rolle i investeringerne for at nå frem til en udvidelse af deres mandat og en styrkelse af deres egenkapital. Regionsudvalget påpeger, at indledningen af programperioden kan være velegnet til at fastlægge de EIB-finansieringer, som skal øremærkes til regional udvikling, med løbetider og betingelser, som er afpasset efter behovene hos de forvaltninger, der afholder udgifterne. Derudover bør man undersøge muligheden for at lade EIB føre tilsyn med visse investeringer, som de regionale myndigheder foretager. Især vil EIB i sin egenskab af EU's finansielle institution kunne evaluere investeringernes kvalitet og sammenhæng med EU's store strategiske valg, også med det formål at opnå en præferentiel behandling af de lån, der er nødvendige for at gennemføre investeringerne i henhold til stabilitetspakten.

... inden for rammerne af EU's tilstræbte balance mellem stramninger og samhørighed ...

22. Regionsudvalget gentager sin bekymring over, at medlemsstaternes makroøkonomiske politikker risikerer at sætte struktur- og investeringsfondenes effektivitet og nyttevirkning over styr som følge af de makroøkonomiske betingelser;

23. anmoder Kommissionen om at undersøge, i hvilken udstrækning de forudgående krydsoverensstemmelseskrav har bidraget til de betydelige forsinkelser i forbindelse med indgåelsen af partnerskabsaftaler og operationelle programmer;

24. påpeger, at de indikatorer, der anvendes som led i **proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer**, og som blev indført med den såkaldte six-packlovgivning, er af rent økonomisk karakter. Regionsudvalget kræver, at der i overensstemmelse med de centrale mål i Europa 2020-strategien også tages hensyn til sociale, miljømæssige og territoriale indikatorer ved den evaluering, som Kommissionen lægger til grund for vedtagelsen af en rettidig henstilling til en medlemsstat eller — i mere alvorlige tilfælde — for iværksættelsen af proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer. Regionsudvalget mener, at sammenkoblingen af finans- og skattepolitiske mål med samhørighedspolitikken kan lægge en dæmper på iværksættelsen af samhørighedsforanstaltninger;

25. efterlyser større respekt for artikel 174 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) om territorial samhørighed, især i landdistrikter, områder i en industriel overgangsproces og områder, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art, bl.a. de nordligste meget tyndt befolkede områder samt øområder, grænseoverskridende områder og bjergområder. Derudover bør der tages hensyn til andre demografiske udfordringer, som har en stor indvirkning på regionerne, såsom affolkning, aldring og stor geografisk befolkningsspredning. Regionsudvalget beder Kommissionen om at tage særligt hensyn til de geografisk og demografisk set mindst begunstigede områder ved gennemførelsen af samhørighedspolitikken;

26. understreger samhørighedspolitikken vigtige rolle som drivkraft for vækst og forandring i de mindre udviklede regioner, der har behov for en konstant og langvarig indsats;

27. opfordrer ligeledes til større opmærksomhed over for de særlige forhold og begrænsninger, der som anført i art. 349 i TEUF gør sig gældende for regionerne i den yderste periferi, ved fastlæggelsen og anvendelsen af samhørighedspolitikken.

... takket være en politik, som reelt tager udgangspunkt i regionerne ...

28. Regionsudvalget mener blandt andet i lyset af de forskelle, der aftegner sig med hensyn graden af innovation, at den **territoriale dimension** fuldt ud bør tages med i betragtning ved udformningen og gennemførelsen af Europa 2020-strategien. Tildeling af en vigtigere rolle til de lokale og regionale myndigheder vil give dem et større ansvar og fremme en mere effektiv beslutningstagning vedrørende prioriterede investeringer. Regionsudvalget foreslår, at der udformes regionale indikatorer for overvågningen af de gjorte fremskridt;

29. beklager, at den sjette rapport om samhørighedspolitikken ikke indeholder en udtrykkelig analyse af de europæiske sektorpolitikkers indvirkning på samhørighedspolitikken på lokalt og regionalt plan. I betragtning af den tætte sammenhæng mellem samhørighedspolitikken og de øvrige sektorpolitikker foreslår udvalget, at Kommissionen medtager et særligt afsnit om dette forhold i rapporten, ligesom det var tilfældet tidligere og i overensstemmelse med EUF-traktaten, som foreskriver, at EU-politikkerne skal fremme samhørigheden i Europa;

30. minder om, hvor vigtigt det er at vedtage instrumenter til **territoriale konsekvensanalyser** af politikken med det hovedformål at undersøge EU-politikken territoriale indvirkning på de lokale og regionale myndigheder og øge synligheden af denne indvirkning i lovgivningsprocessen;

31. ønsker derfor, at der defineres en **territorial prioritet** i de operationelle programmer som et supplement til Europa 2020-strategiens tematiske prioriteter, for at den territoriale samhørighed kan sikre en afbalanceret fysisk planlægning, som kan fremme den indbyrdes afhængighed mellem regionerne;

32. minder Kommissionen om sit tidligere arbejde med emnet *Hinsides BNP* og om behovet for en mere målrettet tilgang til de regionale udfordringer (f.eks. mulighederne for at støtte projekter inden for IKT og højhastighedsbredbånd ved hjælp af EFRU); mener, at der er en række svagheder forbundet med at tage udgangspunkt i regioners BNP, og at dette underminerer samhørighedspolitikken troværdighed, især med hensyn til klassificeringen af regioner og tildelingen af ESIF-ressourcer.

... med et stærkt fokus på den administrative effektivitet og evalueringen af resultaterne ...

33. Regionsudvalget opfordrer til, at der med henblik på en hurtig iværksættelse af programmerne vedtages foranstaltninger til **forenkling og rationalisering** af procedurerne for adgang til EU-finansiering, projektförvaltning og kontrolmekanismerne med henblik på større effektivitet;

34. opfordrer indtrængende de kompetente myndigheder til at gøre en særlig indsats for harmonisering og korrekt gennemførelse af de grundlæggende horisontale regler, hvorpå forvaltningen af midlerne under samhørighedspolitikken bygger, navnlig reglerne om indgåelse af kontrakter ⁽³⁾;

35. mener, at Kommissionen bør sikre, at det alt for omfattende bureaukrati ikke bliver en hindring for foranstaltningernes effektivitet. Det opfordrer Kommissionen til at revidere den praksis, som underlægger de mest effektive operationelle programmer det samme bureaukrati, som programmer med en stor fejlprocent og mange tilfælde af svig. Regionsudvalget opfordrer i øvrigt Kommissionen til at vedtage de foranstaltninger, der er nødvendige for at fremskynde godkendelsen af de operationelle programmer, så den nye programmeringsperiode kan gå i gang hurtigst muligt;

⁽³⁾ CDR 3609-2013_00_00_TRA_AC.

36. mener på linje med rapporten, at struktur- og investeringsfondene bør fokusere på et begrænset antal mål for at maksimere den lokale effekt. Regionsudvalget er dog bekymret over den **manglende fleksibilitet** i udvælgelsen af tematiske mål, som bør fastlægges på grundlag af de særlige forhold og behov i de forskellige regioner;

37. er bekymret over, at additionalitetsprincippet svækkes for perioden 2014-2020, hvor der kun er krav om verificering i 14 medlemsstater, og vil anmode Kommissionen om at foretage en vurdering af dette princips anvendelse i hele EU for at undgå, at ESIF bliver brugt som erstatning for medlemsstaternes egne investeringer;

38. går ikke ind for oprettelsen af en EU-resultatreserve på nationalt plan, da en sådan mekanisme kan føre til opstilling af beskedne mål, som nemt kan opfyldes. Regionsudvalget mener, at en af de største udfordringer i forbindelse med **resultatrammen** er at formulere kvantificerede mål og ambitiøse indikatorer, som samtidig er gennemførlige;

39. minder om, at de offentlige og private investeringer er gået tilbage i de seneste år og har nået negative niveauer i nogle lande. Budgetstramninger og nedskæringer af udgifterne har haft alvorlige konsekvenser for investeringerne i de sektorer, som er i stand til at stimulere den økonomiske vækst. I denne forbindelse anmoder Regionsudvalget Kommissionen om — under hensyntagen til eventuelle konsekvenser for beskæftigelsen og væksten — **nøje at evaluere de omstændigheder, under hvilke der tages finansielle korrektioner eller betalingsstandsninger i anvendelse**;

40. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremskynde forhandlingerne og procedurerne vedrørende godkendelse af partnerskabsaftalerne og de operationelle programmer, understreger betydningen af ESI-fondenes midler for investeringsniveauet hos de lokale og regionale myndigheder og opfordrer på den baggrund Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde tæt sammen om at sikre procedureres kvalitet og begrænse de negative konsekvenser af yderligere forsinkelser i opstarten af den nye støtteperiode;

41. opfordrer Kommissionen til at fastlægge **former for administrativ bistand** til vigtige områder som fastlæggelsen af foranstaltningernes mål, evalueringen af deres resultater ved hjælp af passende indikatorer og vedtagelsen af opfølgningstiltag. Det, det handler om, er at sikre, at de berørte myndigheder gennemfører disse aktiviteter på en ensartet måde, og at medvirke til, at en administrativ kultur baseret på overvågning og evaluering af aktiviteterne vinder indpas i EU. Ligeledes anser Regionsudvalget det for vigtigt at sikre, at de regionale myndigheder kan få bistand til initiativer vedrørende finansieringsteknik, som er afgørende for at øge ressourcerne og investeringerne, og på området offentlige kontrakter, som i stadig højere grad bør fungere som et redskab for de offentlige myndigheder til at stimulere innovation og kreativitet.

... en mere dybtgående deltagelse af de berørte aktører og borgere ...

42. Regionsudvalget er overbevist om, at **adfærdskodeksen for partnerskab** styrker deltagelsen i programlægningen i regionerne, både mht. metode og indhold, og at den er afgørende for at øge samhørighedspolitikken effekt og konsolidere dens betydning. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at overvåge gennemførelsen af kodeksen i de enkelte nationale lovgivninger for at sikre en bred og åben deltagelse af de lokale aktører. Man må huske på, at hvis de ikke inddrages fuldt ud i udarbejdelsen af programmeringsdokumenterne, vil deres deltagelse i gennemførelsesfasen være mindre effektiv, især hvad angår de instrumenter, som kræver planlægning på forskellige myndighedsniveauer;

43. påpeger, i en tid hvor det af hensyn til den fulde legitimering af samhørighedspolitikken og uddybningen af den europæiske konstruktion er nødvendigt at bevidstgøre og oplyse borgerne om resultaterne af de strukturfondsfinansierede projekter og om EU-politikernes indvirkning på deres lokalområde, at den sjette samhørighedsrapport ikke specifikt kommer ind på spørgsmålet om **kommunikation og information**. For at maksimere udbredelsen af kendskabet til samhørighedspolitikken blandt borgerne beder Regionsudvalget Kommissionen og medlemsstaterne om i højere grad at trække på de lokale og regionale myndigheder i informationskampagnerne. Parallelt hermed finder udvalget det nødvendigt, at man bl.a. ved at gøre fuldt brug af IT-værktøjer gennemfører bestemmelserne om gennemsigtighed i tildelingen af midler og vedrørende de forventede resultater af foranstaltningerne og optrapper brugen af de indsamlede oplysninger (Open Data) til de formål, der anses for mest nyttige og effektive for borgerne.

... en stadig tættere interaktion mellem forvaltningerne i de forskellige medlemsstater og i forhold til nabolandene ...

44. Regionsudvalget finder, at samhørighedsrapporten beskæftiger sig alt for lidt med det **europæiske territoriale samarbejde**, i betragtning af at det siden programmeringsperioden 2007-2013 har været et selvstændigt mål for samhørighedspolitikken. Det er først og fremmest komponenten om grænseoverskridende samarbejde, der har indflydelse på samhørigheden i grænseoverskridende regioner. Udvalget foreslår derfor, at rapporten fremover indeholder en evaluering af samhørigheden i grænseoverskridende regioner i Europa omfattende en analyse af de væsentligste problemer og en vurdering af de operationelle programmets følgevirkninger for det grænseoverskridende samarbejde. Der bør i højere grad lægges vægt på dette instrument, som fremmer samarbejde og erfaringsudveksling mellem forvaltningerne i de forskellige medlemsstater, og hvis sigte er et forvaltningssystem, som i stigende grad bygger på fælles værdier og fremgangsmåder;

45. beklager, at man i den sjette samhørighedsrapport ikke kommer nærmere ind på den centrale rolle, som samhørighedspolitikken spiller for støtten til de **makroregionale strategier**;

46. opfordrer til en tættere koordinering mellem samhørighedspolitikken og EU's naboskabspolitik og til en bedre evaluering og udbredelse af projekternes resultater.

... og en større politisk »vægt« i den europæiske debat.

47. Regionsudvalget opfordrer til, at der oprettes et **»råd for samhørighedspolitik«** bestående af ministre fra det relevante regeringsniveau i medlemsstaterne, som har ansvaret for samhørighedspolitikken. Regionsudvalget mener, at dette kan skabe større synlighed og sikre en fortløbende politisk debat om samhørighed. Regionsudvalget erklærer sig rede til at deltage aktivt i de politiske drøftelser om oprettelsen af en sådan struktur for at sikre, at der tages fuldt hensyn til de lokale og regionale myndigheders synspunkter ⁽⁴⁾.

Bruxelles, den 3. december 2014

Michel LEBRUN

*Formand for
Regionsudvalget*

⁽⁴⁾ CDR_2233-2012_00_00_TRA_RES (ordfører: Marek Woźniak (PL/EPP)).

Regionsudvalgets udtalelse — Pakken om industripolitik

(2015/C 019/04)

Ordfører	Markku Markkula (FI/PPE), Medlem af byrådet i Espoo
Basisdokumenter	Meddelelse fra Kommissionen — <i>En industriel renaissance i Europa</i> , COM(2014) 14 final og Meddelelse fra Kommissionen — <i>En vision for det indre marked for industriprodukter</i> COM(2014) 25 final

I. HOVEDBUDSKABER BASERET PÅ REGIONSUDVALGETS OVERVÅGNINGSAKTIVITETER FOR EUROPA 2020

1. Siden 2010 har Regionsudvalget primært behandlet industripolitikken med udgangspunkt i det relevante flagskibsinitiativ i Europa 2020-strategien, som udvalget har evalueret gennem en række undersøgelser og konferencer ⁽¹⁾. Dette mundede ud i en samlet evaluering af Europa 2020-strategien, som Regionsudvalget præsenterede den 7. marts 2014 i Athen erklæringen ⁽²⁾ om en territorial vision for vækst og arbejdspladser, ledsaget af en midtvejsrapport ⁽³⁾. Regionsudvalget slår kort sagt til lyd for:

- a. at Europa 2020 får en territorial dimension og at der opstilles differentierede mål på regionalt plan gennem en blandet bottom-up/top-down-tilgang;
- b. at Europa 2020 udformes og gennemføres på grundlag af en flerniveaustyringstilgang;
- c. at der tilføres tilstrækkelige midler til de langsigtede investeringer, som er nødvendige for at støtte vækst og beskæftigelse.

2. Regionsudvalget mener, at EU ved i højere grad at inddrage byerne i alle faser af politikudformningen vil være bedre rustet til at håndtere de forandringer, som borgerne i hele Europa står over for. Dette kræver anvendelse af en tilgang med flerniveaustyring, hvor der samarbejdes med alle forvaltningsniveauer (vertikalt partnerskab) og i forskelligt omfang med alle aktører (horisontalt partnerskab);

3. foreslår, at Kommissionen øger sine aktiviteter inden for regional og lokal benchmarking, udveksling af erfaringer og peerlæring, der alle er afgørende vigtige for kapacitetsopbygning til industriel fornyelse, hvilket er meget relevant for Europa 2020. Udvalget mener, at de lokale og regionale myndigheders administrative kapacitet på disse områder skal styrkes for at sætte dem i stand til at påtage sig en koordinerende rolle og tilbyde partnerne en platform for identifikation af løsninger.

Yderligere analyse af industripakkens territoriale dimension

4. Regionsudvalget har analyseret den territoriale dimension af pakken om industripolitik og identificeret de lokale og regionale myndigheders vigtigste problemer og behov i forbindelse med gennemførelsen af industripolitik: 1) de lokale og regionale områders plads i den globale værdikæde; 2) krisens ulige og fortsatte følger for den territoriale, økonomiske og sociale samhørighed; 3) flerniveaustyring og politiksamordning; 4) den institutionelle kapacitet og strategisk styring af industripolitikker; og 5) evnen til at fremme iværksætterpotentialet og regulere markedet på en fair og effektiv måde;

5. bemærker, at analysen også omfatter en evaluering af sammenhænge mellem disse problemer og behov og meddelelserne om industripakken samt benchmarking af visse eksempler på bedste praksis. Blandt resultaterne er forslag til de lokale og regionale myndigheder om at støtte og fremme industriel aktivitet.

⁽¹⁾ <http://portal.cor.europa.eu/europe2020/Pages/MTAR.aspx>

⁽²⁾ <http://portal.cor.europa.eu/europe2020/Documents/2210%20Athens%20declaration%20A5%20indd.pdf>

⁽³⁾ <http://portal.cor.europa.eu/europe2020/Documents/CoR%20Europe%202020%20mid-term%20assessment%20report.pdf>

6. På grundlag af denne analyse opfordrer Regionsudvalget de lokale og regionale myndigheder til i deres forsknings- og udviklingsstrategier baseret på intelligent specialisering (RIS3) at være særlig opmærksomme på følgende punkter, hvoraf flere også kræver foranstaltninger fra Kommissionens side:

- a. at foretage en behovsanalyse baseret på situationen og potentialet på lokalt niveau;
- b. at identificere passende prioriteringer for strukturelle ændringer med udgangspunkt i den specifikke kontekst;
- c. at sørge for peer reviews af strategien;
- d. at integrere lokale og regionale strategier i det nationale system;
- e. at fremme udviklingen af institutionel og forvaltningsmæssig kapacitet;
- f. at gennemføre et fornuftigt overvågnings- og evalueringssystem, så resultat- og virkningsmålsætningerne understøttes af fleksible administrative retningslinjer og revisionspraksis;
- g. at fremme markedsregler og en bottom-up-tilgang til politikudformningen;
- h. at undersøge og fremme kontekstspecifik integration og udvikling af centrale støtteteknologier;
- i. at have kapacitet til at skabe arbejdspladser og mobilisere lokal knowhow i produktions- og serviceprocesser.

II. GRUNDLÆGGENDE POLITISKE ANBEFALINGER

7. Regionsudvalget er enig med Kommissionen i, at et stærkt industrielt grundlag er af afgørende betydning for Europas konkurrenceevne og for stabil vækst. Udvalget understreger, at industri er meget andet end den traditionelle fremstillingssektor, som den normalt forbindes med, betoner, at industrielle processer og økosystemer har enorm indvirkning på hele samfundet, og opfordrer derfor til hurtigt at implementere de foranstaltninger, som foreslås i denne udtalelse;

8. påpeger, at Europas konkurrencefordele i verdensøkonomien først og fremmest bygger på bæredygtige produkter og serviceydelser med høj merværdi. Derfor understreger Regionsudvalget, at de mindskede investeringer i innovation, der er afgørende for industriel fornyelse i en økonomisk krisetid, er blevet en alvorlig trussel mod Europas fremtid;

9. opfordrer til at anerkende behovet for, at Europa viser globalt lederskab i strategiske sektorer med job af høj værdi. I dette øjemed skal den eksisterende industri stimuleres ved hjælp af investeringer i ny teknologi, et bedre erhvervmiljø, lettere adgang til markeder og finansiering og ved at sikre, at arbejdstagerne har de relevante industrielle færdigheder;

10. påpeger, at den længste krise, EU nogensinde har oplevet, har understreget betydningen af en stærk, konkurrencedygtig og bæredygtig industri som hjørnesten i borgernes velfærd. Industrien tegner sig for over 80 % af EU's eksport og 80 % af den private forskning og innovation. Næsten hvert fjerde job i den private sektor er et industrijob, som ofte kræver et højt niveau af faglige kvalifikationer. Ethvert nyt job i produktionssektoren fører 0,5-2 job med sig i andre sektorer.

11. Udvalget understreger, at ud over de foranstaltninger, som samfundet træffer, er de enkelte industrivirksomheders foranstaltninger og evne til at reagere af afgørende betydning for industriens muligheder for at udvikle sig på en konkurrencedygtig måde, eftersom disse virksomheder udgør realøkonomiens og velstandens ryggrad;

12. pointerer, at ledernes kvalifikationer bør ændres på lokalt plan i hele EU. Industrielle og politiske kompetencer omfatter i dag mere end nogensinde før forståelse for erhvervsprocesser, viden- og teknologistyring samt færdigheder i menneskeligt samspil i forbindelse med, at industrielle aktiviteter i værdikæder og netværk bliver stadig mere omfattende og mere komplekse, efterhånden som store selskaber og SMV'er, der opererer i forskellige sektorer og lande, knytter kontakt til hinanden. Det er nødvendigt at skabe reel sammenhæng mellem de strategier, der anlægges af store virksomheder og SMV'er i industrisektoren, og den konkrete industripolitik, der føres af de stater og regioner, hvor de er etableret;

13. påpeger, at den traditionelle opfattelse af produktionskæden med sine faste faser og produktionsfaktorer er ved at udviskes, eftersom der i virkeligheden er tale om komplekse interaktioner i globale økosystemer, som er samlet i netværk. Teknologier spiller en central rolle som facilitatorer for nye og bæredygtige tilgange;
14. fremhæver vigtigheden af at få moderniseret EU's traditionelle industrier, især de sektorer, hvor det hovedsageligt er lønomkostningerne, som svækker konkurrenceevnen, og hvor der findes stor knowhow, som kan udnyttes;
15. erkender den sidste nye industrielle trend, hvor industrielle produkter og tjenester supplerer hinanden. Serviceydelser udgør omkring 40 % af den merværdi, der tilføres den europæiske eksport fra fremstillingssektoren. Omkring en tredjedel af de arbejdspladser, der opstår på baggrund af denne eksport, findes i virksomheder, der fungerer som leverandører af serviceydelser til de eksportproducerende virksomheder. Serviceydelser som vedligeholdelse og oplæring er vigtige elementer, når det handler om at producere komplicerede forarbejdede produkter. Ekspertbistand — såsom finansiering, kommunikation, forsikring og videnintensiv forretningsservice — spiller en voksende rolle i fremstillingen af forarbejdede varer. Dette er en af mange forklaringer på det øgede bidrag fra serviceydelser til den samlede økonomi;
16. ønsker at fremhæve konsekvenserne af IKT-paradigmeskiftet. Mobile netværk er i dag mere udbredte i biler, forbrugerelektronik, industriproduktion og sundhedsydelser end i folks daglige aktiviteter. En moderne maskinværktøjsproducent har ofte over ti gange så mange computere og ti gange så meget netværksudstyr som et kontormiljø. Netværksaktiviteter kræver effektiv forvaltning af viden: informationsmodellering for systemerne og åben innovation og kooperative aktiviteter til glæde for alle involverede parter. Der er et presserende behov for regional informationsmodellering i byplanlægning samt processtyring på kommunalt og regionalt niveau;
17. vil gerne tilskynde til, at der i EU's industripolitik tages højde for virksomhedernes sociale ansvar som grundlag for en mere produktiv, bæredygtig og inklusiv økonomi.

De vigtigste prioriteringer i Kommissionens meddelelse og Det Europæiske Råds afgørelse fra marts 2014

18. Regionsudvalget støtter, at Kommissionen anmoder medlemsstaterne om at tage spørgsmålet om en genopretning af industrien til sig og søge løsninger, der i højere grad er fælles, og som er rettet mod at styrke Europas konkurrenceevne og skabe bæredygtig vækst. Udvalget mener, at Kommissionen bør være bedre til at udnytte alle de muligheder i forbindelse med industripolitikken, der nævnes i artikel 173 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, ikke mindst ved at benytte muligheden for at 'tage de initiativer, den finder hensigtsmæssige for at fremme (...) [medlemsstaternes industripolitiske samordning], navnlig initiativer, der tager sigte på at opstille retningslinjer og indikatorer, tilrettelægge udveksling af bedste praksis og udarbejde de nødvendige elementer til periodisk overvågning og evaluering';
19. understreger, at en industriel strategi ikke kan gennemføres isoleret, eftersom den i høj grad har tråde til mange andre politikområder. Industristrategien bør kædes tæt sammen med politikken på områderne energi, uddannelse, FUI, handel, infrastruktur, socialt ansvar samt sundhed og sikkerhed. Udvalget slår derfor til lyd for en mere integreret og tværfaglig tilgang til industripolitik;
20. gør opmærksom på, at SMV'erne bør anerkendes som strategisk faktor i EU's industripolitik, og i dette øjemed bør 'Small Business Act' føres effektivt ud i livet;
21. understreger betydningen af den tunge basisindustri for udviklingen af Europas bioindustri og foreslår, at EU begynder at anvende nye samarbejds- og finansieringsmekanismer med henblik på anvendelse af den nyeste europæiske teknologi og anden knowhow i store, komplekse projekter for fornyelse i basisindustrien, navnlig i områder med stor arbejdsløshed;
22. ønsker at fremhæve de prioriteringer for den europæiske industris konkurrenceevne, som Kommissionen foreslår. Udvalget understreger dog, at der er tale om grundlæggende krav, som må udvikles yderligere og gennemføres i praksis;

23. bifalder de vigtige afgørelser med henblik på en forbedret industriel konkurrenceevne, som Det Europæiske Råd vedtog den 20.—21. marts 2014. Rådet påpegede, at de centrale støtteteknologier bør konsolideres ved snarest muligt at udforme projekter af europæisk interesse, og lagde særlig vægt på den rolle, som ren teknologi spiller som et tværgående element, der skal fremme den europæiske industris konkurrenceevne;

24. mener, at det er nødvendigt i forbindelse med gennemførelsen af forordning nr. 1260/2012 om et forstærket samarbejde om indførelse af enhedspatentbeskyttelse at skabe den rette balance mellem på den ene side beskyttelse af intellektuel ejendomsret af hensyn til innovationen og på den anden maksimal vidensdeling, som vil kunne være kilde til fremtidige teknologiske fremskridt. Det er vigtigt på europæisk niveau at forhindre, at patenter bliver brugt som et strategisk våben f.eks. gennem misbrug af patentgrupper (*patent thickets*) eller opsplitning af patenter, og at fremme skrappe kriterier for patenterbarhed, så monopolrettigheder til patenter af ringe merværdi undgås;

25. anerkender, at Rådet desuden indtrængende opfordrede Kommissionen og medlemsstaterne til at prioritere afhjælpningen af mangler inden for videnskab, teknologi, ingeniørvidenskab og matematik (STEM-kvalifikationer) og i højere grad at inddrage industrien heri. Der er brug for hurtige foranstaltninger, hvis dette skal gennemføres. Regionsudvalget foreslår, at man også indfører foranstaltninger til at øge sprogkundskaberne for dermed at forbedre det indre markeds funktion;

26. opfordrer Kommissionen til med støtte fra Horisont 2020-programmet at træffe foranstaltninger for genindustrialisering med fokus på ekspertise og fremme af ekspertise i alle industrialiserede regioner i hele Europa. Interreg-programmerne er helt sikkert nødvendige instrumenter for at styrke netværkssamarbejdet mellem universiteter for anvendte videnskaber i industrialiserede regioner, men Regionsudvalget beklager kraftigt med tanke på det udvidede samspil mellem forskningsverdenen og industrien, at værktøjet 'videnregioner' i det syvende rammeprogram for forskning og udvikling er gledet ud af planlægningen for perioden 2014-2020, selv om det tidligere har bevist sit værd i forbindelse med regionale klyngers koordination af forskningsagendaer i næsten ti år. Udvalget understreger, at første års drift af Horisont 2020-programmet har vist, at der ikke er udviklet et effektivt værktøj til at opfylde dette behov. Værktøjet 'videnregioner' må hurtigst muligt genudvikles og gennemføres;

27. opfordrer Kommissionen til at fremhæve forholdet mellem forskning, erhvervsliv, samfund og politik og støtter regionernes betydningsfulde arbejde med at samle de relevante aktører i triple-helix- og quadruple-helix-konstellationer;

28. understreger, at Rådet også betonedede, at alle tilgængelige værktøjer — såsom EU's strukturfonde og investeringsfonde — bør bruges til at nå målene for Europas konkurrenceevne og bæredygtig vækst.

Investeringspakken for vækst og beskæftigelse

29. Regionsudvalget understreger, at Europa-Kommissionen, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder har et fælles ansvar for at udforme og gennemføre investeringspakken på 300 mia. euro for vækst og beskæftigelse, eftersom deres retlige og budgetmæssige kompetencer supplerer hinanden på området. Nye løsninger med både kortsigtede og langsigtede konsekvenser kan baseres på følgende principper:

- Industriel renaissance kræver udvikling af mere effektive finansielle instrumenter med bedre offentlig og privat integration, herunder venturekapital, innovative offentlige indkøb og lån og garantier med større risikokapacitet.
- Investeringer, der understøtter industriel vækst og beskæftigelse, kræver nye kombinationer af investeringer i faciliteter og infrastruktur med fornyelse af de industrielle processer og nye former for forskning, hvor universiteter og industri går sammen, samt samarbejde om innovation. En sådan udvikling kan fremskyndes ved at nedbryde barrierer og tage ved lære af den sidste nye forskning og de sidste nye industrielle anvendelser i andre erhvervssektorer.
- Industriel genopretning kan fremskyndes ved at øge anvendelsen af digitale teknologier og onlinetjenester og endelig — og ikke mindst — ved at gennemføre det indre marked for digitale tjenester i Europa;

30. støtter, at man finder alternative finansieringskilder til at styrke økosystemer, herunder crowdfunding, venturekapital og andre innovative instrumenter, så man kan gøre sig fri af den traditionelle afhængighed af banklån.

III. GENERELLE ANBEFALINGER VEDRØRENDE EU'S POLITIK

31. Regionsudvalget anerkender, at Europas konkurrencefordele i verdensøkonomien bygger på bæredygtige produkter og serviceydelser med en høj merværdi, effektiv styring af værdikæder og adgang til markeder over hele verden;
32. påpeger, at stabile og forudsigelige rammevilkår er en forudsætning for, at der kan tiltrækkes investeringer til industrien i EU. Denne stabilitet og forudsigelighed bør opnås på såvel lokalt og regionalt plan som på nationalt og EU-niveau. Stabilitet og forudsigelighed som garanti for virksomhedernes retssikkerhed bør fremmes gennem EU-lovgivningen og helst ved hjælp af direktiver;
33. støtter Kommissionens politik, som går ud på at gøre udviklingen af det indre marked til en hjørnesten for en konkurrencedygtig og bæredygtig industri. Udvalget påpeger desuden, at produkt- og servicelovgivningen på det indre marked er en nøglefaktor, ikke blot for den europæiske industris konkurrenceevne, men også for forbruger- og miljøbeskyttelse;
34. er enig med Kommissionen i, at det europæiske marked for industrielle produkter og tjenester for at forblive konkurrencedygtigt kræver en reguleringsramme, som fremmer innovation og ikke skaber unødige barrierer for rettidig indførelse af ny teknologi og markedsintroduktion af innovationer. EU-lovgivning og -standarder skal muliggøre hurtig markedsføring af nye produkter, tjenesteydelser og teknologier, således at Europa kan opnå en pionerfordel på det globale marked;
35. understreger, at regioner skal kunne definere deres eget vækstpotentiale og skabe innovation under inddragelse af de lokale og regionale myndigheder ud fra en kombineret top-down- og bottom-up-tilgang;
36. gentager sit forslag om 'territoriale pagter', der gør det muligt at fremme samarbejde mellem regioner og at organisere de forskellige samarbejdsniveauer, som er involveret i territoriale udviklingsprojekter. Udvalget foreslår, at der udarbejdes et enhedsprogrammeringsdokument for denne tilgang, således at man på regionalt plan kan sikre, at de nationale og lokale politikker afspejler EU's sektorpolitikker og samhörighedspolitik;
37. anmoder om, at Den Europæiske Investeringsbank (EIB) etablerer en låneramme for investeringer i forbindelse med disse enhedsprogrammeringsdokumenter, som kan danne grundlag for nye lokale og regionale økosystemer for økonomisk og social innovation. Det kan være et effektivt middel til at fremme innovative løsninger, levere demonstratorer til virksomhederne og fremme oprettelsen af konsortier om emner, som kræver et nyt partnerskab mellem virksomheder. Disse økosystemer, som vil bestå af offentlig-private partnerskaber, skal medvirke til at opfylde to mål: forbedre virksomhedernes konkurrenceevne og forbedre den offentlige sektors effektivitet (dvs. rationalisering af de offentlige udgifter);
38. er overbevist om, at den vigtigste byggesten for EU's industrielle ambitioner er den regionale politik for intelligent specialisering RIS3, der baseres på systematisk analyse af eksisterende særlige regionale forhold og potentialet for innovation og vækst.
39. opfordrer til, at medlemsstaterne fører politikker for fysisk planlægning, som giver mulighed for rettidigt at tage stilling til placering af industriområder, uden at der skabes unødige hindringer for virksomhedernes fysiske etablering;
40. opfordrer regionerne til at evaluere behovet for teknologier, der kan fremme den ønskede udvikling i deres egne strategier for 'intelligent specialisering RIS3' og til at iværksætte de nødvendige tiltag for at fremme industripolitik som en vigtig prioritet i finansieringen samt foranstaltninger, der kan øge deres samarbejde i EU med henblik på at nå deres mål;
41. tilskynder Kommissionen til at støtte og tage ved lære af især de interregionale netværk, af samarbejdet imellem dem og af deres aktiviteter. Et godt eksempel er Vanguard-initiativet, som har givet industriel renæssance en central placering i sine S3-aktiviteter med henblik på at fremme erfaringsudveksling, opbygge ekspertise og etablere fælles projektgennemførelse;

42. opfordrer EU til at levere finansiering til regionerne som hjælp til at skabe effektive og innovative økosystemer og søsætte fælles europæiske initiativer. Udvalget understreger, at decentrale innovationsaktiviteter, som støttes af EU, er den eneste måde, hvorpå man kan opfylde RIS3-mål i hele Europa;

43. understreger, at medlemsstaternes og de regionale myndigheders regler og praksis bør fornyes i forhold til den tidligere programperiode 2007-2013 med henblik på at fremhæve og måle resultaterne og virkningen. Dette kræver grundlæggende øget inddragelse af alle hovedaktører inden for forskning, udvikling og innovation i en region i gennemførelsen af regionens RIS3 samt effektiv netværksdannelse på EU-niveau;

44. deler mange europæiske aktørers bekymring over, at medlemsstaterne og de regionale myndigheder ikke har fulgt Kommissionens retningslinjer vedrørende reduktion af bureaukrati, fornyelse af finansieringen på grundlag af RIS3 og opbygning af det fleksible brugerdrævede ESI-fondsfinansieringssystem;

45. opfordrer medlemsstaterne til at foretage målinger af det lokale erhvervsklima for at effektivisere myndighedsudøvelsen og mindske bureaukratiet for virksomheder. Dermed vil man kunne sammenligne, hvordan de forskellige forvaltningsprocesser og lovgivningspraksis påvirker det lokale erhvervsklima;

46. opfordrer regionerne til sammen med Kommissionen at gennemgå deres RIS3 og europæiske partnerskabsplaner med hensyn til centrale støtteteknologier. Ifølge rapporten om S3-plattformen har de regionale politikere stillet en masse spørgsmål vedrørende statsstøtte og finansiering af centrale støtteteknologier, herunder regler for finansiering af demonstrationsprojekter og infrastruktur;

47. påpeger, at der også må sættes ind med nationale værktøjer — særligt markedsbaserede og andre innovative finansieringsinstrumenter. De nye finansieringsprioriteter, som Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank er enedes om, giver de virksomheder, der er længst fremme, en vigtig mulighed for at investere i centrale støtteteknologier;

48. fremhæver betydningen af de europæiske struktur- og investeringsfonde og Horisont 2020-programmet i forbindelse med styrkelsen af den industrielle konkurrenceevne i EU. Det er særlig vigtigt at øge den tværfaglige forskning på topniveau og omsætte resultaterne til praksis på regionalt niveau. Der er brug for foranstaltningsskemaer med støtte fra flere fonde, hvor navnlig den nyeste viden fra forskning inden for IKT og central støtteteknologi anvendes til modernisering af forskellige industrisektorer samt til at skabe den nye praksis, der er nødvendig for at opnå varige sociale resultater;

49. minder om, at også støtte fra Globaliseringsfonden (EGF) er vigtig som et praktiske instrument, der kan bistå mennesker og regioner med at komme sig over følgerne af den økonomiske krise og globaliseringen ved at hjælpe personer, der har mistet deres job, med at komme i arbejde igen;

50. henleder opmærksomheden på den afgørende rolle, som menneskelig kapital, første klasses knowhow og kvalifikationer vedrørende tackling af industrielle udfordringer spiller. Mismatch mellem udbudte og efterspurgte færdigheder bliver sammen med uddannelsesforhold en central udfordring for EU's industri i de kommende år, særligt efterhånden som fremskridt i fremstillingsteknologier vil øge efterspørgslen efter specifikke færdigheder og uddannelses-tilbud. Udvalget mener, at der må skabes større bevidsthed blandt borgerne og at der må indføres tværfaglige og tværsektorielle uddannelses- og efteruddannelsesprogrammer med henblik på at videreudvikle resultater af forskning og innovation, sikre disse en permanent status og implementere dem;

51. opfordrer den unge digitale generation og dens nyetablerede virksomheder til at bidrage til udformningen og gennemførelsen af regionale strategier for intelligent specialisering ved at medvirke til at identificere mangler og fastsætte processer i den nødvendige værdikæde i regionerne. De nye innovative løsninger bør fokusere på både offentlige og private industrielle processer og borgernes adfærd som forbrugere;

52. opfordrer EU, medlemsstaterne og regionerne til at kanalisere samhørigheds- og Horisont 2020-midler over i konkurrenceforbedrende investeringer i industrielle muligheder på tværs af regioner, nationale grænser og sektorer. Man skal være særlig opmærksomhed på energi, transport og digital infrastruktur og fremme samarbejde mellem lande, integration af forsyningskæder og øget handel internt i EU.

Presserende behov for at fremskynde forandringer

53. Regionsudvalget har i sine tidligere udtalelser presset på for strukturreformer inden for industrien og betonet betydningen af samfundets og virksomhedernes evne til at reagere i et miljø, hvor konkurrenceforholdene er skabt af globalisering og digitalisering. Disse anbefalinger hænger også sammen med tiltag, der skal øge det fornødne kvalifikationsniveau, og med en livscyklustilgang, som understreger de samlede konsekvenser og klimaændringsmålene. Der er tale om følgende synspunkter:

- a. Industripolitik bør gøres til et af hovedelementerne i opbygningen af EU og betragtes som en egentlig politisk prioritet, der drager fordel af det samme politiske engagement som samhørighed, infrastruktur og landbruget. Fremadrettet styring af kvalifikationer og reformer bør ses som en afgørende bestanddel af den industrielle strategi på alle niveauer⁽⁴⁾. EU bør finansielt støtte de regioner, som bringer innovative instrumenter i anvendelse for at foregribe og styre forandringerne;
- b. En sådan helhedsbetragtning giver først og fremmest gode muligheder for udvikling af nye bæredygtige materialer og bidrager til at nå de CO₂-mål, der er forankret i Europa 2020-strategien. En konsekvent livscyklusbetragtning begynder med produktets [Ordet 'bil' er brugt i den oprindelige udtalelse] designfase. Dette omfatter endvidere miljørelevante virkninger i produktionsprocessen, og den dækker også driftsfasen og til slut genanvendelse og/eller bearbejdning til senere genvinding⁽⁵⁾;

54. har allerede peget på de vigtigste nødvendige reformer og de midler, som kræves inden for industripolitikken, og de nødvendige investeringer for at modernisere erhvervsaktiviteter samt den måde, hvorpå man kan gennemføre dem. Følgende citater fra den udtalelse, som blev vedtaget for tre år siden, viser, at de samme retningslinjer stadig er under udarbejdelse, og at EU-foranstaltninger reagerer for langsomt på økonomiens og virksomhedernes behov, som er i konstant forandring; Regionsudvalget⁽⁶⁾:

- a. er enig i, at der er behov for at gøre fremskridt mht. intelligent specialisering for at fremme industriens konkurrenceevne, og er fortaler for, at lokale og regionale myndigheder i EU udvikler deres egne innovationsnicher. Intelligent specialisering er det vigtigste bindeled mellem Kommissionens meddelelse om industripolitikken og flagskibsinitiativet 'Innovation i EU';
- b. mener, at også de offentlige forvaltninger kan fungere som en vigtig drivkraft for virksomhedernes konkurrenceevne gennem innovative offentlige indkøb;
- c. er enig i, at det er presserende behov for strukturelle reformer i lyset af de radikale forandringer, der berører erhvervmiljøet;

55. understreger, at reformerne kan fremskyndes ved at tildele flere ressourcer til det lokale og regionale niveau. Der er brug for innovative pioneraktiviteter af høj kvalitet, hvis resultater skal udbredes til hele Europa. Regionerne er parat til at igangsætte eksperimenter og hurtig udvikling af prototyper, hvilket er nøglen til succes;

56. har i mange udtalelser påpeget, hvad der bør lægges vægt på i forbindelse med gennemførelsen. Følgende eksempler fra udtalelsen om Horisont 2020⁽⁷⁾, som udvalget vedtog for to år siden, er bl.a. relevante for gennemførelsen af pakken om industripolitik. Regionsudvalget:

- a. gør opmærksom på, at produkter med international succes er resultatet af ekspertise i verdensklasse baseret på værdikæder og økosystemer. Horisont 2020 skal kunne skabe betingelserne for funktionelle innovationskæder. Kun derigennem vil man kunne reagere på store samfundsudfordringer og behovet for industriel regeneration;
- b. fremhæver de centrale støtteteknologiers betydning for Horisont 2020. Man skal ikke blot udvikle teknologier under selvstændige videnskabs- og teknologiprogrammer, men snarere allerede i F&U-fasen knytte dem til industrielle værdikæder og globale innovationsværdinetværk såvel som til aktiviteter, der udvikler regionale økosystemer og innovationsklynger og styrker ekspertisen.

⁽⁴⁾ CdR 2255/2012 fin.

⁽⁵⁾ CdR 1997/2013 fin.

⁽⁶⁾ CdR 374/2010 fin.

⁽⁷⁾ CdR 402/2011 fin.

IV. SPECIFIKKE POLITISKE ANBEFALINGER VEDRØRENDE ERHVERVSMILJØET

57. Regionsudvalget anerkender, at det globale konkurrencemiljø har ændret sig fundamentalt, og det er nødvendigt ikke kun at tilpasse sig denne situation, men også at blive en drivkraft bag forandringer på mange områder. EU's erhvervslivs langsigtede internationale konkurrenceevne skal tillægges større vægt, når EU's gældende lovgivning skal evalueres, og det skal beslattes, hvad FUI-finansieringen skal rettes mod;

58. understreger, at EU's lovgivning om industriprodukter udstikker rammerne for de vigtigste krav, som virksomhederne skal leve op til, når det gælder sikkerhed, sundhed og andre områder af offentlig interesse. Det er særligt vigtigt, at industrien ikke bliver overbebyrdet med unødigt hyppige ændringer af regelsættet, men tværtimod råder over konkrete mekanismer, der har til formål at fremme og støtte erhvervsinvesteringer. Det er vigtigt med en kontrolleret afskaffelse af lovgivningsmæssige hindringer, eftersom teknologien udvikler sig hurtigere og hurtigere, og globale forsyningskæder bliver stadig mere forbundne med hinanden;

59. opfordrer de europæiske regioner og byer til at udarbejde og gennemføre nogle retlige rammer, som fremmer investeringer i innovation og IKT i den lokale økonomi. Genetableringen af EU's rolle som international fornyer vil skabe en positiv cirkel med produktivetsforbedringer, vækst og jobskabelse;

60. påpeger, at Kommissionen har lovet at sikre, at lovgivningen er stabil på langt sigt, og at reglerne bliver kraftigt forenklet. Disse mål bør have umiddelbar prioritet. Nye regler skal underkastes grundige konsekvensanalyser. I praksis fungerer EU-standarder som forbillede over hele verden, og Kommissionen vil fortsætte med at promovere internationale standarder;

61. gentager sin opfordring til Kommissionen om at forbedre såvel sin analytiske kapacitet som støtteredskaberne til virksomhederne ved — ligesom man har gjort det for levnedsmiddelindustrien — at undersøge muligheden for at oprette en ny kategori af virksomheder, der størrelsesmæssigt befinder sig imellem SMV'er og større virksomheder, og som har mellem 250 og 750 ansatte og en omsætning på under 200 mio. EUR. En sådan kategori af virksomheder kunne drage fordel af tilpassede støttesatser, der er højere end dem, der tildeles større virksomheder, og lavere end dem, der ydes SMV'er⁽⁸⁾;

62. pointerer, at de nye statsstøttere regler for den generelle gruppefritagelsesordning (GBER) og for forskning, udvikling og innovation trådte i kraft i juli 2014⁽⁹⁾. De nye regler muliggør øget investering i forskning og innovation, navnlig i storstilede, komplekse klyngeprojekter, der bl.a. har til formål at fremme industriel fornyelse betydeligt;

63. bemærker, at en særlig vigtig forbedring er faciliteringen af gennemførelsen af EU's struktur- og investeringsfonde gennem en udvidelse af anvendelsesområdet for den generelle gruppefritagelsesordning (GBER);

64. gør opmærksom på, at GBER fastsætter betingelserne for fritagelse af statsstøtte fra forpligtelsen til forudgående underretning af Kommissionen, og at GBER fastsætter højere tærskler for underretning og støtteintensiteter samt indfører flere nye kategorier af støtte, som undtages, f.eks. støtte til innovationsklynger og investeringsstøtte til forskningsinfrastruktur;

65. bemærker, at rammen for statsstøtte til forskning, udvikling og innovation også omfatter støtte til eksperimentel udvikling og industriel forskning, og at højere maksimale støtteintensiteter nu er mulig for appliceret forskning;

66. understreger, at det vigtige instrument 'projekter af fælles europæisk interesse' har en rækkevidde, der går videre end forskning og udvikling og inkluderer første anvendelse, og at anvendelsen af projekter af fælles europæisk interesse ofte kræver en betydelig deltagelse af offentlige myndigheder, fordi markedet ellers ikke vil finansiere sådanne projekter;

⁽⁸⁾ Jf. punkt 18 i CdR 2255/2012 fin.

⁽⁹⁾ Meddelelse fra Kommissionen 2014/C 188/02 og Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014

-
67. gentager, at projekter af fælles europæisk interesse kan udgøre et vigtigt bidrag til økonomisk vækst, beskæftigelse og konkurrenceevne for EU's økonomi og industri i lyset af deres positive spillovereffekt på det indre marked og samfundet generelt i EU;
68. understreger, at medlemsstaterne og industrien fuldt ud bør udnytte de muligheder, som de nye statsstøtteregler giver for at fremme erhvervsaktiviteter, industriel fornyelse og jobskabelse i Europa;
69. betoner, at europæiske virksomheder bør forbedre deres innovationskapacitet og blive nøglespillere i dynamisk ekspanderende værdikædenetværk, selv om de pålægges unfair vilkår, når de opererer på vigtige vækstmarkeder.

Bruxelles, den 3. december 2014

Michel LEBRUN

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse — Innovation i den blå økonomi: indfrielse af havenes potentiale for vækst og beskæftigelse

(2015/C 019/05)

Ordfører	Adam Banaszak, medlem af regionalforsamlingen i Kujawsko-Pomorskie (PL/ECR)
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Innovation i den blå økonomi: indfrielse af havenes potentiale for vækst og beskæftigelse COM(2014) 254 final/2

I. POLITISKE ANBEFALINGER

1. Regionsudvalget mener, at udnyttelse af potentialet i blå vækst frembyder en mulighed for at sætte skub i den lokale økonomi og skabe kvalitetsbeskæftigelse i viden- og investeringstunge økonomiske sektorer;
2. påpeger, at miljøbeskyttelse fortsat bør være en af de primære målsætninger for EU's strategi for blå vækst;
3. mener, at vurderingen af videnskabelige data kan yde et væsentligt bidrag til, at reformen af den fælles fiskeripolitik bliver en succes, og ser det som en afgørende forudsætning for gennemførelsen af politikken regionaliseringsaspekt;
4. er fortsat af den overbevisning, at udvikling af og støtte til europæisk akvakultur er en af nøglerne til jobskabelse i strukturelt svage områder og sikrer de europæiske forbrugere adgang til fisk og skaldyr af høj kvalitet;
5. bifalder Kommissionens initiativer rettet mod at stimulere væksten i den blå økonomi;
6. fremhæver behovet for at anlægge en tværpolitisk integreret tilgang til samordningen af forskningspolitikken, den økonomiske politik, den fælles fiskeripolitik og transportpolitikken. For at øge effektiviteten af EU's foranstaltninger for at fremme den blå økonomi bør ovennævnte politikker ikke udelukkende betragtes som isolerede områder. Skabes der synergier imellem dem, bliver de vedtagne initiativer mere effektive, og merværdien forøges;
7. gør opmærksom på behovet for at anvende videnskabelig forskning til at gennemføre reformen af den fælles fiskeripolitik, beskytte havenes økosystemer og styre risici i krisesituationer, men understreger dog, at anvendelse af videnskabelig forskning og implementering af innovation først og fremmest bør tage sigte på blå vækst forstået ikke kun som økonomisk vækst i den marine økonomi, men også som vækst med positive følgevirkninger for andre områder af økonomien;
8. bemærker, at selvom det både er nødvendigt og ønskeligt at åbne op for havenes potentiale for beskæftigelse og økonomisk vækst, må konsekvensen ikke blive en forringelse af det naturlige miljø eller ødelæggelse af havenes økosystemer;
9. opfordrer til, at innovation indføres med bredere fokus på akvakultursektoren og på hav-, kyst- og krydstogttransport med henblik på at sikre større økonomisk vækst og skabe nye jobs;
10. efterlyser mere omfattende og mere effektiv koordinering mellem strategien for blå vækst og EU's øvrige strategier og programmer, navnlig Europa 2020-strategien.

Forskning og innovation til fremme af blå vækst

11. Regionsudvalget fremhæver, at selv når videnskabelig forskning gennemføres, og innovation indføres for at fremme blå vækst, så bør det ikke kun have følgevirkninger for den marine økonomi, men også for andre områder af økonomien;

12. opfordrer til etablering af et specifikt viden- og innovationsfællesskab for den blå økonomi som en yderligere foranstaltning til udvikling af kvalifikationer og overførsel af idéer fra havforskning til den private sektor;

13. er enig i, at huller i vores viden og oplysninger om havenes tilstand, havbundsressourcer, livet i havene og risiciene for habitater og økosystemer er et af de problemer, der især vanskeliggør udviklingen af den blå økonomi. Øget viden om vores have, om de ressourcer, der findes i havet, og en bedre forståelse af, hvordan disse ressourcer kan anvendes, vil ikke blot fremme væksten i den blå økonomi, men også bidrage til, at vi kan nå vores miljømål;

14. understreger vigtigheden af, at der er tilgængelige oplysninger om havenes tilstand for udviklingen af den blå økonomi. Forbedring af mængden af og adgangen til oplysninger vil være innovations- og konkurrencefremmende og muliggøre effektiv styring af krisituationer samt skabe mindre uvished omkring havområder;

15. bemærker, at de oplysninger, der er tilgængelige om havenes tilstand, ikke kun bør være generel information, som udelukkende er af interesse for EU-niveauet eller det relevante nationale niveau. Det er altafgørende at tage højde for de enkelte regioners behov og forsyne dem med flere oplysninger om ovenstående, som de så kan gøre effektiv brug af i både den offentlige og private sektor;

16. bemærker, at adgang til oplysninger om havenes tilstand rigtig nok er vigtig på lokalt, regionalt og nationalt niveau, men hele processen må koordineres på EU-niveau, da det vil sikre, at oplysningerne anvendes med større virkning, og muliggøre en hensigtsmæssig informationsudveksling mellem de berørte parter;

17. opfordrer Kommissionen til at benytte sig endnu mere af videnskabelig forskning i bestræbelserne på at regionalisere den fælles fiskeripolitik. Mere udbredt brug af videnskabelig forskning vil dels være en udmøntning af tanken om en tværgående tilgang til den blå økonomi, dels forbedre den rationelle forvaltning af fiskeressourcerne;

18. fremhæver, at Den Europæiske Union bør fortsætte sin støtte til akvakultur, som er et af de hurtigst voksende områder af sektoren for fødevarerproduktion. Den rigtige videnskabelige forskning, som giver virksomheder adgang til nye, mere omfattende oplysninger om havenes tilstand, kan gøre virksomhederne mere konkurrencedygtige og dermed føre til, at der især i strukturelt svage områder skabes flere arbejdspladser;

19. understreger, at indsamling og udveksling af oplysninger om havene ikke må skabe ulemper eller yderligere administrative byrder for lokale og regionale myndigheder og de erhvervsdrivende;

20. bemærker, at passende adgang til oplysninger om havenes tilstand ikke kun er vigtig for implementeringen af innovative løsninger, beskyttelsen af miljøet og forvaltningen af fiskeressourcer og akvakultur, men tillige kan være en afgørende faktor i risikostyringen og iværksættelsen af de rigtige støtteforanstaltninger i krisituationer. Regionsudvalget opfordrer derfor til, at der træffes skridt til at udvikle en mekanisme for brug af satellitbilleder leveret af Copernicus-satellit-tjenesten, som kan være en hjælp for de lokale og regionale myndigheder ved den første indgriben i tilfælde af naturkatastrofer;

21. betoner behovet for løbende at overvåge implementeringen af innovation og væksten i den blå økonomi for at sikre, at de tiltag, der iværksættes, er så effektive som muligt. Regionsudvalget anbefaler derfor, at der udvikles klart definerede resultatindikatorer for vækst og innovation i den blå økonomi. Sådanne definerede indikatorer vil ikke blot være nyttige for Kommissionen, men også være en hjælp til at indkredse relevante mål for medlemsstater og regioner.

Miljøbeskyttelse af havene

22. Regionsudvalget bemærker, at det for den blå økonomi ikke blot handler om at bruge viden om havene til at sætte gang i den økonomiske vækst, men først og fremmest om at anvende den til at bevare havenes økosystemer og opretholde kvaliteten af havmiljøet. Beskyttelse og bevarelse af havenes økosystemer må være et helt centralt element i EU's havpolitik;

23. understreger, at havmiljøet skal være rent og sundt. Man bør derfor officielt overveje idéen om at fjerne efterladt militært materiel og kemisk affald, der er blevet dumpet i havet, som skitseret i en tidligere udtalelse fra Regionsudvalget ⁽¹⁾, og ligeledes bør oplysninger om havene anvendes til at rense og genoprette vores havmiljø, hvilket vil være en hjælp til at sikre havets biologiske mangfoldighed og fertilitet;

24. fremhæver, at et rent og sundt havmiljø på grundlag af beskyttede havområder også er vigtigt for udviklingen af turisme, f.eks. bæredygtig dykning, som er et strategisk værktøj til at indhente viden om havmiljøet og øge borgernes bevidsthed derom;

25. bemærker, at øget konkurrencedygtighed og beskæftigelse i akvakultursektoren vil være medvirkende til, at udviklingen af denne sektor bliver mere dynamisk. Dette må dog ikke føre til, at kvaliteten af havprodukter forringes for at øge kvantiteten. Alle nødvendige foranstaltninger bør derfor træffes for at sikre, at de europæiske forbrugere har adgang til produkter af høj kvalitet. Mere specifikt betyder dette, at det ikke tillades at markedsføre genetisk modificerede organismer (GMO'er) over for forbrugerne.

Private virksomheders deltagelse i den blå økonomi

26. Regionsudvalget anerkender relevansen af Kommissionens initiativer, der tager sigte på en mere omfattende brug af videnskabelig forskning og innovation i strategien for blå vækst. Det er dog vigtigt at holde sig for øje, at strategien for blå vækst allerhelst skal udmønte sig i udvikling af de erhvervs muligheder, der ligger i vores havs uudnyttede potentiale;

27. konstaterer, at meddelelsen ikke tager nogle af de områder, der udgør den største andel af den blå økonomi, såsom skibsbyggeri, havtransport og blå energi, i betragtning. Der er ikke tvivl om, at meddelelsen baner vejen for fremtidig innovation og videnskabelige initiativer, men ovennævnte sektorer er fortsat drivkræfterne for den blå økonomi;

28. mener, at det især er udvikling af havtransport og -turisme, man bør se på, når mulighederne for at indføre innovation i den blå økonomi vurderes, da der er et stort potentiale for at øge beskæftigelsen i disse sektorer;

29. understreger, at virksomheder i den private sektor kan spille en central rolle hvad angår innovation og i at anvende innovation til at fremme den økonomiske vækst og skabe nye og bedre jobs. Især kan SMV'er spille en vigtig rolle på dette område;

30. gør opmærksom på, at Kommissionens planer om at øge SMV'ernes deltagelse i den blå økonomi bør bakkes op af tilstrækkelig finansiel bistand under både eksisterende og fremtidige programmer. Behovet for finansiering er især synligt inden for akvakultursektoren, hvor 90 % af virksomhederne er mikrovirksomheder, som vil kunne frembringe det ønskede niveau af innovation;

31. mener, at det er nødvendigt med en udvidet politikramme for at inkludere private virksomheder i den blå økonomi. For at sikre optimal synergi mellem den offentlige sektor og behovene i den private sektor bør virksomhederne have et stort ord at skulle have sagt i kortlægning af forskningsbehovene og udformning af normer, standarder og erhvervsvenlige løsninger;

32. bemærker, at en mere omfattende inddragelse af private virksomheder i den blå økonomi ikke bør påføre den private sektor unødvendige byrder;

33. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at iværksætte tiltag rettet mod at forbedre konkurrencedygtigheden for de europæiske erhvervsdrivende i havsektoren. Hvis vi forstår de behov, der skal opfyldes, for at den private sektor kan deltage i den blå økonomi, bør det blive nemmere at tilpasse foranstaltninger og politikker på EU-, nationalt og regionalt niveau i overensstemmelse dermed;

34. understreger, at erhverv i den blå økonomi ikke udelukkende foregår på havet. Det er vigtigt, at der planlægges en passende støtte til virksomheder i den blå økonomi på land såsom lokale fiskeforarbejdningsvirksomheder med henblik på at skabe bæredygtige erhvervsbetingelser for lokale fiskere;

⁽¹⁾ CDR 2203/2012, Blå vækst — mulighederne for bæredygtig vækst i den maritime økonomi, ordfører: Adam Banaszak (PL/ECR).

35. gør opmærksom på, at personer med de rigtige kvalifikationer også er en forudsætning for indførelse af innovationer i den blå økonomi med henblik på at skabe økonomisk vækst og nye jobs. Der er behov for tæt koordinering mellem politikformulering, uddannelse og erhvervsliv for at gøre det mere populært og attraktivt blandt de unge at arbejde offshore;
36. fremhæver, at de fordele, der skabes i den blå økonomi, vil kunne mærkes i både den offentlige og private sektor. De offentlige midler er dog altid begrænsede. Det er derfor vigtigt, at der også rejses private midler til at finansiere aktiviteterne på dette område. Et omfattende samarbejde mellem den offentlige og private sektor bør i den anledning fremmes, ikke mindst via offentlig-private partnerskaber, hvorigennem den offentlige sektor kan drage fordel af den private sektors finansielle formåen, ekspertise, erhvervs erfaringer, ledelseskompetencer og intellektuelle potentiale til at udvikle og gennemføre innovative løsninger i den blå økonomi;
37. understreger, at Kommissionen som en følge af, at offentlig-private partnerskaber er underlagt forskellige retlige ordninger i medlemsstaterne, har en væsentlig rolle at spille i at fremme bedste praksis for og løsninger til, hvordan OPP'er kan anvendes i den blå økonomi. Især bør man være opmærksom på muligheden for at etablere institutionaliserede offentlig-private partnerskaber med henblik på skabelse af nye jobs;
38. gør opmærksom på, at det ikke vil være muligt at gøre repræsentanter for den private sektor — herunder for små og mellemstore virksomheder — interesseret i at samarbejde med den offentlige sektor, hvis dette samarbejde ikke fremmes på lokalt og regionalt niveau. Der er behov for at fremme og støtte de lokale og regionale myndigheders bestræbelser for at få repræsentanter for den private sektor involveret i de projekter, der gennemføres inden for rammerne af offentlig-private partnerskaber;
39. bemærker, at OPP'er i den blå økonomi ikke udelukkende bør have til formål at få gjort store virksomheder til private partnere. Hvis offentlig-private partnerskaber skal etableres hensigtsmæssigt, bør de tage højde for det finansielle potentiale og den risikostyringskapacitet, der er relevant i sektoren for små og mellemstore virksomheder, hvilket også vil gøre det muligt for mindre myndigheder at udnytte ressourcerne i disse virksomheder;
40. bifalder, at principperne om subsidiaritet og proportionalitet, som fastlagt i artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 3 og 4 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, overholdes i meddelelsen.

Bruxelles, den 3. december 2014

Michel LEBRUN

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse — Effektive, tilgængelige og elastiske sundhedssystemer

(2015/C 019/06)

Ordfører	Karsten Uno Petersen, Regionsrådsmedlem (DK/PES)
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen om effektive, tilgængelige og elastiske sundhedssystemer (COM)2014 215 final

I. POLITISKE anbefalinger**Overordnede kommentarer**

1. Regionsudvalget værdsætter Europa-Kommissionens meddelelse, som fastslår, at sundhedssystemer bør sikre, at man ikke alene lever længere, men også bedre, og derved bidrager til at øge borgernes sundhed. Den enkeltes sundhed, defineret som såvel fysisk som psykisk velbefindende, afgøres også af andre faktorer end sundhedssystemets indsats;
2. opfordrer til, at sundhed anerkendes som en værdi i sig selv, hvorved udgifter til sundhedssystemer er at betragte som investeringer i befolkningens sundhed, og desuden kan have positive effekter i form af øget produktivitet, øget arbejdsudbud og holdbare offentlige finanser;
3. fastslår, at decentrale myndigheder i hele EU deler de samme udfordringer: voksende omkostninger til sundhedspleje og aldrende befolkninger med en stigning i kroniske sygdomme og multi-morbiditet med deraf følgende voksende efterspørgsel efter sundhedstilbud. Regionsudvalget påpeger, at det er et nationalt, regionalt og lokalt ansvar at imødekomme disse udfordringer;
4. bifalder og støtter, at borgere i EU får adgang til effektiv behandling af høj kvalitet, og at Europa-Kommissionen på baggrund af de seneste års erfaringer ønsker at støtte medlemslandene i at udvikle strategier, der effektiviserer sundhedssystemerne, øger adgangen til pleje og giver mere elastiske sundhedssystemer;
5. forudsætter, at traktatens artikel 168, der fastslår, at det behandlende sundhedsvæsen som udgangspunkt er et nationalt anliggende, respekteres, og at nærhedsprincippet på dette område bliver overholdt. Regionsudvalget minder herved om, at ansvaret for sundhedspolitikken ligger i medlemslandene, og at en stor del af beføjelserne på sundhedsområdet i de fleste tilfælde er overdraget til de lokale og regionale myndigheder;
6. noterer sig, at 11 medlemslande i 2013 har modtaget henstillinger om at reformere deres sundhedssystemer som led i det europæiske semester. Regionsudvalget ønsker i den forbindelse at henlede opmærksomheden på, at forskellene i medlemslandenes sundhedssystemer afspejler forskellige samfundsmæssige valg, og på traktatens artikel 168, som fastslår, at EU's indsats på sundhedsområdet skal være et supplement til de nationale politikker;
7. er enig i, at sundhedssektoren i høj grad er drevet af innovation, og anerkender, at sektoren har stor økonomisk betydning, men henstiller til, at de fælles værdier for EU's sundhedssystemers universalitet, adgang til pleje af god kvalitet, lighed og solidaritet, som anerkendt af Rådet (sundhed) i 2006, til enhver tid går forud for hensyn til den aktuelle økonomiske konjunktur;
8. erkender, at den økonomiske krise har øget presset på de finansielle ressourcer i medlemslandene, men erindrer samtidig om, at sundhedssystemerne skal være bæredygtige på en måde, der sikrer de grundlæggende fælles værdier i fremtiden, og samtidig sikrer, at værdierne opfyldes i dag;
9. bifalder, at Europa-Kommissionen i sit arbejde med at støtte medlemsstaterne i at anvende vurderinger af sundhedssystemernes effektivitet vil intensivere samarbejdet med internationale organisationer som WHO og OECD;

10. påpeger, at Europa-Kommissionen bør være varsom med at igangsætte en udvikling af et omfattende rapporteringssystem til vurdering af sundhedssystemernes resultater, og gør opmærksom på, at man med fordel kan gøre brug af eksisterende data gennem det intensiverede samarbejde med WHO og OECD;

11. opfordrer til, at medlemslandene styrker og om nødvendigt udbygger den eksisterende kapacitet til at sikre en løbende og rutinemæssig indsamling af sundhedsdata, da dette vil bidrage til en høj kvalitet af internationale data i organisationer som WHO og OECD;

12. henleder opmærksomheden på, at vurdering af sundhedssystemernes resultater bør hvile på overordnede og let tilgængelige indikatorer som fx overlevelsesserater for bestemte typer sygdomme eller ventetider, og bifalder en ramme for nogle fælles europæiske kriterier for vurdering af sundhedssystemernes resultater, der skal understøtte den politiske diskussion og prioritering i medlemslandene;

13. er enig i, at voksende mobilitet hos patienter og sundhedspersonale betyder, at medlemslandenes sundhedssystemer i større grad indvirker på hinanden, og gør opmærksom på, at et styrket samarbejde mellem sundhedssystemerne til inødekommelse af dette bør inddrage den viden, der findes i det regionale og lokale driftsniveau;

14. bemærker, at sikring af en veluddannet arbejdsstyrke med gode muligheder for at udvikle kompetencer og kvalifikationer, god ledelse og de rette informationsstrømme i systemet i vid udstrækning er kendetegn ved sundhedssystemer, som er opbygget omkring en delegeret kompetence til regionale og lokale niveauer;

15. henleder opmærksomheden på, at integration af pleje bør ske parallelt med et øget fokus på patientinddragelse og kvalitet i behandlingen, og påpeger, at Europa-Kommissionens ekspertpanels arbejde på dette og andre områder bør diskuteres med de decentrale myndigheder fx i form af offentlige høringer om panelets resultater;

16. anerkender, at sundhedssystemer skal være i stand til at være elastiske, tilpasse sig forskellige miljøer og håndtere betydelige udfordringer med begrænsede ressourcer, og finder, at disse egenskaber bør sikres med udgangspunkt i det regionale og lokale ansvar for borgernes sundhed;

17. bifalder Europa-Kommissionens anerkendelse af sundhedssektorens betydning i forhold til at bekæmpe den økonomiske krises sociale konsekvenser, men understreger, at beslutninger om håndtering af overordnede økonomiske kriser og problemer skal analyseres med udgangspunkt i deres eventuelle negative indvirkning på folkesundheden, så man undgår, at de får sådanne følger;

18. bifalder og støtter, at der udarbejdes en strategi for social inklusion, som omfatter bred adgang til sundhedsydelser af god kvalitet til en rimelig pris med det formål at bekæmpe den stigende ulighed i sundhed i medlemslandene.

Effektivisering af sundhedssystemerne

19. Regionsudvalget bifalder og støtter, at der løbende arbejdes med patientsikkerhed på EU-plan, og opfordrer til, at arbejdet med patienterfaring og patientinddragelse som et nøgleområde samt udvikling af personalets kompetencer opprioriteres i fremtidige EU-initiativer om sundhed;

20. gør opmærksom på, at sundhedsmæssige resultater er vanskelige at definere, hvorfor sammenligning på tværs af medlemslande er en vanskelig øvelse, men er enig i, at måling og sammenligning af sundhedssystemernes effektivitet er et relevant emne;

21. finder endvidere, at sammenligninger på tværs af medlemslande alene bør ske med henblik på læring og udveksling af erfaringer om bedste praksis, hvilket giver medlemslandene mulighed for at følge op på egen udvikling i internationalt perspektiv i bestræbelserne på fortsatte forbedringer;

22. anerkender, at der inden for særlige områder, hvor data fra internationale organisationer som WHO og OECD ikke er tilstrækkelige, kan være behov for at oprette et EU-baseret europæisk datagrundlag.

Øget adgang til sundhedssystemer

23. Regionsudvalget værdsætter, at Europa-Kommissionens meddelelse gentager principperne i den europæiske socialpakt, hvor væsentligheden af gennemsigtige kriterier for adgang til lægebehandling og forpligtelsen til ikke at udelukke dele af befolkningen fra at modtage sundhedsydelser understreges;

24. er enig i, at måling af adgangen til sundhedsydelser er vanskelig, men henleder opmærksomheden på, at indikatorer, som inddrager borgernes indberetninger af egne oplevelser, er et væsentligt pejlemærke for borgernes opfattelse af adgangen til sundhedsydelser;

25. er enig i, at man ved vurderingen af adgangen til sundhedsydelser bør fokusere både på den andel af befolkningen, som er dækket af sundhedsydelser, og omfanget af disse ydelser, men erindrer om, at forskelle i dækning og dækningsomfang afspejler forskellige samfundsmæssige valg nationalt, regionalt og lokalt;

26. er enig i, at tilgængelighed er en forudsætning for adgangen til sundhedsydelser, og at dette både dækker over ventetid, afstand og arbejdsstyrken i sundhedssektoren, men påpeger, at samling af specialiserede behandlingstilbud på centrale steder, med deraf følgende transportafstand, kan være en nødvendighed for at opretholde en tilstrækkelig ekspertise inden for specifikke behandlingsområder. Det bør dog til enhver tid sikres, at også befolkningen i regioner med demografiske og geografiske ulemper får adgang til sådanne specialiserede sundhedsydelser;

27. minder om, at regioner med geografiske og demografiske ulemper (stor geografisk befolkningsspredning, lav befolkningstæthed, stærkt aldrende befolkning, øregioner eller bjergregioner) står over for særlige udfordringer, som slår igennem på sundhedsområdet med særlig styrke;

28. anerkender, at integrerede plejemodeller og e-sundhedsløsninger er en del af løsningen på tilgængeligheden i medlemslandenes sundhedssystemer, og at dette særligt kan være tilfældet for regioner med geografiske og demografiske ulemper;

29. savner i den forbindelse en henvisning til den kendsgerning, at navnlig handicappede til tider har begrænset adgang til tjenesteydelser på sundhedsområdet, og minder på baggrund af art. 9 i FN's konvention om handicappedes rettigheder Kommissionen om sin forpligtelse [COM(2010) 636 final] til at lægge særlig vægt på handicappede, når der gennemføres politikker til bekæmpelse af uligheder inden for sundhedsområdet;

30. finder det positivt, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser har øget fokus på sundhedssystemernes ansvar for adgang til behandling;

31. glæder sig over, at Europa-Kommissionen fokuserer på, at sundhedspersonalet også i fremtiden får en vigtig rådgivende rolle, og at dette kan ske i samarbejde med andre sektorer, og erindrer om, at den store regionale og lokale ekspertise inden for sådanne samarbejder med fordel kan inddrages i det videre arbejde;

32. bifalder udveksling af oplysninger om forbedring af adgang til lægemidler, men gør opmærksom på, at beslutninger om prisfastsættelse og godtgørelse til patienter er et resultat af samfundsmæssige valg samt nationale, regionale og lokale prioriteringer. Regionsudvalget henleder dog opmærksomheden på, at øget gennemsigtighed om prisfastsættelsen på medicinalprodukter vil give en mere effektiv udnyttelse af ressourcerne;

33. noterer sig, at Europa-Kommissionen vil fortsætte arbejdet for at støtte medlemslandenes planlægning inden for arbejdsstyrken i sundhedssektoren, og derigennem bidrage til at imødekomme udfordringer om sundhedspersonalets mobilitet;

34. er enig i, at medlemslandene bør sikre, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser gennemføres behørigt.

Mere elastiske sundhedssystemer

35. Regionsudvalget noterer sig, at Europa-Kommissionen anbefaler reformer af medlemslandenes sundhedssystemer som led i det europæiske semester, og henleder i den forbindelse opmærksomheden på traktatens artikel 168, som fastslår, at EU's indsats på sundhedsområdet skal være et supplement til de nationale politikker;
36. hilser det velkomment, at Europa-Kommissionen støtter medlemslandene i at reformere deres sundhedssystemer ved igangsættelse af initiativer omkring læring og udveksling af bedste praksis med andre medlemslande og regioner;
37. peger på, at tilstrækkelige og langsigtede investeringer i sundhedssystemer på langt sigt kan være billigere end kortsigtede og konjunkturbetingede finansielle hensyn, og finder, at afdækning af sundhedsinvesteringers effekter på både kortere og længere sigt bør være et fokusområde fremadrettet;
38. anerkender, at sundhedssystemer skal være finansielt modstandsdygtige, men kortsigtede og konjunkturbetingede finansielle hensyn må ikke overskygge sundhed som værdi i sig selv eller patienternes sikkerhed og inddragelse samt arbejdsstyrkens kompetenceudvikling;
39. anerkender og bifalder Europa-Kommissionens arbejde, som har identificeret seks faktorer vedrørende elasticitet, som kan hjælpe sundhedssystemer med at sikre tilgængelige og effektive sundhedsydelser til deres befolkning;
40. bifalder, at Europa-Kommissionens støtte til et ambitiøst mål for det MTV-netværk, som blev oprettet med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser, og er enig i, at dette vil mindske forekomsten af dobbeltarbejde for myndighederne;
41. noterer sig Europa-Kommissionens fokus på at kanalisere informationsstrømme på patientplan ud til de nødvendige udbydere af sundhedsydelser, og henstiller til, at Europa-Kommissionen støtter medlemsstaterne i dette ved at støtte vidensdeling og udveksling af bedste praksis om informationsstrømme;
42. erindrer om, at der findes en stor viden regionalt og lokalt om sundhedsvæsenet fra borgernes perspektiv, og finder, at aktiv inddragelse af denne viden er væsentligere end at udforske mulighederne for et omfattende konsortium for en europæisk forskningsinfrastruktur;
43. mener, at man endnu ikke har udnyttet de potentielle synergier mellem sundhedstjenester i grænseregioner fuldt ud. Dette ville imidlertid skabe store besparelser og dermed bidrage til sundhedssystemernes bæredygtighed og tilgængelighed. Regionsudvalget opfordrer de offentlige myndigheder i medlemslandene til at fremme indgåelse af samarbejdstaler på dette område;
44. gør opmærksom på, at også med hensyn til forskningsinfrastruktur kan man med fordel gøre brug af eksisterende data gennem det intensiverede samarbejde med WHO og OECD.

Bruxelles, den 3. december 2014

Michel LEBRUN

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse — En makroregional EU-strategi for Alperregionen

(2015/C 019/07)

Ordfører Herwig Van Staa (AT/EPP), landdagspræsident i Tirol

1. Regionsudvalget bifalder konklusionerne fra Det Europæiske Råd i december 2013, hvor Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne anmodes om at udarbejde en EU-strategi for Alperregionen (EUSALP) inden juni 2015;
2. fremhæver, at denne opfordring også i høj grad styrker regionernes rolle i processen med at udarbejde og gennemføre EUSALP. Europa bør for at styrke den videre udvikling anerkende og udnytte sin mangfoldighed i stedet for at søge at udligne forskelle. Makroregionale strategier er et instrument, som konkret kan bidrage til at udnytte de forskellige områders særlige udviklingspotentialer ved at tage hensyn til de naturligt forekommende muligheder og særlige forhold i disse områder;
3. støtter idéen om en makroregional strategi som en samlet ramme for medlemsstater og tredjelande i samme geografiske område, der er godkendt af Det Europæiske Råd, og som med støtte fra Europa-Parlamentet tjener til at imødegå fælles udfordringer og styrke samarbejdet om økonomisk, social og territorial samhørighed ⁽¹⁾;
4. bekræfter sin fortsatte støtte til udvikling og gennemførelse af makroregionale strategier, som det allerede fremgik af udtalelsen om merværdien af makroregionale strategier ⁽²⁾ og fremhæver, at merværdien af de eksisterende makroregionale strategier allerede er anerkendt på politisk og strategisk plan ⁽³⁾;
5. konstaterer, at EUSALP vil være den fjerde makroregionale strategi efter EU-strategierne for Østersøområdet, Donauområdet samt det adriatisk-ioniske område, og erklærer, på baggrund af de store udfordringer som andre europæiske regioner står over for, sin opbakning til etableringen af yderligere makroregionale strategier;
6. bifalder, at fem EU-medlemsstater (Tyskland, Frankrig, Italien, Østrig og Slovenien) og to tredjelande (Liechtenstein og Schweiz) samarbejder inden for rammerne af EUSALP og dermed yder et væsentligt bidrag til den fælleseuropæiske integration. Dette integrationselement giver denne makroregionale strategi en særlig merværdi ⁽⁴⁾;
7. fremhæver, at det var Alperregionerne selv, der tog initiativ til en fælles strategisk positionering af Alpeområdet på EU-niveau, hvilket betyder, at EUSALP er blevet udformet i en ægte bottom up-proces omfattende de berørte regioner, Alpestater og EU-niveauet;
8. bifalder, at Kommissionen i samarbejde med stater og regioner i Alpeområdet udvikler en specifik handlingsplan for strategiens gennemførelse i styringsudvalget for EUSALP;
9. er tilfreds med, at en bred offentlig høring om de hidtidige prioriteter i EUSALP har givet alle interessenter og borgere lejlighed til at evaluere disse prioriteter, foreslå og behandle andre og supplerende temaer samt udpege interesserede aktører med henblik på at opstille mål og udforme de mest hensigtsmæssige instrumenter, således at det høje udviklings- og velstandsniveau, der er målet for alle lokale og regionale myndigheder i Alperregionen, realiseres;
10. understøtter, at der er en lang tradition for grænseoverskridende samarbejde i Alperregionen, som siden 1970'erne har resulteret i meget forskellige samarbejdsinstrumenter, herunder arbejdsfællesskabet for Alpelande, Alliancen for Alperne og Adriaterhavet, Alpekonventionen, EU's program for Alperregionen, bi- og multilaterale samarbejdsstrukturer som »Eurorégion Alpes-Méditerranée« eller de europæiske grupper for territorielt samarbejde »Senza Confini« og »Europaregion Tirol-Südtirol-Trentino« samt forskellige civilsamfundsorganisationer;

⁽¹⁾ COM(2013) 468 final.

⁽²⁾ CDR5074-2013_00_00_TRA_AC.

⁽³⁾ Jf. Rådets konklusioner af 22. oktober 2013 om merværdien af makroregionale strategier.

⁽⁴⁾ COM(2013) 468 final.

11. fremhæver, at EUSALP i meget høj grad bygger på en bottom up-tilgang og skal integrere det omfattende arbejde, der foregår under de eksisterende instrumenter til grænseoverskridende samarbejde i Alperregionen, hvis bredt funderede samarbejdsformer skal blive endnu mere effektive under en fælles ramme;
12. minder om, at en væsentlig merværdi ved de makroregionale strategier består i at imødegå fælles udfordringer ved hjælp af målrettede aktiviteter udført af relevante aktører, der udnytter velegnede finansieringsinstrumenter, som f.eks. offentlig-private partnerskaber, bedst muligt;
13. gør opmærksom på, at EUSALP vil finde fælles svar på de udfordringer, som Alperregionen står overfor. Til disse udfordringer hører bevarelse af livskvaliteten, et højt miljøbeskyttelsesniveau og en gunstig økonomisk udvikling set i lyset af globalisering, klimaændringer og de demografiske forskydninger, især grundlæggende strukturelle ændringer på områderne landbrug og turisme, afindustrialisering, den digitale kløft og en begrænset adgang til grundlæggende tjenesteydelser af almen interesse i visse områder;
14. understreger, at strategiens referencepunkt er bjergkæden Alperne. Alperregionen består af det centrale bjergområde, som fastlagt i anvendelsesområdet for Alpekonventionen, men ligeledes af de omkringliggende områder, hvor der befinder sig en række storbyer. Disse områder er forbundet gennem tæt interaktion og funktionelle forbindelser, der har indflydelse på den økonomiske, sociale og miljømæssige udvikling;
15. er klar over, at bjergområderne og de omkringliggende områder med byer ofte har forskellige ønsker og prioriteter og understreger nødvendigheden af at styrke en ligeværdig dialog mellem det centrale Alpeområde og de omkringliggende områder med det formål at sikre en fornuftig balance mellem borgernes interesser i begge områder;
16. går ind for en fleksibel håndtering af anvendelsesområdet for EUSALP, således at rækkevidden af det strategiske samarbejde fastlægges fra sag til sag alt efter de specifikke behov for handling og under hensyntagen til de funktionelle forbindelser mellem det centrale Alpeområde og de omkringliggende områder.

Mål og temaer for EUSALP

17. Regionsudvalget er enig i, at EUSALP skal yde specifikke bidrag til gennemførelsen af »Europa 2020«-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, der er skræddersyede til Alperregionen, for dermed at styrke den økonomiske, sociale og territoriale sammenhæng i Europa;
18. er fortalende for, at EUSALP's strategiske prioriteter udvælges på en måde, der sikrer, at bjergområderne i den centrale Alperregion og deres interesser får forrang, samtidig med at der tages et passende hensyn til de omgivende regioner og byers interesser, således at vekselvirkningerne mellem disse områder bliver til gavn for begge parter;
19. er overbevist om, at innovative tilgange, der gør det muligt at kombinere strategiens udviklingsorienterede komponenter med den nødvendige miljøbeskyttelse, er afgørende for EUSALP's succes, fordi det er den eneste måde at bevare Alperregionen som levested, økonomisk område og naturområde i hjertet af Europa på og udnytte den på bæredygtig vis;
20. henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om en makroregional strategi for Alperne (2013/2549 (RSP)) og påpeger samtidig, at strategiens indhold bør være i overensstemmelse med Alpekonventionen;
21. fremhæver betydningen af en partnerskabsbaseret inddragelse af alle lokale og regionale aktører i udarbejdelsen og gennemførelsen af EUSALP og bifalder indholdet af de tre søjler, som EUSALP-styringsudvalget har udformet under ligeværdig medvirken fra regioner, medlemsstater og Kommissionen: »Sikring af bæredygtig vækst og fremme af fuld beskæftigelse, konkurrenceevne og innovation gennem konsolidering og diversificering af de økonomiske aktiviteter, således at den gensidige solidaritet mellem bjergområder og byområder styrkes«, »Fremme af fysisk planlægning med fokus på miljøvenlig mobilitet, øget akademisk samarbejde, udvikling af tjenesteydelser, transport- og kommunikationsinfrastrukturpolitik« samt »Fremme af en bæredygtig udnyttelse af energi, naturlige og kulturelle ressourcer, miljøbeskyttelse og bevarelse af biodiversitet og naturområder«;

22. anmoder om, at der med henblik på en integreret videreudvikling af disse prioriteter i handlingsplanen i særlig grad fokuseres på emner som beskæftigelsesfremme, udvikling af alpine værdikæder, turisme og et makroregionalt netværk af virksomheder, bedre tjenesteydelser af almen interesse og gensidig solidaritet mellem beboerne i forskellige områder af Alperregionen, bedre konnektivitet for at udligne det digitale efterslæb i de mindre gunstigt stillede områder, styrkelse af intermodalitet og interoperabilitet på transportområdet, herunder tilslutning af lokale og regionale transportnet til de overordnede europæiske transportstrækninger, indsatsen for at flytte godstransport fra vej til jernbane, øget energieffektivitet og produktion af vedvarende energi, navnlig udnyttelse af vandkraft og effektiv forvaltning af natur- og kulturrесources samt videreudvikling af håndteringen af risici for naturkatastrofer set i lyset af klimaforandringerne med særlig fokus på beskyttelsen af den hydrogeologiske struktur og miljøet;

23. forventer, at handlingsplanen skaber synergieffekter mellem de forskellige eksisterende programmer og fokuserer på et begrænset antal prioriteter, der gør det muligt at koncentrere anvendelsen af midler.

Styring på flere niveauer

24. Regionsudvalget noterer sig med interesse Kommissionens rapport om forvaltningen af makroregionale strategier⁽⁵⁾, men fastholder, at denne rapport ikke i tilstrækkeligt omfang tager hensyn til regionernes rolle som beslutningstagere;

25. fremhæver de lokale og regionale myndigheders rolle, som sikrer, at borgernes forventninger til en praksisrelateret udbygning af EUSALP opfyldes; gør opmærksom på, at der må skabes forudsætninger for, at også de lokale og regionale myndigheder skal kunne gennemføre flagskibsprojekter;

26. henviser til, at EUSALP kun kan blive vellykket, hvis de regionale og lokale politiske aktører, herunder de europæiske grupper for territorielt samarbejde, forbliver integrerede i den politiske ledelse af denne flerniveaustyringsproces i overensstemmelse med nærhedsprincippet, som fastsat i EU-lovgivningen. I den henseende er det hensigtsmæssigt også at tilskynde de sociale, økonomiske og kulturelle aktører i de pågældende regioner til at deltage;

27. opfordrer til, at der udvikles modeller for strategiens gennemførelse, der er i tråd med princippet om flerniveaustyring i henhold til Regionsudvalgets charter⁽⁶⁾, som indebærer, at det regionale niveau inddrages på samme vilkår som det nationale niveau i overensstemmelse med deres respektive beføjelser;

28. fremhæver, at udvalgets i juni 2014 etablerede interregionale gruppe »Makroregionen Alperne« støtter Kommissionen og Alpestatene via deres nationale kontaktpunkter ved udarbejdelsen og opfølgningen af en strategi for Alperne, bidrager til udarbejdelsen af en handlingsplan og skærper Alpeområdets profil på regionalt, nationalt og europæisk niveau ved at fremhæve områdets fælles identitet, hvilket skal gøre det nemmere at realisere regionens store potentiale;

29. anbefaler oprettelsen af et roterende formandskab for EUSALP, som forestås af medlemsstaterne og/eller regionerne i de enkelte medlemsstater med det formål at fastlægge de overordnede retningslinjer for strategien. Hver medlemsstat, der er omfattet af strategien for Alperregionen, forestår ledelsen for ét år ad gangen efter et rotationsprincip, der er aftalt i fællesskab, således at beslutningsmyndigheden mellem de berørte stater og regioner bliver ligeligt fordelt og det arbejde, der er forbundet med ledelsen af EUSALP, fordeles på afbalanceret vis. Til formandskabets opgaver kunne også høre etableringen og tilrettelæggelsen af et strategiforum;

30. er fortaler for, at regioner og medlemsstater, der er omfattet af EUSALP, med de europæiske TEN-T-koordinatorer som forbillede, opretter en koordinationsfunktion for strategien til støtte for Kommissionen og formandskabet samt en bedre forankring af strategien hos EU-institutionerne. Koordinatoren varetager ingen politisk funktion under sit hverv og har ingen udøvende beføjelser;

31. går ind for, at hvervet som koordinator for EUSALP tildeles en person med erfaring inden for interregionalt og grænseoverskridende samarbejde i Alperregionen, der kommer fra de berørte regioner. Dette har især afgørende betydning på grund af den bottom up-tilgang, der ligger til grund for strategien;

32. er af den opfattelse, at en afbalanceret overordnet tilrettelæggelse af de politiske ledelsesstrukturer bør sørge for, at stater og regioners interesser tages lige så alvorligt som Kommissionens;

33. støtter, at Kommissionen spiller en vigtig rolle i den strategiske ledelse af EUSALP, navnlig ved at den sikrer overensstemmelse med EU's politikker og holdninger og sikrer, at EU's foranstaltninger tager hensyn til den makroregionale model, især i de europæiske finansieringsprogrammer og -instrumenter;

⁽⁵⁾ COM(2014) 284 final.

⁽⁶⁾ COR-2014-01728-00-00-RES-TRA.

34. mener, at styringen af gennemførelsen af de strategiske prioriteter bør tage udgangspunkt i de centrale temaer under hver »søjle« med henblik på at fordele ansvaret bredt. Især ved tværsektorielle temaer som klimaforandringer bør der udvikles særlig organisationsformer;
35. er overbevist om, at europæiske strategier og politikker ikke kan gennemføres effektivt uden flerniveaustyring og opfordrer til, at det også overvejes at bruge de europæiske grupper for territorielt samarbejde som gennemførelsesinstrumenter for strategierne inden for deres respektive kompetenceområder;
36. henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om en makroregional strategi for Alperne (2013/2549 (RSP)) og påpeger samtidig, at eksisterende grænseoverskridende samarbejdsprojekter og netværk skal inddrages i gennemførelsen af EUSALP;
37. er bevidst om, at man kun kan opnå håndgribelige resultater for borgerne gennem konkrete projekter, hvor EUSALP's handlingsplan omsættes i praksis, og opfordrer til, at man bør fjerne juridiske og administrative hindringer, som står i vejen for gennemførelsen;
38. fremhæver, at makroregionale strategier udgør en hensigtsmæssig ramme for inddragelsen af civilsamfundspartnere i den politiske beslutningsproces, således at der opnås synergieffekter med eksisterende initiativer og ressourceforbruget optimeres. I den henseende vil det være hensigtsmæssigt at fastlægge samarbejdsaftaler og -protokoller med disse civilsamfundspartnere (herunder erhvervsorganisationer, handelskamre, universiteter og andre økonomiske og sociale aktører i de pågældende områder) bl.a. for at gøre denne inddragelse mere konkret og sikre effektiv adgang og brug af de økonomiske ressourcer, der er til rådighed;
39. går ind for, at Europarådet, navnlig Kongressen af Lokale og Regionale Myndigheder, inddrages i den makroregionale Alpeproces, fordi to af de stater, som hører under strategien — Schweiz og Liechtenstein — ikke er medlemmer af EU, men derimod af Europarådet.

Finansiering

40. Regionsudvalget glæder sig over, at forordningen om fælles bestemmelser og det europæiske territoriale samarbejde gør det muligt at støtte de makroregionale prioriteter under samtlige strukturfonde og opfordrer Kommissionen til at kortlægge, hvordan disse fonde kan anvendes i Alperregionen i overensstemmelse med partnerskabsaftalerne og de regionale operationelle programmer;
41. erkender, at reglen om »de tre nej'er« (ingen ny regulering, ingen nye EU-organer og ikke flere penge) har bidraget til, at de finansielle ressourcer til det europæiske territoriale samarbejde er blevet benyttet mere effektivt i de regioner, hvor der allerede findes en makroregional strategi; ønsker dog at understrege betydningen af en mere langsigtet finansiering. Fremfor alt har de organisationer, som får til opgave at koordinere strategiens gennemførelse, brug for langsigtet finansiering. De berørte medlemsstater og deres regionale og lokale myndigheder må i tråd med princippet om flerniveaustyring påtage sig et større ansvar og stille tilstrækkelige ressourcer til rådighed for gennemførelsen af den makroregionale EU-strategi for Alperregionen;
42. bekræfter i tråd med sine udtalelser om eksisterende makroregionale strategier ⁽⁷⁾, at der samtidig bør være tale om »de tre ja'er« (en større grad af koordinering ved anvendelsen af de eksisterende finansielle ressourcer, mere institutionel koordinering og flere nye idéer og projekter) og er fortaler for, at de lokale og regionale myndigheder inddrages i koordineringen på effektiv vis;
43. bifalder, at programmet for tværnationalt samarbejde »Alpeområdet 2014-2020« omfatter en prioritet, der gør det muligt at støtte innovative forvaltningsmodeller;
44. forventer, at EUSALP fører til en bedre koordinering af de midler, som er tilgængelige på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt niveau. Regionsudvalget opfordrer derfor Kommissionen og dens tjenestegrene med ansvar for både de operationelle programmer, der støttes af de europæiske struktur- og investeringsfonde, og de direkte forvaltede programmer til, inden for rammerne af deres beføjelser, at sikre, at målene for og aktionerne under strategien gennemføres ved hjælp af disse instrumenter og politikker.

Bruxelles, den 3. december 2014

Michel LEBRUN
Formand for
Regionsudvalget

⁽⁷⁾ Som f.eks. udtalelsen CDR1272-2012_00_00_TRA_AC om den reviderede EU-strategi for Østersøområdet.

Regionsudvalgets udtalelse — Multimodal rejseinformation, rejseplanlægning og billetudstedelse

(2015/C 019/08)

Ordfører	Petr Osvald (CZ/PSE), Medlem af byrådet i Plzeň
Basisdokument	Arbejdsdokument fra Kommissionen — Hen imod en køreplan for tilrædighedsstillelse af EU-dækkende tjenesteydelser inden for multimodal rejseinformation, rejseplanlægning samt billetudstedelse (foreligger d.d. ikke på dansk) SWD(2014) 194 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

1. Regionsudvalget påpeger, at et ajourført og operationelt informationssystem i hele Europa, som henvender sig til førere og rejsende inden for alle transportformer, udgør et nøgleinstrument for at udøve en af de grundlæggende frihedsrettigheder, som EU slår til lyd for, nemlig den frie bevægelighed for personer. Realiseringen af denne rettighed består ikke kun i at undgå, at der sættes hindringer i vejen, men også at borgernes bevægelsesfrihed lettes mest muligt. Derfor bør det være obligatorisk at offentliggøre oplysninger om køreplaner og andre oplysninger om transport og gøre dem fuldt tilgængelige for alle EU-borgere uden forskelsbehandling i en form, der gør det muligt for dem at bruge dem på den mest enkle og effektive facon. I et sådant system bør EU og medlemsstaterne ligeledes sikre sig, at ingen offentlig transportvirksomhed begunstiges frem for andre. De bør ligeledes sikre alle rejse- og transportoperatører adgang til disse systemer uden forskelsbehandling. Det er ligeledes i dette samlede billede, at spørgsmålet om udformningen af EU-lovgivningen, som derefter skal udmøntes i de forskellige nationale lovgivninger, skal behandles. Denne tilgang skal ikke kun gælde de »statiske« informationer om transport, dvs. selve køreplanerne, men også de »dynamiske« informationer som f. eks. realtidsdata, som angiver det nøjagtige sted, hvor et transportmiddel befinder sig på ruten. Kravet om at indsamle data om personbefordringsmidlers position i realtid vil samtidig fremme anvendelsen af Galileos allerede eksisterende rumsegment;
2. glæder sig over, at Kommissionen er opmærksom på det problemkompleks, der drejer sig om multimodale informationer inden for transport og indtjekningstjenester (»billetsalg«) for rejsende, og mener, at offentliggørelsen af det foreliggende arbejdsdokument udgør en relevant etape, der vil stimulere den videre debat, søgningen af løsninger samt gennemførelsesfasen;
3. forstår fuldt ud, hvor kompleks hele sagen er, og selv om det glæder sig over, at Kommissionen i bestemmelserne inkorporerer individuel transport ud over offentlig transport, mener det, at en yderligere udvidelse af anvendelsesområdet vil være udtømmende, hvilket er en fordel, men som i den nuværende fase yderligere komplicerer hele problematikken og kan føre til, at løsningen bliver forsinket og bliver mere kompleks. Regionsudvalget anbefaler derfor at gå frem etapevis, i første fase inden for rammerne af offentlig personbefordring og først senere tilføje et yderligere stadium bestående af individuel transport til den offentlige og kollektive trafiks operationelle systemer. Tempoet i integrationen af de forskellige individuelle transportformer kan variere i EU's forskellige regioner alt efter hvor stor en markedsandel, den pågældende individuelle transport form har;
4. henleder opmærksomheden på, at der på længere sigt også skal tages omfattende hensyn til individuel transport, og at der i den forbindelse skal udarbejdes effektive retlige og tekniske løsninger. Udvalget anbefaler derfor, at der etableres en tidsplan, der kan sikre tilstrækkeligt effektive foranstaltninger;
5. gør gældende, at det foreliggende dokument klart viser, at den vanskeligste fase med henblik på informationer om transport og indtjekninger »den første og den sidste kilometer«, som svarer til den del af ruten, hvor transporten i hovedreglen henhører under de lokale og regionale myndigheder. Derfor er det meget vigtigt at inddrage de lokale og regionale myndigheder, såvel i forbindelse med udformningen af de enkelte løsninger og i forbindelse med opfølgningen på deres funktion som for at sikre hele systemets effektive funktion;

6. gør opmærksom på, at løsningen på problematikken vedrørende informations- og indtjeningssystemerne inden for offentlig transport (herunder billet salg) dækker flere etaper: 1) søgning af passende forbindelser, 2) pladsreservation, 3) betaling af billetten, 4) indtjening med billetten under rejsen. Der skal således findes løsninger for hver af disse etaper, i og med at det er afgørende at løse punkt 1 (søgning af passende forbindelser), eftersom løsningen af alle de andre etaper afhænger heraf;

7. påpeger, at størsteparten af EU-medlemsstaterne for tiden ikke engang råder over et nationalt system af transportkøreplaner, som indeholder alle de køreplaner, der findes, og som ville gøre det muligt at søge og reservere offentlige transportforbindelser i en stat; finder det derfor yderst vigtigt i første række at skabe sådanne systemer på medlemsstatsplan, for det er på nationalt niveau, at man kan lovgive for at forpligte såvel offentlige som private transportvirksomheder til at give staten oplysninger om deres køreplaner. Hver medlemsstat bør oprette et nationalt køreplanssystem, hvor alle regionale køreplaner fra offentlige og private transportvirksomheder integreres. Det skal endvidere sikres, at dette system regelmæssigt ajourføres og vedligeholdes, navnlig ved køreplansskift. Dette udgør den første uomgængelige etape for at skabe et sådant system i hele EU. Hver stat bør ligeledes garantere relevansen af informationerne i dens nationale system. Ved hjælp af dette system skal det være muligt både at reservere og betale billetter online på nationalt niveau. Det indebærer, at systemet ud over køreplaner også skal indeholde oplysninger om takster fra alle virksomheder, således at billetprisen kan beregnes;

8. mener, at de minimumsoplysninger, der skal til for at sikre den fornødne kvalitet af systemet, bør være baseret på en høring af interessenter og eksperter i branchen i tilknytning til forsøg og en pilotfase;

9. eftersom det oftest er på regionalt og ikke på nationalt plan, at data vedrørende køreplaner indsamles og behandles, og der tilmed eksisterer en række regionale informationssystemer, bør disse systemer forbindes indbyrdes og i første række på tværs af grænserne. Regionsudvalget glæder sig over, at information om multimodal transport indgår i den tematiske målsætning 7 »Fremme af bæredygtig transport og afskaffelse af flaskehalsproblemer i vigtige netinfrastrukturer«, men påpeger, at der bør sikres bedre koordination og koncentration i instrumentet inden for og mellem individuelle operationelle programmer i de europæiske struktur- og investeringsfonde, hvis man skal opnå en sådan sammenkobling, specielt på tværs af grænserne;

10. finder det meget væsentligt, hvis man konkret skal gøre fremskridt i ydelsen af informations- og billetservice, der dækker samtlige transportformer, at der — primært til tilsvarende individuelle operationelle programmer — tildeles midler fra de europæiske struktur- og investeringsfonde til den konkrete realisering af systemerne og ikke bare til forskning og udvikling eller andre dertil knyttede foranstaltninger;

11. gør i den forbindelse gældende, at man for at løse hele problemkomplekset i første række må tage fat på visse af de mere enkle, men konkrete udfordringer. Det drejer sig navnlig om at harmonisere den gængse terminologi og symbolerne i EU, at indsamle »faste« køreplaner i hver stat og sikre sig, at de bruges hinsides grænserne. Hvad angår billetudstedelsesetapen bør der skabes en referencemodell for hele sektoren, som vil afsløre mangler og muligheder i systemet, samtidig med at man søger midler til at åbne reservationssystemerne på gensidig basis mellem samtlige transportvirksomheder og operatører;

12. minder om, at moderne elektroniske billetsystemer, som anvender genopladelige chipkort, der ikke er kompatible med nabolandenes systemer, skaber nye grænser og vanskeliggør den grænseoverskridende transport; opfordrer derfor til, at der udvikles et europæisk intelligent billetsystem til offentlig transport, der fungerer i alle medlemsstater og ved grænseoverskridende rejser;

13. finder det ikke realistisk på kort sigt at udarbejde obligatoriske standarder i hele EU for denne problematik, men anser det for nødvendigt at sikre en form for kompatibilitet, dvs. at sørge for, at de forskellige systemer kommunikerer bedst muligt indbyrdes. Med dette formål for øje bør der skabes en fælles specifikation for de forskellige interregionale og grænseoverskridende forbindelser, som vil blive testet i en driftsforsøgsfase. På det grundlag bør der på et givet territorium defineres en »fælles teknisk specifikation«, som gør det muligt at sikre, at de eksisterende eller nye systemer inden for dette territoriums grænser er i stand til at kommunikere indbyrdes. Med henblik herpå bør det ligeledes sikres, at overholdelsen af denne »fælles tekniske specifikation« ikke opfattes som et forskelsbehandlingskriterium i forbindelse med indgåelse af aftaler;

14. finder ligeledes, at man i forbindelse med oprettelsen af forbindelser mellem de forskellige informationssystemer ikke kun bør støtte sig på de statiske informationer i de faste køreplaner, men også de vidtgående muligheder, som de informationer, der kan fås takket være GNSS, herunder det europæiske navigationssystem Galileo. Det vil således være muligt ud fra systemer, der kun behandler statiske data, at skabe intelligente systemer, der reagerer på den aktuelle situation i transportstrømmene og de kapaciteter, transportvirksomhederne råder over. Disse systemer kan derefter ikke blot levere informationer i realtid om trafiksituationen til de rejsende og foreslå dem andre ruter, men ligeledes give mere omfattende informationer »i rette tid« til offentlige og individuelle transportvirksomheder og gøre det muligt for dem at reagere hurtigt. Det er netop denne ændring i de eksisterende lokale og regionale systemer med henblik på udnyttelse af dynamiske informationer vedrørende transport og dermed deres ændring til systemer af højere kvalitet, som skal give det vigtigste incitament til at oprette sammenkoblede informationssystemer. For at få dynamiske informationer om transport er det en fordel at benytte det eksisterende europæiske navigationssystem Galileo, som til forskel fra andre lignende systemer, tilmed tilbyder en service med en defineret kvalitet af lokaliserings-signalet. Disse informationer, som er nødvendige for en moderne transportforvaltning, kan ikke blot bruges af transportvirksomheder, men også af informationssystemer inden for multimodal transport og af de nationale, lokale og regionale myndigheder. Disse myndigheder kan bruge de således opnåede oplysninger til forskellige applikationer, til langtidspanlægningsformål (f.eks. køreplaner, ruter osv.), til strategisk beslutningstagning og til kriseforvaltning;

15. foreslår for at håndtere forskellige situationer, navnlig krisesituationer, og muliggøre en hurtig reaktion fra de offentlige transportvirksomheders side, som for en stor dels vedkommende er lokale og regionale myndigheder, ligeledes at sikre sammenkobling af de systemer, der leverer informationer om multimodal transport, med det europæiske Copernicusprogram for miljø- og sikkerhedsovervågning (tidl. GMES). De forskellige applikationer, som vil bruge disse to kilder, vil ikke kun gøre det muligt at identificere mulige krisesituationer, men også f.eks. at foreslå de nødvendige foranstaltninger ikke blot ved at søge alternative ruter, men også alternativ transportkapacitet, som det er nødvendigt at sætte ind, og derefter foreslå de rejsende nogle andre ruter;

16. anfører ligeledes, at det for at de rejsende fuldt ud og aktivt kan benytte informationssystemet for multimodal transport er nødvendigt at gøre det muligt at komme på et højhastighedsnet i de offentlige transportmidler, i ventesale, ved indtjekning og ombordstigning. Dette at sikre en konstant kvalitetsforbindelse udgør en af de vigtigste forudsætninger for, at systemet kan opføre sig intelligent og for at de rejsende kan trække på de fordele, som de behandlede dynamiske informationer giver om den aktuelle transportsituation;

17. bemærker, at de europæiske passagerrettigheder kun gælder særskilt for hver befordringskontrakt. Idet det er umuligt at købe gennemgående billetter ved mange grænseoverskridende rejser, eller i tilfælde af multimodale rejser, kan passagerne ikke henholde sig til de almindelige passagerrettigheder; opfordrer derfor til, at der udformes lovgivning, som etablerer en EU-ordning for passagerrettigheder ved multimodal transport;

18. henleder opmærksomheden på, at de systemer, der leverer informationer inden for multimodal transport, bør være så brugervenlige som muligt; derfor er det nødvendigt at forbinde dem med ajourførte kort og geografiske kort. Derudover kan det være nyttigt og interessant for brugerne, at systemerne forbindes til applikationer vedrørende lokale og regionale turistinformationer, f.eks. information om overnatningsmuligheder, turistdestinationer, kulturelle og andre arrangementer;

19. understreger, at sammenkoblingen af komplekse informationssystemer inden for multimodal transport med GNSS-systemerne, herunder navnlig Galileo, med kort og geografiske kort, med Copernicusprogrammet og andre informations- og datakilder gør det muligt at skabe et stort antal applikationer. Disse applikationer gør det muligt effektivt at planlægge transportruterne, at reagere hurtigt på de behov, der opstår på området, at løse de forskellige ekstraordinære eller krisesituationer effektivt, at forbedre transporteffektiviteten markant, hvilket gør det muligt at opnå energibesparelser og bidrage væsentligt til at mindske CO₂-emissionerne og forbedre miljøet generelt, styrke borgernes mobilitet, ved at give dem en øget mulighed for at søge ledige stillinger osv. Men først og fremmest vil en helt ny industri sektor se dagen inden for behandling af disse data, oprettelse og administration af applikationerne og udnyttelse af deres resultater, hvilket vil skabe et stort antal arbejdspladser. Disse nyskabte arbejdspladser vil som oftest have den fordel, at de ikke skal udøves on location og derfor kan give arbejdsmuligheder selv i fjerntliggende og mindre udviklede regioner;

20. bemærker, at der kommer flere og flere mobile applikationer til multimodal rejseplanlægning og rejseinformation, og at disse ofte udvikles af kreative private erhvervsdrivende; opfordrer alle relevante operatører og myndigheder til at samarbejde og stille deres oplysninger til rådighed via open source-software;

21. gør det afslutningsvis gældende, at det i lyset af, at de lokale og regionale myndigheder er hjørnestenen i oprettelsen af det samlede system, er nødvendigt at løse følgende problemer, for at de lokale og regionale myndigheder og de organismer, der hidrører fra dem, kan deltage meget mere aktivt og blive drivkræfter for fremskridt i hele processen:

- a) offentlig støtte, eventuelt Via en gruppefritagelse på dette område;
- b) retten til at levere informationer, der kan bruges i den private sektor, retten til at bede andre offentlige og private enheder om at levere informationer og retten til at indsamle, behandle og bruge disse informationer;
- c) finansiering af hele processen og af hver af aktiviteterne på en sådan måde, at de bestræbelser, der udfoldes i forbindelse med oprettelsen og først og fremmest selve forvaltningen ikke forringer de lokale og regionale myndigheders allerede spændte budgetsituation, men tværtimod skaber besparelser og indtægter til disse budgetter. Denne indsats vil have markant indvirkning ikke blot på statsbudgetterne, men først og fremmest på den private sektor, herunder også på andre områder end transportområdet.

Bruxelles, den 3. december 2014

Michel LEBRUN

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse — Genetablering af båndet mellem EU og borgerne — mere og bedre kommunikation på lokalt niveau

(2015/C 019/09)

Ordfører Christophe Rouillon (FR/PES), borgmester i Coullaines**I. POLITISKE ANBEFALINGER****Overordnede principper**

1. Regionsudvalget understreger, at mistilliden til institutionerne og mere generelt til politik, det øgede antal EU-modstanderpartier ved europaparlamentsvalget den 22.—25. maj 2014 og en historisk lav valgdeltagelse udgør en ny advarsel, som vi hurtigt må tage til efterretning;
2. betoner kraftigt, at dette at forsone borgerne med EU og ansøre dem til at engagere sig i Europa udgør en politisk og demokratisk såvel som en formidlingsmæssig udfordring, som alle myndighedsniveauer i Unionen og i regioner og kommuner i fællesskab skal forholde sig til;
3. understreger, at det er EU-institutionernes ansvar sammen at foreslå en ny måde at formidle det europæiske projekt på for at styrke borgernes opbakning bag EU. Denne decentraliserede og kreative proces skal skabe enighed mellem institutionerne om et samlende kommunikationsbegreb, der styrker EU's image, identitet, eksistensberettigelse, værdier og konkrete politiske resultater for borgerne. Kommunikationsbegrebet skal bruges til at lytte til, hvad der optager borgerne;
4. henleder opmærksomheden på, at regioner og byer har en velgennemprøvet tradition og ekspertise inden for høring og dialog med borgerne, som bl.a. er funderet på deltagelsesmekanismer, som er et godt kort at spille på i forbindelse med EU's institutionelle kommunikation.

Princippet om flerniveaustyring og EU's kommunikation

5. Regionsudvalget gentager, at man for at bringe Den Europæiske Union nærmere på borgerne skal skabe betingelser for en bedre beslutningsproces og en mere demokratisk og mere åben dialog mellem borgerne og institutionerne på lokalt, regionalt, nationalt og europæisk plan;
6. glæder sig over initiativerne gående ud på at skabe bedre betingelser for demokratisk borgerdeltagelse på EU-plan, f. eks. det europæiske borgerinitiativ, og beklager, at budgettet til programmet »Europa for borgerne« er blevet beskåret i den nye flerårige finansielle ramme;
7. understreger som anført i resolutionen vedtaget i forbindelse med Regionsudvalgets 20-års jubilæum og i chartret for forvaltning på flere myndighedsniveauer, at EU's aktiviteter bør være mere på linje med det, der optager borgerne, og tilføre en reel merværdi i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet;
8. er overbevist om, at de lokale og regionale myndigheder skal have større ansvar som centrale partnere i forbindelse med gennemførelsen af formidling, der har til formål at bygge bro mellem borgerne og EU. Regionsudvalgets medlemmer bør i deres respektive valgkredse sammen med politiske repræsentanter for det lokale og regionale niveau være fremtrædende aktører for den europæiske integration og over for EU-institutionerne optræde som talerør for deres lokale offentlige opinioner. I modsat retning er det op til navnlig de regionale og lokale myndigheder at informere alle borgere gennem omfattende oplysningsaktiviteter om EU's interventioner i deres egne territorier, hvilket også er forudset i reglerne om information om strukturfondene. For at de til fulde kan leve op til dette gensidige ansvar vil det være nyttigt at involvere dem i lokale og europæiske arrangementer;
9. mener, at det bør undgås at fragmentere og mangedoble kanaler, prioriteter, ressourcer og kommunikationsformer, hvis målet er at sikre en bedre samordning af Den Europæiske Unions institutioners og organers kommunikationsstrategier og -aktiviteter;

10. bemærker ligeledes, at det er nødvendigt at skabe konvergens mellem de europæiske institutioners specifikt profilerede politikker for at fremme en samlet vision om det europæiske projekt hos borgerne samt at det er nødvendigt at »oversætte« den EU-specifikke jargon for borgerne og bidrage til en bedre forståelse af EU's institutionelle struktur ved hjælp af overskuelige informationsmaterialer;

11. finder det nødvendigt, at EU-institutionerne fortsætter bestræbelserne for at forbedre deres kommunikations- og deltagespolitikker og gøre dem mere professionelle. Kommunikationen skal være lydhør over for borgernes interesser og skal ikke blot bestå i institutionelle kampagner i elleve time inden europaparlamentsvalget. F.eks. bør det arbejde, der blev udført af Europa-Parlamentet med støtte fra de politiske partier i valgkampen tjene som model for den daglige kommunikation om EU.

»Kommunikationsplan 2015-2019: Genetablering af båndet mellem EU og borgerne«

12. Regionsudvalget opfordrer EU-institutionerne til i fællesskab at engagere sig i en »Kommunikationsplan 2015-2019: Genetablering af båndet mellem EU og borgerne« med henblik på det næste europaparlamentsvalg ved — med udgangspunkt i koordinerede og decentraliserede strategiske hovedlinjer og kommunikationsinitiativer — at opstille kvantificerede og målbare målsætninger for mobilisering og information af de offentlige opinioner om det europæiske projekt;

13. understreger, at planen skal undgå den klassiske top down-tilgang, som består i at forklare og »sælge« Europa. Fremkomsten af en dialog med og mellem borgerne vil skabe tovejskommunikation og give feedback fra den virkelige verden;

14. foreslår, at man inden maj 2019 skal nå frem til, at et flertal af de adspurgte borgere i Eurobarometers standardundersøgelser mener, at »deres stemme tæller i Europa«, og at de »forstår de vigtigste beslutningsprocesser og de vigtigste politikker i EU«, at de er »velinformede om europæiske spørgsmål«, og at de har »et positivt billede af EU«⁽¹⁾.

Indhold og fortællinger i Kommunikationsplan 2015-2019: Genetablering af båndet mellem EU og borgerne

15. Regionsudvalget mener, at indholdet i kommunikationen om EU skal være tilpasset de lokale kulturelle, sociale og økonomiske rammer og tage højde for de nationale forhold; finder, at det vil være mere relevant og operationelt at gøre lokalmiljøerne »mere europæiske« end at sætte ind på at skabe en ensartet offentlig europæisk opinion;

16. anbefaler, at formidlingen målrettes og skræddersyes efter borgernes behov og interesser og især henvender sig til de unge og det stadig større antal ældre samt til befolkningerne i landdistrikterne og uden for storbyerne;

17. fremhæver udtrykkeligt, at unge er en vigtig målgruppe i alle regioner. De unge, der har mulighed for at deltage i EU's mobilitetsprogrammer, elevudvekslinger, udlandssemestre eller internationale ungdomsudvekslinger og skolepartnerskaber, er morgendagens ambassadører for EU; kræver derfor, at så mange unge som muligt får mulighed for at deltage i europæiske programmer og partnerskaber, f.eks. programmet Erasmus+, som der bør gøres en endnu større indsats for at oplyse om i regionerne;

18. mener, at for at kommunikationsplanen 2015-2019 kan blive vellykket, er det nødvendigt at skabe publikationsinstrumenter, som kan understøtte inddragelse, motivation og fremme af det følelsesmæssige aspekt af at *være og føle sig som europæer*. I denne forbindelse råder mange lokale og regionale myndigheder over webplatforme eller platforme som led i sociale medier, som kan være særdeles nyttige for at nå ud til borgerne og opnå disses involvering i det europæiske integrationsprojekt;

19. gentager behovet for at formidle faktuelle data om, hvor meget EU's politikker påvirker borgernes hverdag;

20. minder om, at flersprogethed er vigtigt; beder derfor om, at oplysningerne skal foreligge på alle officielle EU-sprog;

21. opfordrer EU-institutionerne til at formidle oplysning for at imødegå rygter og forkerte oplysninger, der har til hensigt at miskreditere EU ved at fordreje kendsgerninger; opfordrer alle politiske repræsentanter på alle niveauer til direkte at imødegå uberettiget »Brussels bashing«, især når dette praktiseres af nationale regeringer og politiske partier af indenrigspolitiske årsager; ønsker at værdsætte og anerkende de kvinder og mænd, der hver dag arbejder for Europa, og forsøge at drøfte EU-anliggender på basis af objektiv information;

⁽¹⁾ Eurobarometer Standard 81, juni 2014.

22. støtter fremgangsmåden gående ud på at fremme en »fortælling om Europa«, som vil give den europæiske offentlighed mulighed for at tænke over de historiske, kulturelle, filosofiske og sociologiske fundamenter for den europæiske integration, herunder omkostningerne ved ikke at virkeliggøre Europa, uden at dette dog skal påtvinges folk eller styres i retning af en efterfølgende legitimering af EU's politikker;

23. understreger i den forbindelse vigtigheden af på lokalt, regionalt, nationalt og europæisk plan at anvende innovative, europæiserede og hidtil undervurderede og underudnyttede sektorer, såsom sport, til at styrke »historien om Europa« med udgangspunkt i en fælles fortælling og en pædagogisk tilgang;

24. foreslår, at man styrker »fortællingen om Europa« ved at anvende kommunikationsmidler (video clip, tegneserier og apps til mobilt udstyr osv.), der fortæller en families historie i lyset af Europas store begivenheder, og ved at sætte personer, der symboliserer EU's værdier, på pengesedlerne i eurozonen; anbefaler, at der etableres platforme og rammer for kulturarbejdere og intellektuelle, der bidrager til denne »nye fortælling«, for at fremme udveksling og netværksdannelse blandt dem.

Tilrettelæggelse af Kommunikationsplan 2015-2019: Genetablering af båndet mellem EU og borgerne og de kommunikationsansvarliges rolle

25. Regionsudvalget anmoder om, at Den Interinstitutionelle Informationsgruppe (IGI) afholder møde hvert kvartal under fælles ledelse af Europa-Parlamentet, Ministerrådet og Kommissionen med et klart mandat til at opstille, gennemføre og evaluere fælles strategiske prioriteter og bedre imødekomme hver institutions formidlingsmæssige behov; anbefaler ligeledes at aktivere Rådets Informationsgruppe, således at den i hver medlemsstat kan oprette koordinationsstrukturer mellem de nationale og subnationale ansvarlige for kommunikation om EU;

26. mener, at Europa-Parlamentet i forbindelse med europaparlamentsvalget i 2014 viste nytteværdien af en centraliseret informationskampagne, som Regionsudvalget i vidt omfang var inddraget i, men gør opmærksom på, at fælleseuropæiske kommunikationsaktiviteter gør det nødvendigt at udvikle decentraliseret samarbejde med regioner og kommuner, civilsamfundet og medierne; henviser i den henseende til omstruktureringen af Kommissionens kommunikationspolitik, som forventes at bidrage til, at dette samarbejde bliver en realitet;

27. foreslår, at der over fem år afholdes 500 borgerdialoger med fokus på at komme ud i alle hjørner af Europa og undgå systematisk kun at mødes i storbyerne; understreger, at disse borgermøder systematisk skal medinddrage Europa-Parlamentets informationskontorer, Kommissionens repræsentationer, Regionsudvalget og de territoriale myndigheder, der råder over de nødvendige ressourcer, erfaringer og tilstrækkeligt kendskab til de særlige lokale forhold; borgerdialogerne bør afholdes på symbolske steder og handle om en EU-sektorpolitik eller højaktuelle temaer for en befolkning eller en region. De politiske regionale og lokale ansvarlige, især medlemmerne af Regionsudvalget og Europa-Parlamentet, vil blive bedt om at stille op ved disse møder og sørge for en konkret opfølgning; det ville være positivt, hvis dette initiativ blev koordineret med netværket af Europe Direct-informationscentre, der er iværksat af Kommissionen, og som er til stede i samtlige medlemsstater og har erfaring med formidling af det europæiske integrationsprojekt på regionalt og lokalt plan;

28. anmoder indstændigt om, at alle Europas 277 regioner hvert år får besøg af en kommissær, som lytter til borgerne og gør pr for EU's aktiviteter;

29. det ville være hensigtsmæssigt, at medlemmerne af Europa-Parlamentet og Regionsudvalget hvert år deltager i »Back to school«-initiativet på samme måde som Kommissionens tjenestemænd;

30. glæder sig over de kommunikationskampagner, som Kommissionen på forsøgsbasis har lanceret i andet halvår af 2014 i seks medlemsstater; de kan udgøre en anden søjle i EU's kommunikationsplan 2015-2019 f.eks. i form af kampagner i nærmiljøet, der viser de konkrete virkninger af EU's politikker og lovgivning; foreslår at udvide dette til også at omfatte de andre medlemsstater, inddrage regioner og byer i indsatsen og tilføje en interaktiv del;

31. opfordrer de ansvarlige tjenestegrene for institutionel kommunikation i medlemsstaterne (Kommissionens repræsentationer, Europa-Parlamentets informationskontorer, Europe Directs informationscentre, forvaltningsmyndigheder med ansvar for den overordnede gennemførelse af de europæiske fonde) til at samarbejde mere aktivt med de lokale og regionale myndigheder og deres nationale sammenslutninger og indbefatte relevante oplysninger om Regionsudvalgets arbejde med lovgivningen i beslutningsprocessen for at gøre pr for betydningen og virkningerne af EU's politikker på lokalt plan og fremme initiativer, der tager højde for borgernes betænkeligheder og bekymringer og giver dem mulighed for at komme til orde;

32. opfordrer disse nationale tjenestegrene for kommunikation til at udarbejde en oversigt over offentlige og private initiativer for borgernes deltagelse, således at budskaberne kan formidles via disse initiativer, og at der dermed kan opnås en interaktivitet i budskaberne og en større udbredelse på lokalt plan. I dette øjemed anbefales det, at der etableres netværker, og at disse integreres i kommunikationsplanen som centrale formidlingsinstrumenter;

33. gør opmærksom på, at de lokale og regionale myndigheder ofte har deres egne vidt udbredte medier, som kan anvendes til at kommunikere og rejse debat om, hvilke EU-informationer der egner sig bedst til den lokale kontekst. EU kan fremsende skræddersyet og jargonfri kommunikation til de ca. 100 000 lokale og regionale myndigheder (artikler til nyhedsmagasiner, skemaer, video clip osv.). De nationale sammenslutninger af territoriale myndigheder og Regionsudvalgets nationale delegerationer er et godt sted at starte for at skabe kontakt med denne målgruppe af subnationale myndigheder;

34. minder om, at de lokale myndigheder er ansvarlige for gennemførelsen af en meget vigtig del af den europæiske lovgivning. Det er derfor afgørende at sikre disse de bedste muligheder for at deltage i den europæiske lovgivningsproces. Det nylige fælles forslag fra Kommissionen og Europa-Parlamentet om at forpligte de lokale myndigheder og de lokale myndigheders sammenslutninger til at indskrive sig i registeret over lobbyister begrænser i betydelig grad disse muligheder for at deltage. Regionsudvalget opfordrer derfor til at vende tilbage til denne del af forslaget og ud over regionerne også undtage de lokale myndigheder og de lokale myndigheders sammenslutninger fra pligten til at registrere sig;

35. beder Kommissionen om at styrke de kommunikationsforpligtelser, der er i forbindelse med tildelingen af EU-støtte til de europæiske lokale og regionale myndigheder (størrelsen på skilte, placering, EU-logoer på kommunikationsprodukter osv.). Oplysningen »Medfinansieret af EU« bør afløse forkortelser som EFRU, ELFUL, ESF, som er uforståelige for almindelige mennesker; mener, at visse regioners indsats for at slå kommunikationsbudgetterne for de forskellige strukturfonds- og EU-investeringsprogrammer sammen og bruge dem i mere effektive kampagner bør tjene som forbillede; anbefaler ligeledes at tilstræbe synergi (på portalen »europa.eu«) mellem Kommissionens, Europa-Parlamentets og Regionsudvalgets forskellige onlineprojekter ⁽²⁾, som benytter interaktive kort, der præsenterer projekter støttet af EU på lokalt plan;

36. anbefaler en kraftigere anvendelse af onlinekommunikationsværktøjer og de sociale medier som nøgleværktøjer i Kommunikationsplan 2015-2019; glæder sig over initiativerne gående ud på at udvikle nyskabende metoder for onlinedeltagelse og indhentning af bidrag fra borgerne i flere medlemsstater og understreger, hvor stort et multiplikatorpotentiale de lokale og regionale politiske ansvarlige har på grund af deres betydning på de sociale medier.

Kommunikationsplan 2015-2019: Midler og ressourcer

37. Regionsudvalget går imod nedskæringen af de midler, EU-institutionerne råder over til kommunikation i perioden 2014-2019;

38. foreslår, at 20 % af EU's kommunikationsbudget decentraliseres til nationalt og lokalt plan, især til Europe Directs informationscentre og Europa-Husene, så de styrkes og kan skabe strukturelt samarbejde med de lokale og regionale partnere og nå ud til en bredere offentlighed;

39. foreslår, at reklamekampagnerne styrkes for at fremme kendskabet til EU's arbejde og gøre beslutningsmekanismerne mere forståelige; foreslår, at der indgås partnerskabsaftaler med 500 lokale trykte medier, tv- og radiostationer, som kan arrangere debatter og give ordet til dem, der lever i og opbygger Europa i det daglige; understreger, at partnerskabsaftalerne skal give redaktørerne og radio- og tv-kanalerne fuld redaktionel uafhængighed. mener, at EU-institutionerne skal støtte Regionsudvalgets indsats for at styrke de lokale og regionale journalisters indsigt ved at afholde regelmæssige aktiviteter med dem;

40. anbefaler, at man udarbejder nye modeller for medfinansiering af EU's kommunikationsstrategi til afløsning af partnerskabsforvaltningsprogrammet, der blev stoppet i 2013; understreger, at den nye struktur ligeledes skal rumme mulighed for direkte partnerskaber med de lokale og regionale myndigheder i medlemsstaterne; gør opmærksom på, at pilotprojekterne inden for strategiske partnerskaber, som for nyligt er kommet i stand mellem Kommissionens repræsentationer og de regionale myndigheder, kan tjene som forbillede og anvendes i større skala, hvis de indbefatter gensidige finansielle forpligtelser;

41. foreslår at indgå 500 strategiske partnerskaber, hvor budgettet deles mellem Kommissionens repræsentationskontorer og de regionale og lokale myndigheder, inden for rammerne af »Kommunikationsplan 2015-2019: Genetablering af båndet mellem EU og borgerne«;

⁽²⁾ Websteder, portaler, databaser og andre onlineværktøjer.

42. understreger nytten af netværksstrukturer som Regionsudvalgets årlige konference EuroPCom, hvor over 700 institutionelle kommunikationsansvarlige mødes, samt nytten af støtteaktioner, der styrker de lokale, regionale og nationale myndigheders kommunikationskapaciteter; foreslår inden 2019 at samle mindst 5 000 kommuner, byer og regioner i netværket »Friends of Europe« for at mobilisere, uddanne og bistå de kommunikationsansvarlige i medlemsstaterne;
43. tilskynder Kommissionens og Europa-Parlamentets institutionelle repræsentationer i medlemsstaterne til på regionsplan, i Bruxelles og Strasbourg at afholde møder med de offentlige kommunikationsansvarlige og de ansatte i de lokale og regionale offentlige forvaltninger;
44. anbefaler, at man evaluerer virkningen af EU's Kommunikationsplan 2015-2019 og gennemfører flere regionale eurobarometerundersøgelser, som er skræddersyet til det lokale og regionale niveau, og indfører en fælles metode til måling af effekten af kommunikationen om EU på lokalt niveau ved at trække på ekspertise fra de decentrale myndigheder og deres kendskab til den offentlige opinion.

Bruxelles, den 3. december 2014

Michel LEBRUN

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse — Naboskab ved en skillevej: Gennemførelsen af Den Europæiske Naboskabspolitik i 2013

(2015/C 019/10)

Ordfører	Olgierd Geblewicz (PL/EPP), Formand for zachodniopomorskie-provinsen
Basisdokument	Fælles meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Naboskab ved en skillevej: Gennemførelsen af Den Europæiske Naboskabspolitik i 2013 JOIN(2014) 12 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER**Hovedpunkter**

1. Regionsudvalget vil gerne understrege vigtigheden af den europæiske naboskabspolitik (ENP) som et udenrigspolitisk instrument i EU, der er rettet mod landene syd og øst for EU og har til formål at styrke forbindelserne mellem disse lande og EU;
2. understreger, at forbindelserne inden for den europæiske naboskabspolitik er komplekse og har flere dimensioner, samt at forvaltningen foregår på flere myndighedsniveauer, hvilket øger behovet for at støtte ENP's regionale og lokale dimension som et supplement til samarbejdet på regeringsplan;
3. opfordrer derfor den nyudnævnte høje repræsentant til at inddrage det lokale og regionale plan i både EU- og ENP-landene i den videre udvikling af politikken og til at arbejde tæt sammen med Regionsudvalget med det sigte at forbedre udformningen, gennemførelsen og accepten af ENP på lokalt hold;
4. understreger ligeledes behovet for en mere fleksibel indsats og en målrettet, »skræddersyet« tilgang til støtte for de demokratiske forandringer og økonomiske reformer i de enkelte modtagerlande;
5. understreger vigtigheden af to initiativer, dvs. Det østlige partnerskab (EP) og Middelhavsunionen (MU), der repræsenterer regionale dimensioner af den europæiske naboskabspolitik og ikke bare er tematiske aspekter af EU-politikken, men også afspejler EU-landenes udenrigspolitiske prioriteter på både centralt, regionalt og lokalt plan;
6. opfordrer til, at de decentrale myndigheder deltager mere aktivt og i højere grad engagerer sig i gennemførelsen af ENP. Regionsudvalgets oprettelse af to platforme for dialog og samarbejde, der fungerer parallelt, dvs. Den Regionale og Lokale Euro-Middelhavsforbundsforsamling (ARLEM) og Konferencen af Regionale og Lokale Myndigheder i Østpartnerskabet (CORLEAP), giver muligheder for at udvikle denne dimension af ENP yderligere gennem konkret samarbejde og direkte dialog på lokalt og regionalt plan;
7. påskønner Den Europæiske Unions bestræbelser på at støtte de forfatningsmæssige og økonomiske reformer ved at stille tilstrækkelig finansiel og teknisk støtte til rådighed for de lande, der er omfattet af ENP; disse bestræbelser kræver imidlertid yderligere forenkling og tilrettelæggelse. Øget EU-støtte til nabolandene bør være betinget af, at der sker fremskridt hvad angår forfatningsmæssige ændringer, demokratisering, respekt for retsstaten og ligestilling mellem mænd og kvinder. Disse fremskridt er blevet endnu mere presserende i kølvandet på de seneste tragiske hændelser og skal opnås under fuld overholdelse af menneskerettighederne, og således at de pågældende lande giver fuldt statsborgerskab til borgere fra alle religiøse og etniske mindretal;
8. henleder opmærksomheden på, at de regionale og lokale myndigheder har en afgørende rolle at spille med at sørge for en korrekt fremskrivning, planlægning, gennemførelse og opfølgning af støtteprogrammer og -instrumenter, og opfordrer desuden til at lette de regionale og lokale myndigheders adgang til bistand og forenkle de dertil knyttede mekanismer og procedurer;

9. understreger behovet for at fremme en stærk og demokratisk regeringsførelse på decentralt plan og henleder opmærksomheden på spørgsmålet om lokalt demokrati i partnerlandene og på problemerne med de lokale og regionale myndigheders virke; går derfor ind for en decentraliseringsproces, især på beskatningsområdet; opfordrer ligeledes til at fremme græsrodsinitiativer og påskønne de lokale og regionale myndigheders rolle i gennemførelsen af de nødvendige interne reformer.

Indledende bemærkninger

10. Regionsudvalget understreger, at der i 2013 skete store forandringer i det område, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik. Målet med den europæiske naboskabspolitik er at udvikle særlige forbindelser mellem EU og de enkelte nabolande for at øge sikkerheden og velstanden og forbedre naboskabsforbindelserne. Nogle af disse mål blev nået i det forgangne år, men man har også lidt en række vigtige tilbageslag. Det er nødvendigt at kaste et kritisk blik på naboskabspolitikken som helhed for at vurdere, om den er tilstrækkelig i sin nuværende form;

11. på den positive side blev tempoet i de vanskelige demokratiske reformer i nogle af de sydlige nabolande, som f.eks. Tunesien, Marokko og i et vist omfang Egypten, optrappet. Desuden blev der i november 2013 undertegnet to associeringsaftaler (inklusive dokumenter om vidtgående og omfattende frihandelsområder) med to østlige nabolande, dvs. Georgien og Moldova, efterfulgt i 2014 af Ukraine. De to første landes undertegnelse af disse aftaler var kulminationen på en lang forhandlingsproces, som skabte et grundlag for at udarbejde en dagsorden for at gennemføre de forpligtelser, der er fastsat i aftalerne;

12. bemærker imidlertid, at 2013 også var en periode med betydelig politisk turbulens og socioøkonomiske kriser i mange af ENP-landene. Sikkerhedstruslerne på nationalt og regionalt plan (i både de sydlige og østlige ENP-lande) er mangedoblet. De dramatiske begivenheder i Ukraine, borgerkrigen i Syrien og optrapningen af konflikten mellem Israel og Palæstina har betydet, at behovet for en konsekvent europæisk stabilitetsfremmende politik med en stærk lokal og regional dimension er blevet endnu større;

13. opfordrer til passende foranstaltninger for at hjælpe de lokale myndigheder med at klare den humanitære krise, herunder især flygtningestrømmen, der skyldes ustabilitet i mange ENP-lande, for øjeblikket navnlig Syrien og Ukraine. Migrationsstrømmene især i Middelhavsområdet kræver en langsigtet og omfattende tilgang med aktiv deltagelse af alle EU's medlemsstater, inklusive de lokale og regionale myndigheder og ikke kun dem, der er af geografiske årsager er berørt; Landene, regionerne og de lokale myndigheder ved EU's ydre grænser bør modtage tilstrækkelig hjælp til at kontrollere de ydre grænser og til at håndtere de nødsituationer af bl.a. sundhedsmæssig karakter, der opstår som følge af indvandringen;

14. bemærker, at der er store forskelle på de enkelte ENP-lande, hvad angår deres dagsordener og politiske vilje til at gennemføre de nødvendige politiske, sociale og økonomiske reformer. Tiltag inden for rammerne af ENP bør derfor tilpasses de enkelte regeringers reelle vilje til at foretage de nødvendige ændringer og uddybe forbindelserne med EU samt deres vilje til at fremme reformerne og sikre offentlig støtte til dem; De lokale og regionale myndigheder spiller en central rolle i denne henseende, men er ofte afhængige af de nationale regeringer. Ikke desto mindre bør de betragtes som vigtige samarbejdspartnere;

15. er enig i, at det er af afgørende betydning for EU at opbygge demokrati i partnerlandene. Demokratisering og decentralisering er vigtige for den samfundsøkonomiske udvikling og er afgørende for forandringsprocesserne i det østlige partnerskabsområde og i Middelhavsområdet. ENP er et glimrende initiativ til at støtte disse processer, og CORLEAP og ARLEM er egnede platforme, der fremmer partnerskaber og åbenhed i demokratiseringsprocessen og opbygningen af civilsamfundet;

16. støtter fuldt ud ideen i den fælles meddelelse om, at ENP bør fortsætte med at fungere som et attraktivt samarbejdsinitiativ, der reagerer på partnernes behov. EU bør således fungere som en strategisk partner for ENP-landene og med respekt for deres suverænitet hjælpe dem med at styre den økonomiske udvikling og arbejde hen imod en bedre regeringsførelse;

17. minder om, at fremtidigt EU-medlemskab er et af de vigtigste incitament, EU kan benytte for at få partnerlandene til at iværksætte reformer. Det er derfor afgørende, at dette redskab anvendes på en hensigtsmæssig, gennemsigtig og realistisk måde, afhængigt af den konkrete situation i det pågældende land;

18. påpeger, at de regionale og lokale myndigheder spiller en central rolle i at fremme og forme de demokratiske processer. De er strategiske partnere i forbindelse med god regeringsførelse og opnåelse af en positiv udvikling, og de har også en vigtig rolle at spille i EU's udenrigspolitik;

19. understreger samtidig behovet for at vurdere gennemførelsen af ENP i fremtiden, bl.a. på grundlag af i hvor høj grad de regionale og lokale myndigheder og deres repræsentanter inddrages på supranationalt plan — hvilket mangler i den foreliggende meddelelse.

Omfattende, effektive indbyrdes forbindelser på flere niveauer

20. Regionsudvalget understreger behovet for at berige den bilaterale ENP med regionale og multilaterale samarbejdsinitiativer, baseret på indførelsen af mekanismer til støtte for samarbejdet mellem EU og nabolandene og også mellem de enkelte lande; Dette kan gøres ved at forbedre og øge de muligheder for samarbejde mellem regioner og netværk af regioner i og uden for EU, som allerede findes inden for rammerne af eksisterende EU-initiativer;

21. bemærker, at den europæiske naboskabspolitik er et interaktivt initiativ, hvis effektive gennemførelse forudsætter inddragelse af og samarbejde mellem alle aktører på de forskellige forvaltningsniveauer. Først da vil ENP-lande, der er villige til at gennemføre interne reformer, kunne arbejde effektivt sammen med EU og gøre sig forhåbninger om politisk støtte fra EU, indgåelse af omfattende handelsaftaler, foranstaltninger til visumlempelse samt teknisk og finansiel bistand;

22. bemærker, at nabolandenes anvendelse af indbyrdes forskellige metoder til at gennemføre reformer og opbygge tætte relationer til EU og de enkelte ENP-landes forskelligartede udfordringer i den seneste tid har betydet, at EU har været nødt til at anlægge en målrettet »skræddersyet« tilgang til den europæiske naboskabspolitik, ikke alene når det gælder dens geografiske dimension (sydlig og østlig), men også, og frem for alt, forventningerne, mulighederne og opgaverne i de enkelte partnerlande;

23. er enig i, at EU bør investere i sektorspecifikke, tematisk strukturerede finansielle instrumenter. En sådan fremgangsmåde er befordrende for en bredere udveksling af god praksis og fastlæggelse af udviklingsstrategier på udvalgte centrale politikområder, såsom reform af den offentlige forvaltning, skattemæssig decentralisering og territorielt samarbejde;

24. vil gerne understrege betydningen af at støtte bestræbelserne på at skabe stærkere demokrati og opnå politiske reformer i partnerlandene. Der kan ikke være tvivl om, at en naboskabspolitik, der gennemføres i og af regionerne, kan være et effektivt middel til at fremme EU's grundlæggende værdier, dvs. respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne, herunder mindretallets rettigheder;

25. opfordrer til at rette særlig opmærksomhed mod betydningen af og fordelene ved at inddrage de lokale myndigheder i EU's og ENP-landenes konkrete samarbejdsprojekter. Opfyldelsen af disse mål afhænger nemlig i vid udstrækning af den regionale udviklingsgrad og de enkelte landes evne til god regeringsførelse på centralt, regionalt og lokalt plan;

26. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage hensyn til Regionsudvalgets og regionsudvalgs-medlemmernes henstillinger og erfaringer med det sigte at støtte de økonomiske og politiske forandringer i partnerlandene og et mere effektivt samarbejde på alle forvaltningsniveauer;

27. understreger, at det også betyder noget, at de enkelte landes udenrigspolitik foregår på flere niveauer. Den største udfordring i den forbindelse er at skabe synergi mellem udenrigspolitikens nationale og decentrale dimensioner i de enkelte lande. I denne forbindelse er CORLEAP og ARLEM ideelle fora for at indkredse behov og udveksle erfaringer.

Effektivt samarbejde og koordinering på forskellige forvaltningsniveauer

28. Regionsudvalget ønsker at understrege, at takket være deres internationale kontakter og aktive deltagelse i det økonomiske liv er de lokale og regionale myndigheder med til at stimulere den økonomiske og sociale udvikling, som er et af de grundlæggende mål for den europæiske integration. Med dette in mente bør de lokale og regionale myndigheder deltage i planlægningen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af ENP, især på områder, hvor de har direkte kompetence og erfaring;

29. er opmærksom på, at opbygning af institutionel og administrativ kapacitet har afgørende betydning for de fleste af ENP-landene. Et væsentligt element af denne dimension af politikken vedrører netop de lokale og regionale myndigheder. Regionsudvalget og de regionale og lokale myndigheder bør derfor spille en aktiv rolle i udviklingen og gennemførelsen af de omfattende programmer for institutionsopbygning (CIB), som blev iværksat af Kommissionen og medlemsstaterne for at styrke den institutionelle og administrative kapacitet i østpartnerskabslandene;

30. opfordrer de lokale og regionale myndigheder til sammen med regeringerne at deltage i udarbejdelsen og gennemførelsen af associeringsaftaler, strategidokumenter og handlingsplaner, der er aftalt mellem EU og partnerlandene;

31. understreger betydningen af velkoordinerede græsrodsinitiativer og støtte til samarbejdet mellem lokale og regionale myndigheder fra ENP-landene og EU, hvilket bidrager til at støtte udviklingen af lokale demokratiske strukturer og civilsamfundsstrukturer;

32. mener, at det giver mening at støtte initiativer på områder, der er af praktisk interesse for ENP-landenes byer og regioner, og som kan gennemføres af decentrale myndigheder, f.eks. samarbejde mellem venskabsbyer samt bl.a. grænseoverskridende, kulturelt, økonomisk samarbejde;

33. mener, at demokratiske administrative reformer på centralt plan bør suppleres af tiltag på lokalt og regionalt plan. Dette har stor betydning for at styrke den institutionelle kapacitet og indgåelsen af fremtidige aftaler med EU, f.eks. associeringsaftaler og aftaler om oprettelse af vidtgående og brede frihandelsområder;

34. understreger, at partnerlandenes regionale udvikling bør være et vigtigt mål for EU-støtten, med klart definerede kriterier for anvendelsen heraf og baseret på veldefinerede og aftalte strategier for regionaludvikling, specifikke mål og resultater. De regionale og lokale myndigheder og civilsamfundet bør være passende repræsenteret i de organer, der fører tilsyn med anvendelsen af disse midler;

35. opfordrer til, at der i begge dimensioner af ENP indføres passende mekanismer, der tilskynder til direkte dialog, udveksling af oplysninger og overførsel af knowhow til gavn for det regionale og lokale plan i ENP-landene (i overensstemmelse med den eksisterende lokalforvaltningsordning);

36. ser gerne en mere effektiv brug af støtteinstrumenter såsom Twinning og TAIEX blandt de lokale og regionale myndigheder i EU og deres modpartner i ENP-landene med henblik på at hjælpe ENP-landene med at udvikle effektive og moderne forvaltningsstrukturer bl.a. i et tæt myndighedssamarbejde, hvor et af de væsentligste elementer er udstationering af ansatte fra offentlige myndigheder i medlemsstaterne til ENP-landene. Regionerne i EU kan desuden optrappe deres hjælp til potentielle deltagere i EU's programmer for perioden 2014-2020 rettet mod tredjelande såsom IPA II (instrumentet for fortiltrædelsesbistand) og afsnittet om internationale forbindelser under Horisont 2020 samt EU's programmer med deltagelse af medlemslande og tredjelande, således som det har været tilfældet med ENPI CBC MED-programmet for perioden 2007-2013, der fortsat vil finansiere grænseoverskridende samarbejde også i perioden 2014-2020.

Styrkelse af Regionsudvalgets rolle

37. Regionsudvalget er overbevist om, at større inddragelse af Regionsudvalget i arbejdet i de tematiske platforme vil give de lokale og regionale myndigheder mulighed for at yde en mere effektiv indsats og opnå bedre resultater. Regionsudvalget har nemlig en vigtig rolle at spille i denne henseende, takket være dets komplementaritet og støtte til beslutninger truffet af CORLEAP og ARLEM;

38. understreger Regionsudvalgets vilje til at rådgive Kommissionen og dens tjenestegrene om udformningen af betingelserne for at opnå finansiel støtte fra EU og fastlæggelsen af ansøgningsprocedurerne for at sikre, at denne form for støtte er tilgængelig og til gavn for de lokale og regionale myndigheder i ENP-landene. Disse betingelser må imidlertid omfatte et krav om større medansvar for organisation og opnåelse af resultater fra de lokale myndigheders side i ENP-landene.

Passende kommunikation/informationsstrøm/erfaringsudveksling

39. Regionsudvalget mener, at EU's bestræbelser på at skabe varige politiske og administrative strukturer også bør omfatte uddannelsesprogrammer (på stedet eller fjernundervisning) for repræsentanter for lokale og regionale forvaltninger med det sigte at øge deres faglige kvalifikationer og kompetencer og sikre effektiv anvendelse af støtten;

40. minder om de projekter, Regionsudvalget allerede har iværksat til overvågning og evaluering af overdragelsen af beføjelser i nabolandene. Disse redskaber, herunder en e-plattform, kunne i fremtiden ikke alene anvendes som informationskilde, men også som grundlag for at udarbejde nye prioriteter eller ændre de hidtidige;

41. mener, at der bør gives oplysninger om de tilgængelige støtteprogrammer og procedurerne for ansøgning om finansiel støtte fra EU til alle de berørte i ENP-landene. De regionale og lokale myndigheder bør for deres vedkommende oplyse de relevante nationale og supranationale organer om deres behov for uddannelse og andre foranstaltninger til støtte for »god regeringsførelse« på lokalt og regionalt plan. Effektiv kommunikation og dialog mellem partnerne bør være det primære bindemiddel i den europæiske naboskabspolitik;

42. anbefaler at udarbejde en e-vejledning om ENP-landene og de tilgængelige finansieringsinstrumenter, som henvender sig til og er tilgængelig for de lokale og regionale myndigheder i ENP-landene, baseret på den eksisterende hjemmeside om regionalpolitik »Inforegio«. Det ville garantere de lokale og regionale myndigheder i såvel EU som partnerlandene klar og aktuel information;

43. opfordrer endelig EU-Udenrigstjenesten (EEAS) til at udpege »kontaktpersoner« i de enkelte EU-repræsentationer i ENP-landene. På den ene side kunne disse kontaktpersoner give oplysninger til værtslandets decentrale organisationer og lokale og regionale myndigheder om planlagte og eksisterende initiativer på decentralt plan, og på den anden kunne de formidle information fra Regionsudvalget til myndighederne i ENP-landene.

Bruxelles, den 3. december 2014

Michel LEBRUN

Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse — En EU-kvalitetsramme for foregribelse af forandringer og omstruktureringer

(2015/C 019/11)

Ordfører	Pavel Branda (CZ/ECR), Viceborgmester i Rádlo
Basisdokument	Meddelelse om en EU-kvalitetsramme for foregribelse af forandringer og omstruktureringer COM(2013) 882 final

I. GENERELLE BEMÆRKNINGER**Relevans for det regionale og lokale niveau**

1. Regionsudvalget minder om, at man generelt opfatter omstruktureringer og strukturelle omlægninger som en naturlig udvikling i økonomien;
2. henleder opmærksomheden på, at følgerne af omstruktureringer giver sig tydeligt til kende på regionalt niveau. De kan influere på regionernes strukturelle udvikling og på deres kortsigtede eller langsigtede konkurrenceevne. Derfor er det nødvendigt med en regional tilgang (decentraliserede politikker tilpasset de lokale behov og gennemført med inddragelse af de vigtigste partnere) ⁽¹⁾;
3. minder om, at omstruktureringerne går særligt hårdt ud over de mindre udviklede regioner, der som regel har en mindre konkurrencedygtig og innovativ industristruktur med høj arbejdsløshed. Det er derfor nødvendigt at tage særligt hensyn til denne type regioner.

En fremgangsmåde med inddragelse af alle de vigtigste partnere

4. Regionsudvalget glæder sig således over, at kvalitetsrammen anerkender alle interessenters fælles ansvar, herunder de regionale myndigheders, og påpeger, at tematikken ligeledes berører de lokale myndigheder, navnlig de store byer, da det er dér, koncentrationen af arbejdsgivere befinder sig, og de store byer spiller en afgørende rolle for den økonomiske konjunktur i de mindre byområder i oplandet;
5. påpeger, at fælles styring er en vigtig forudsætning for, at de foreslåede tilgange bliver vellykkede. EU bør også ansøre til styrkelsen af partnerskaber mellem samtlige hovedaktører. Statens og de regionale og lokale myndigheders koordinerende rolle er også væsentlig, idet arbejdstagere og arbejdsgivere ofte har et forskelligt syn på omstruktureringsprocesser.

Forbindelse med Europa 2020-strategiens målsætninger

6. Regionsudvalget mener, at der i det aktuelle socioøkonomiske klima først og fremmest bør fokuseres på øget beskæftigelse (skabelse og opretholdelse af job), hvis Europa 2020-strategien skal blive en succes.

Måltrettet foregribelse af forandringer og omstruktureringer (det indre marked/nødvendige kvalifikationer)

7. Regionsudvalget lægger stor vægt på en måltrettet foregribelse af forandringer og på alle interessenters evne til at tilpasse sig. Dette aspekt har tre facetter:

— at gennemføre EU's indre marked og fremme beskæftigelsen i EU;

⁽¹⁾ Jf. forslaget til sammenfatning af Eurofounds forskningsprojekt om omstruktureringernes virkninger på regionalt niveau og tilgange til følgerne, som blev præsenteret i forbindelse med ordførerens høring af nøglepartnere den 30. juni i Bruxelles.

- at hjælpe lønmodtagerne, de arbejdssøgende og i mere bred forstand alle de økonomiske aktører med at tilegne sig og opkvalificere de kvalifikationer, hele arbejdslivet kræver (evnen til at foregribe forandringer, selvevaluering og kreativitet såvel som selvstændighed og iværksætterånd);
- forbedre arbejdsforholdene, idet jobusikkerhed og omstruktureringer kan hæmme konkurrenceevnen.

EU's rolle

8. Regionsudvalget glæder sig over Kommissionens initiativer som f.eks. det europæiske observationscenter for forandring (»European Monitoring Centre on Change« — EMCC) og overvågningsværktøjet vedrørende virksomhedsomstruktureringer (»European Restructuring Monitor« — ERM) ⁽²⁾ og foreslår at styrke dem yderligere f.eks. via skræddersyede råd til de lokale og regionale myndigheder i specifikke situationer;

9. værdsætter ligeledes, at Eurofound fokuserer sine forskningsaktiviteter på de regionale følger af omstruktureringer og således de seneste år har reageret effektivt på de manglende oplysninger på dette område;

10. bifalder, at Kommissionen i sin meddelelse opstiller de eksempler på god praksis, som den foreslår vedtaget på frivillig basis; anbefaler derudover Kommissionen at behandle Europa-Parlamentets og Regionsudvalgets anmodning ⁽³⁾ om at revidere lovgivningsrammen om information og høring af arbejdstagerne inden for rammerne af foregribelse og forvaltning af omstruktureringer, som Kommissionen selv opfatter som utilstrækkelig i den foreliggende meddelelse;

11. foreslår, at Kommissionen samarbejder med alle interessenter ved evalueringen af gennemførelsen af kvalitetsrammen og at den i forbindelse ligeledes tager hensyn til de eksisterende procedurer eller aftaler mellem partnere i medlemsstaterne.

Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

12. Regionsudvalget påpeger, at den af Kommissionen foreslåede kvalitetsramme, som består af en række anbefalinger og eksempler på god praksis, som Kommissionen anbefaler, at man følger på frivillig basis, ikke henviser til et specifikt retsgrundlag i traktaterne og udgør et sui generis-retsinstrument, som heller ikke er udtrykkelig fastlagt i traktaterne. Kommissionens fremgangsmåde gør det umuligt for Europa-Parlamentet at tage stilling på et relevant grundlag. Men eftersom Kommissionens forslag ligger inden for rammerne af den delte kompetence mellem Unionen og medlemsstaterne på social- og arbejdsmarkedspolitikens område som fastlagt i EUF-traktatens artikel 151 og 153, og da erfaringsudveksling og eksempler på bedste praksis på EU-plan har en helt klar merværdi, må Kommissionens forslag anses for at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

De lokale og regionale myndigheders rolle i forbindelse med foregribelse af forandringer

Evaluering af behovene for arbejdspladser og kvalifikationer

13. Regionsudvalget understreger den rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller med hensyn til at foregribe kvalifikationsbehovet og matche kvalifikationer med arbejdsmarkedets behov ⁽⁴⁾, navnlig via tiltag på uddannelses- og erhvervsuddannelsesområdet samt inden for støtte til unge iværksættere. Medlemsstaterne bør være opmærksomme på denne rolle og give de lokale og regionale myndigheder tilstrækkelige ressourcer til at lette velkvalificerede unge arbejdstageres overgang fra uddannelse til job, idet de lokale myndigheder spiller en stor rolle som tjenesteudbydere inden for uddannelse, erhvervsuddannelse og beskæftigelse ⁽⁵⁾.

⁽²⁾ Jf. f.eks. databasen hos Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (Eurofound) vedrørende støtteinstrumenter til omstruktureringer, der indeholder oplysninger om vedtagne foranstaltninger i EU-medlemsstaterne og Norge.

⁽³⁾ Se punkt 12 i Regionsudvalgets resolution om dets politiske prioriteter for 2014 på grundlag af Kommissionens arbejdsprogram (RESOL-V-009 af 29.11.2013) og punkt 29 i Regionsudvalgets udtalelse om CARS 2020 (ECOS-V-038, ordfører: Buchmann (PPE/AT) af 8. oktober 2013).

⁽⁴⁾ I forbindelse med rundspørgen fra overvågningsplatformen for Europa 2020-strategien vedrørende evalueringen af flag-skibsinitiativet »En dagsorden for nye kvalifikationer og jobs«, gav størsteparten af de lokale og regionale myndigheder udtryk for, at den økonomiske krise har fremskyndet de strukturelle ændringer på arbejdsmarkedet, at den har øget arbejdsløsheden og ført til et dårligere match mellem arbejdstageres kvalifikationer og arbejdsgivernes krav.

⁽⁵⁾ COR-2014-00111 — Udtalelse om en kvalitetsramme for praktikophold.

Fremme af mobilitet

14. Regionsudvalget minder om, at spørgsmål som erhvervs-mæssig mobilitet og balance mellem udbud og efterspørgsel på det lokale arbejdsmarked har afgørende betydning for omstruktureringens effektivitet. Arbejdstagermobiliteten bør fremmes via jobsøgningstjenester, som er tilpasset den enkelte person, samt via arbejds-erfaring og uddannelses-kurser med henblik på at tilpasse deres kvalifikationer til arbejdsmarkedets krav⁽⁶⁾. Dette berører først og fremmest specifikke grupper, der oplever langtidsarbejds-løshed (unge, personer med ringe kvalifikationer, ældre, indvandrere og handicappede);

15. med hensyn til grænse-regionerne understreger Regionsudvalget vigtigheden af at fremme reel arbejdskraftmobilitet på tværs af grænserne ved at ophæve hindringer i relation til arbejdsretten og socialsikring (såsom at fjerne skattemæssige hindringer, eksportere arbejdsløsheds-understøttelse og overføre pensionsrettigheder)⁽⁷⁾. De lokale og regionale myndigheder kan også spille en vigtig rolle med hensyn til at rådgive pendlere, der anvender EURES-tjenesterne eller de eksisterende grænseoverskridende strukturer⁽⁸⁾;

16. opfordrer de lokale myndigheder til at arbejde tættere sammen om udveksling af oplysninger om jobmuligheder på et bestemt lokalt eller regionalt arbejdsmarked. Fælles aktioner til fremme af individuel mobilitet og udveksling af arbejdsmarkeds-informationer kan sætte skub i beskæftigelsen i sektorer, hvor der er høj efterspørgsel og manglende uddannelse på lokalt eller regionalt niveau.

Fremme af regional økonomisk tilpasning

17. Regionsudvalget bifalder Kommissionens meddelelse om »En industriel renaissance i Europa« (COM(2014) 14), som blev fremlagt i januar 2014, og opfordrer Kommissionen til at inkorporere foregribelse af forandringer og styring af omstrukturering som et aktivt tiltag til støtte af den bredere europæiske industri-politik. Strukturelle ændringer indvirker på industrien i regioner og byer. Regionsudvalget mener derfor, at debatten om strukturelle forandringer også skal berøre den rolle, som industri- og regionalpolitikken spiller i forbindelse foregribelsen af disse forandringer;

18. fremhæver de lokale og regionale myndigheders rolle med hensyn til anvendelse af EU's struktur-fonde som f.eks. ESF og EFRU samt Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i de relevante regioner med henblik på jobskabelse og inklusiv overgang. Det bør sikres, at finansieringen af foranstaltninger knyttet til foregribelsen af forandringer og omstruktureringer kommer fra flere kilder for at sikre dem på lang sigt;

19. understreger betydningen af forsknings- og innovationsstrategier, der bygger på intelligent specialisering (RIS3) med henblik på at opnå de forandringer, der prioriteres af regionerne. RIS3 er i sagens natur en proces, der frem for alt skal give forandringer på det økonomiske område, og som er med til at give regionerne adgang til de bedst mulige innovationskompetencer og de bedst mulige partnere. Det europæiske samarbejde, som fremhæves i RIS3-processen, tilfører stor merværdi til gennemførelsen af de strukturelle omlægninger.

De lokale og regionale myndigheders rolle i forbindelse med styring af omstrukturingsprocesser

Forenkling af partnerskaber

20. Regionsudvalget mener, at de lokale og regionale myndigheders vigtigste rolle i forbindelse med omstrukturering er at sikre koordineringen mellem alle interessenter. I praksis har permanente koordinations-strukturer vist sig afgørende for, at der kunne reageres hurtigt og effektivt på regionalt niveau;

⁽⁶⁾ Cdr 340/2006 fin — Regionsudvalgets perspektivudtalelse Succesfaktorer til at foregribe og ledsage omstrukturering i byer og regioner.

⁽⁷⁾ CDR1186-2012_00_00_TRA_AC — De regionale og lokale myndigheders rolle i forbindelse med fremme af vækst og jobskabelse.

⁽⁸⁾ 87 % af svarene på rundspørgen »Midtvejsevaluering af EU 2020-strategien set fra byernes og regionernes perspektiv« anførte, at der bør tages hensyn til de grænseoverskridende forbindelser, og at strategierne (herunder fastsættelsen af mål) bør binde regionerne sammen på basis af deres geografiske nærhed og deres indbyrdes forbindelser.

21. bifalder EØSU's anbefaling om en tættere koordinering og samarbejde på EU-niveau mellem Kommissionens politikker og tjenester, agenturer og de mange observationscentre for entydigt og konsekvent at understøtte de beslutninger, der træffes i virksomheder under omstrukturering. Særligt bør der for SMV'er og mikrovirksomheder være ordninger, som yder passende og specifik støtte og vejledning, så de kan foregribe omstruktureringer ⁽⁹⁾.

Bruxelles, den 3. december 2014

Michel LEBRUN

*Formand for
Regionsudvalget*

⁽⁹⁾ CCM/102 — CESE 1591/2012: Omstrukturering og foregribelse af forandringer: Hvilken lære kan vi drage af den økonomiske krise?

Regionsudvalgets udtalelse — Bestræbelser på at fremme ægte solidaritet om en egentlig europæisk migrationspolitik

(2015/C 019/12)

Hovedordfører François Decoster (FR/ALDE), Medlem af regionalrådet Nord-Pas-de-Calais
Basisdokument

I. POLITISKE ANBEFALINGER**Generelle anbefalinger**

1. Regionsudvalget fremhæver, at der er behov for et stærkere fokus på EU's forpligtelse til at garantere principperne om solidaritet og ansvarsdeling, hvis der skal udformes en fuldgyldig migrationspolitik, der omfatter alle de spørgsmål, som vedrører de lokale og regionale myndigheder. I den henseende bifalder Regionsudvalget det italienske rådsformandskabs prioritering af en overordnet migrationsstrategi og fokuseringen på at fremme ægte solidaritet baseret på en egentlig europæisk migrationspolitik for migranter, tredjelande som oprindelseslande, transitlande, destinationslande, -regioner og -byer og mellem de forskellige forvaltningsniveauer;
2. bifalder det faktum, at det italienske rådsformandskab klart prioriterer udviklingen af en fælles europæisk migrationspolitik, der er baseret på fuld overholdelse af menneskerettighederne, solidaritet, gensidig tillid, internationale forpligtelser og delt ansvar mellem medlemsstaterne og mellem de lokale og regionale myndigheder, og som kan bidrage til EU's vækstdagsorden, og som kombineres med en strategi for fremme af økonomisk vækst i migranternes oprindelseslande;
3. mener, at forvaltning på flere niveauer er et nøgleinstrument og en forudsætning for at opnå, optimale resultater med hensyn til integration af indvandrere og andengenerationsindvandrere. Alle forvaltningsniveauer i EU bør deles om ansvaret for at tage imod og integrere flygtninge og migranter samt forbedre interregionalt samarbejde, samordning og solidaritet gennem etablering af en mekanisme for ansvarsfordeling mellem Den Europæiske Union, medlemsstater, regioner og lokale myndigheder, som tager hensyn til strukturelle begrænsninger, ressourcer, arbejdsmarkedets behov, den demografiske situation og andre relevante faktorer (såsom familiesammenføring). Inden for denne ramme har det afgørende betydning, at EU, nationale og subnationale myndigheder arbejder tæt sammen med og er modtagelige for input fra civilsamfundet, indvandrersammenslutninger, hjem- og transitlande for migranter uden for EU og lokalsamfund;
4. vil gerne lykønske Italien med dets indsats for at redde menneskeliv i Middelhavet inden for rammerne af Mare nostrum-operationen; beklager derfor dybt EU's beslutning om at erstatte denne med en Frontex-operation, som ikke i lige så høj grad fokuserer på at redde menneskeliv og redde nødstedte personer; opfordrer i høj grad Den Europæiske Union og medlemsstaterne til at stille de nødvendige midler til rådighed, således at dødsfald på havet kan undgås;
5. mener, at Den Europæiske Union og dens vigtigste institutioner i et så ømtåleligt og strategisk vigtigt spørgsmål bør påtage sig forvaltningen af en egentlig migrationspolitik og det dermed følgende politiske ansvar for gennemførelsen, således at de enkelte stater ikke går enegang. Dette gælder især grænsestaterne, som bør inddrages sammen med de lokale myndigheder i en fælles politisk handlingsplan for migration, som også omfatter passende operative tiltag;
6. minder om, at der 15 år efter de første forsøg på at udforme en fælles migrationspolitik stadig findes en bred kløft mellem praksis og erklærede principper og værdier. Artikel 80 i EUF-traktaten har ikke i tilstrækkeligt omfang været anvendt til at træffe foranstaltninger, som gør solidaritet og en rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne til virkelighed på mobilitetsområdet, også hvad angår de finansielle konsekvenser. Forpligtelserne vedrørende migration og tilbagesendelse har været helt frivillige, og i visse tilfælde har det været de lokale myndigheder, som er gået i front med at omsætte disse tiltag i praksis;

7. bifalder Det Europæiske Råds strategiske retningslinjer for retlig og politisk planlægning på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed fra juni 2014, som gør en fuldstændig og effektiv gennemførelse og anvendelse af det fælles europæiske asylsystem (CEAS) til en absolut prioritet;

8. minder om, at Den Europæiske Union har brug for migration, både i form af EU-borgernes fri bevægelighed mellem medlemsstaterne og som immigration fra tredjelande, for at håndtere de demografiske ændringer og den eventuelle mangel på arbejdskraft; opfordrer Det Europæiske Råd til at fortsætte sine bestræbelser og tage hensyn til behovet for at løse problemerne vedrørende manglen på solidaritet og en rimelig ansvarsfordeling. Imidlertid bør fokus i den næste lovgivningsfase ikke udelukkende være rettet mod at konsolidere og gennemføre de eksisterende regler, så længe der stadig ikke findes nogen præcis definition af, hvordan solidaritetsprincippet kan styrkes, og der stadig ikke findes nogen egentlig migrationspolitik for EU som helhed;

9. understreger, at inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder er en vigtig forudsætning for en effektiv gennemførelse af de strategiske retningslinjer på alle niveauer. Regionsudvalget indgår gerne i et tæt samarbejde om udformningen af en handlingsplan. Fra 2015 vil anvendelsesområdet for det europæiske integrationsforum, som blev oprettet af Kommissionen og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, blive udvidet til at omfatte området indvandrings- og asylpolitik. Denne handlingsplan kunne nyde godt af ekspertisen i et udvidet forum, som Regionsudvalget bidrager til. Regionsudvalget gentager derfor sin anmodning om, at udvalget bliver medlem af præsidiet i det kommende europæiske migrationsforum sammen med Kommissionen og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

Et Europa baseret på en pragmatisk og juridisk tilgang til solidaritet og delt ansvar

10. Regionsudvalget påpeger, at de lokale og regionale myndigheder for nærværende bærer en betydelig del af den finansielle byrde i forbindelse med modtagelsen af migranter. Modtagelsen er dog ulige fordelt såvel mellem medlemsstaterne som inden for de nationale grænser, og nogle lokale og regionale myndigheder bærer et langt større ansvar end andre ved at tage imod en stor del af de nyankomne. Dermed overstiges kapaciteten i enkelte regioner ofte;

11. anser den ujævne fordeling af asylansøgere og flygtninge mellem stater, regioner og internt i regioner for at være en stor udfordring for de lokale og regionale myndigheder. Det samme gælder mangel på fremsynethed og mulighed for at planlægge modtagelsen i god tid. Tilfældige løsninger kan have negative sociale konsekvenser, hvilket gør det sværere for de nyankomne at tilegne sig de værktøjer, som kræves for at indlede integrationsprocessen;

12. mener derfor, at det på et realistisk grundlag er på tide at gøre det mere klart, hvad solidaritet i både EU og medlemsstaterne indebærer på asyl- og migrationsområdet. Det står klart, at stater, regioner og lokale myndigheder har forskellige opfattelser af, hvad der skal opfattes som et rimeligt delt ansvar eller som solidaritet ud fra deres egne særlige forudsætninger og ønsker;

13. påpeger, at solidaritetsprincippet er en drivkraft for de afgørelser, der træffes af lokale myndigheder, der modtager et stort antal migranter. Områder som Lampedusa i Italien, Ceuta og Melilla i Spanien og Calais i Frankrig er kun nogle af indrejse- og transitpunkterne for asylansøgere og migranter i EU, men de er gode eksempler på de betydelige vanskeligheder, som visse lokale myndigheder er nødt til at håndtere set i relation til modtagelse af migranter, forvaltning af migranter på flugt og humanitær indsats;

14. har den opfattelse, at tillid og et fungerende samarbejde mellem det lokale, regionale, nationale og europæiske niveau om ressource- og ansvarsfordelingen er en absolut forudsætning for en holdbar og rimelig asyl- og migrantmodtagelse;

15. mener, at de eksisterende strukturer stiller værktøjer og en kommunikationskanal til rådighed for den politiske dialog mellem EU, medlemsstaternes nationale niveau og civilsamfundets organisationer, mens den politiske dialog mellem det lokale/regionale niveau og EU er fragmenteret eller gennemføres på ad hoc-basis;

16. foreslår en undersøgelse af tilgængeligheden af de finansielle ressourcer, der er øremærket til de lokale og regionale myndigheder med henblik på at give dem mulighed for at opfylde deres forpligtelser på migrations- og integrationsområdet og sikre, at de har adgang til nationale og EU-midler (herunder Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument, Den Europæiske Socialfond og Fonden for de Ydre Grænser).

Solidaritet som et koordineret svar på et sikkerhedsmæssigt og humanitært problem

17. Regionsudvalget fremhæver, at en styrket grænsekontrol og foranstaltninger til imødegåelse af irregulær migration er vigtige tiltag, men at de ikke kan gå forud for internationale forpligtelser (f.eks. under UNCLOS, SOLSA og SAR) til at redde liv og respektere menneskerettighederne eller retten til at søge asyl i EU, som fortsat skal være et tilflugtssted for personer med behov for international beskyttelse. Udvalget understreger også betydningen af, at der altid tages hensyn til FN's konvention om barnets rettigheder ved modtagelse af mindreårige asylansøgere, flygtninge, migranter og uledsagede mindreårige;

18. opfordrer til at styrke Frontex med henblik på et mere effektivt og strømlinet samarbejde mellem de nationale grænsemyndigheder og for at beskytte såvel migranter som EU's ydre grænser og samarbejde om bekæmpelse af menneskehandel;

19. støtter bestræbelserne på fortsat at overvåge og gennemføre strategierne i »EU's indsats mod migrationspresset« og opfordrer EU til at fokusere på behovet for at koordinere medlemsstaternes foranstaltninger, hvor relevante EU-agenturer som Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-Medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex), Europol og Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) spiller en central rolle;

20. anser det for afgørende at fortsætte bestræbelserne på at videreudvikle en integreret og afbalanceret grænseforvaltning med det formål at forbedre den eksterne grænsekontrol og imødegå irregulær indvandring, smugling af migranter, menneskehandel og andre former for grænseoverskridende kriminalitet med relation til menneskehandel på effektiv vis;

21. støtter »pakken om intelligente grænser«, der har til formål at fremskynde, forenkle og styrke grænsekontrolprocedurerne for udlændinge, der rejser til EU, herunder programmet for registrerede rejsende (RTP) og ind- og udrejsesystemet (EES), men minder om, at udvalget i 2013 gav udtryk for visse betænkeligheder vedrørende beskyttelsen af privatlivets fred og forslagernes omkostningseffektivitet. Regionsudvalget noterer sig resultaterne af den tekniske undersøgelse gennemført af Kommissionen og eu-LISA, der foreslår en langsigtet løsning på den operationelle forvaltning af storstilede IT-systemer, der er afgørende værktøjer i gennemførelsen af EU's politikker for asyl, grænseforvaltning og migration;

22. foreslår, at der især fokuseres på at øge synergieffekterne mellem de forskellige eksisterende organer og systemer på grundlag af deres specifikke mandat og ansvarsområde: f.eks. Frontex, SIS II og Eurosur, der fungerer inden for rammerne af reglerne for migration og persontrafik og med hensyn til sikkerhed, Europol og Eurojust, der har til opgave at forebygge og udrydde lovovertrædelser forbundet med ulovlig transit;

23. er, navnlig med hensyn til Eurosur, fortalende for en fuld gennemførelse af den nyligt vedtagne forordning, der skal reducere risikoen for tab af menneskeliv til søs;

24. støtter bestræbelserne på at se nærmere på foranstaltninger til forebyggelse af irregulær migration og skabe sikre og lovlige alternative indrejsemuligheder til Europa, således at yderligere tab af menneskeliv under farlige rejser kan undgås. Disse kunne omfatte etablering af en »humanitær korridor«, udstedelse af flere visa af humanitære hensyn, øgede genbosættelseskvoter og oprettelse af modtagelsescentre i transitlande til behandling af asylansøgninger eller vurdering af retten til lovlig indrejse i EU-lande ⁽¹⁾. De lokale og regionale myndigheder kan spille en yderst nyttig rolle i den henseende;

25. er tilfreds med den Taskforce vedrørende Middelhavet ⁽²⁾, der blev oprettet efter mødet i Rådet for Retlige og Indre Anliggender den 7.—8. oktober 2013, og som har til opgave at udforme EU's svar på situationen. Det primære formål er, at denne taskforce skal kortlægge hensigtsmæssige værktøjer, således at tragiske begivenheder, som dem der har fundet sted ud for Lampedusas kyst, kan undgås, og der kan udvikles en mere strategisk, holistisk og langsigtet tilgang til migrationssituationen i Middelhavsområdet. Regionsudvalget minder i den henseende om udvalgets egen indsats i ARLEM og navnlig anbefalingerne i rapporten om »the role of local and regional authorities in managing migration in the mediterranean«, der for nylig blev vedtaget af ARLEM's ECOTER-underudvalg;

⁽¹⁾ OIM Discussion Paper: Addressing Complex Migration Flows und Upholding the rights of Migrants along the Central Mediterranean Route (21. oktober 2013). Meddelelse — Vejen frem mod et åbent og sikkert Europa, COM(2014) 154 final, 11. marts 2014.

⁽²⁾ COM(2013) 869 final, SWD(2014) 173 final.
http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/jha/139937.pdf

26. ønsker at fremhæve, at »Frontex Plus«-operationen, der blev iværksat den 27. august 2014, og som efter planen skal erstatte Mare Nostrum, ikke omfatter de aktiviteter, som for nærværende udføres af Mare Nostrum. Frontex' budget under den flerårige finansielle ramme er blevet begrænset. Frontex Plus vil være afhængig af bidrag fra medlemsstaterne. Bortset fra de finansielle overvejelser er tankegangen bag de to operationer også forskellig — Mare Nostrum er baseret på en humanitær tilgang, mens Frontex' primære mål er grænsekontrol.

Brobygning til tredjelande på lokalt niveau

27. Regionsudvalget støtter videreudviklingen af dialog og samarbejde med tredjelande, som er oprindelses- og transitlande for migrationsstrømme i tråd med EU's samlede strategi for migration og mobilitet gennem mobilitetspartnerskabsredskabet og regionale dialoger og processer, herunder Rabatprocessen;

28. støtter Frontex' bestræbelser på at indgå operationelle samarbejdsaftaler med tredjelande om grænsekontrol og irregulær indvandring, hvilket bør fremme de berørte tredjelandes ansvarsfølelse;

29. bifalder det italienske rådsformandskabs initiativ til at etablere en lignende dialog med de østafrikanske lande. Det er hensigten at fremme af lovlig migration skal yde et bidrag til EU's indsats for at skabe vækst og derved forhindre et eventuelt misbrug af lovlige migrationsmekanismer, der kan resultere i, at det europæiske migrationssystemets troværdighed undergraves;

30. fremhæver vigtigheden af cirkulær migration, som ville bidrage til at afbalancere migrationens følgevirkninger i såvel hjem- som værtsregioner og dermed bidrage til begges udvikling. Dette inkluderer nødvendigheden af en effektiv og bæredygtig tilbagesendelsespolitik, der fuldt ud respekterer migranternes rettigheder og tager højde for oprindelseslandenes specifikke karakteristika. Med dette mål for øje må det praktiske samarbejde mellem de lokale myndigheder og de relevante tredjelande forbedres med henblik på at fremme og etablere de mest effektive frivillige tilbagesendelsesordninger;

31. mener, at myndigheder på alle niveauer aktivt skal arbejde for at beskytte og fremme dialog og samarbejde med tredjelande med det formål at støtte lovlige indrejsemekanismer på politisk og økonomisk niveau samt forebygge og imødegå irregulær indvandring og alle dertil relaterede former for kriminalitet ved at forbedre den institutionelle og operationelle kapacitet hos de kompetente myndigheder i disse lande;

32. fremhæver, at de lokale og regionale myndigheder kan spille en rolle i den fælles indsats med EU, det nationale niveau og tredjelande for at håndtere og forebygge irregulær migration ved hjælp af aktiviteter i oprindelseslandene (f.eks. bevidstgørelseskampagner, formidling af information om risiciene ved ulovlig grænsepassage, integrationsforberedende foranstaltninger, uddannelse, bistand ved familiesammenføring, sprogkurser og foranstaltninger til forbedring af den interkulturelle dialog) og destinationslandene (f.eks. etablering af lokale udvælgelsessystemer i tråd med lokale behov, modtagelses- og støtteforanstaltninger mm.). De kan også hjælpe med at identificere og beskytte ofre for menneskehandel og hjælpe med genintegrationen af irregulære migranter, der vender tilbage til deres hjemlande. Samtidig er effektive politikker for lovlig migration og integration på lokalt og regionalt niveau en måde at bekæmpe racisme og fremmedhad på;

33. foreslår, at en intensivering af genbosættelsen af flygtninge i EU skal være en integreret del af EU's bestræbelser på at støtte de lande i det sydlige og østlige Middelhavsområde, der tager imod mange flygtninge⁽³⁾. Dette er et område, hvor europæiske byer og regioner har spillet en vigtig rolle ved at fremme integrationen af flygtninge i lokalsamfundene og træffe foranstaltninger til styrkelse af den sociale samhørighed;

34. opfordrer til, at »migrations- og integrationspartnerskaber« mellem byer og regioner i oprindelses- og destinationslande fremmes med det formål at øge samarbejdet og den gensidige tillid og derved sikre en mere decentraliseret forvaltning af migration. Regionsudvalget gentager ligeledes sin opfordring⁽⁴⁾ til, at de lokale og regionale myndigheder bør inddrages i udviklingen af »migrations- og integrationspartnerskaber« med tredjelande.

⁽³⁾ I 2007 modtog disse lande 39 % af samtlige verdens flygtninge. Philippe Fargues (ed.) CARIM Mediterranean migration 2008-2009 report, Robert Schuman Centre for Advanced Studies, European University Institute, 2009, in http://cadmus.eui.eu/bitstream/handle/1814/11861/CARIM%20Migration_Report%202008-2009%20revised%20Oct09.pdf?sequence=3

⁽⁴⁾ Regionsudvalgets resolution 2333/2014.

Solidaritet følger af indsigt: udveksling af bedste praksis, data og fælles retningslinjer?

35. Regionsudvalget understreger, at Kommissionens meddelelse om en revideret europæisk dagsorden for integration ⁽⁵⁾ opfordrede til, at der gøres en større indsats på lokalt niveau og peger på behovet for en reel bottom up-tilgang til udviklingen af integrationspolitikker;

36. argumenterer for, at de lokale og regionale myndigheder bør spille en mere fremtrædende rolle ved fastlæggelsen af de bredere rammer for håndteringen af migrationspolitikken;

37. betoner behovet for, at lokale, regionale og nationale myndigheder deler bedste praksis, for så vidt angår behandlingen af asylansøgere og flygtninge, integrationspolitik og håndtering af irregulær migration. Regionsudvalget kan bidrage til, at de lokale og regionale myndigheder på mere effektiv vis inddrages i udformningen og gennemførelsen af indvandrings- og integrationspolitikkerne i tråd med principperne om flerniveaustyring og nærhed. Dette kan også være med til at udligne forskelle mellem medlemsstater og regioner med hensyn til de vilkår for modtagelse og ophold, som asylansøgere, flygtninge eller migranter møder;

38. foreslår, at Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store It-systemer, eu-LISA, i nærmeste fremtid udvikler et fuldgyldigt dataudvekslingssystem om emnet migration og lokale myndigheder baseret på VIS-systemet. Et sådant system kunne være yderst hensigtsmæssigt til udveksling af viden og erfaringer på områderne forvaltning af indkvartering, behandling af ansøgninger fra asylansøgere og flygtninge, integrationspolitikker og håndtering af irregulær migration og ville muliggøre praktiske løsninger, der kan styrke solidaritetsprincippet mellem de lokale myndigheder;

39. foreslår, at der oprettes en database, som vil kunne bidrage til overvågningen af migrationsstrømme mellem medlemsstaterne. En sådan database skal indeholde oplysninger om befolkningsbevægelser mellem oprindelseslande og destinationslande. Kendskabet til disse strømme vil lette beslutningstagningen på lokalt, regionalt og EU-niveau;

40. mener, at samarbejde og solidaritet ville være lettere, hvis der blev gjort mere for at finde frem til praktiske og pragmatiske løsninger. De lokale og regionale myndigheders ekspertise må ikke glemmes under forsøget på at kortlægge de centrale problemstillinger;

41. mener, at EU bør gribe enhver lejlighed til at samarbejde med institutionelle partnere og fremme debatten i alle relevante fora. Organisationer som Den Internationale Organisation for Migration (IOM) og forsamlinger som Regionsudvalgets Regionale og Lokale Euro-Middelhavsforsamling (ARLEM) er vigtige partnere i den henseende;

42. bifalder det faktum, at den næste ministerkonference i Den Internationale Organisation for Migration (IOM), der planlægges afholdt i oktober 2015, vil fokusere på, hvordan byer kan bidrage til forvaltningen af migration og udgør en glimrende platform for en global dialog mellem byer. Regionsudvalget ønsker at blive involveret i denne konference og ser frem til at bidrage til drøftelserne.

Bruxelles, den 4. december 2014

Michel LEBRUN

*Formand for
Regionsudvalget*

⁽⁵⁾ COM(2011) 455 final.

Regionsudvalgets udtalelse — Betydningen af et bedre sammenkoblet Europa med fokus på det høje vækstpotentiale i IKT-sektoren

(2015/C 019/13)

Ordfører Anne Karjalainen (FI/PES), medlem af byrådet i Kerava**I. BETYDNINGEN AF ET BEDRE SAMMENKOBLET EUROPA**

1. På anmodning af det italienske rådsformandskab udarbejder Regionsudvalget velfunderede forslag om, hvordan man ved hjælp af et bedre sammenkoblet Europa kan udnytte det store potentiale, der udspringer af IKT-sektoren som kilde for vækst og jobskabelse, navnlig i de næste fem år.

2. Under den nye industrielle revolution kan Europa bruge digitaliseringen som drivkraft for social og økonomisk vækst i overensstemmelse med Europa 2020-strategien. Man skal fastlægge, hvilken type tjenesteydelser aftageren har behov for og være i stand til at udvikle den relevante teknologi. Det skal stå klart, at forbrugeren ikke kun vil købe produktet, men ønsker produktivitet, jobsikkerhed og kundetilfredshed. Alle disse behov kan dækkes ved hjælp af digitalisering. Ved hjælp af cirkulær økonomi, digitalisering og servicedesign kan man opnå nye grønne arbejdspladser og fornyelse af den traditionelle industri. Kommissionens undersøgelser har vist, at Europa inden 2020 kan øge sit BNP med 4 % ved at sætte skub i udviklingen af det indre digitale marked, og at de offentlige myndigheder kan sænke deres udgifter med 15-20 % ved at digitalisere de offentlige tjenesteydelser⁽¹⁾. Selv i tider med høj arbejdsløshed vil der — takket være internettet — opstå fem nye arbejdspladser, hver gang to arbejdspladser går tabt. Det vurderes, at der ved hjælp af fælles EU-tiltag vedrørende den digitale strategi på lang sigt kan skabes 3,8 mio. nye arbejdspladser inden for alle sektorer i økonomien.

3. Alligevel er Europas evne til at skabe vækst og beskæftigelse gennem digitalisering ikke tilstrækkelig på alle områder. Borgernes IKT-kompetencer skal opdateres, fordi halvdelen af borgerne enten har ringe eller slet ingen viden på området. Eftersom tjenesteydelserne udvikles i et globalt miljø ved hjælp af informationsteknologi, er det vigtigt, at Europa forbedrer sin konkurrenceposition som producent og udvikler af tjenesteydelser. Også virksomhederne agerer i et miljø, der er præget af udfordringer: Blandt verdens ti højstplacerede IKT-virksomheder målt på omsætningen er der ikke ét eneste europæisk firma.

POLITISKE ANBEFALINGER: Nøglebudskaber

- Synergierne mellem de forskellige finansieringsmekanismer samt mellem den offentlige og den private sektor skal fremmes og planlægges ordentligt for at etablere infrastruktur af høj kvalitet til en rimelig pris, der har kapacitet til at håndtere lagring af data i »skyen«, massedata og højhastighedsbredbånd.
- De europæiske, nationale, regionale og lokale myndigheder bør gøre det til en prioritet at give borgerne de rette digitale kompetencer og iværksætterfærdigheder, der sætter dem i stand til at gøre fuld brug af nye teknologier, analysere massedata, forstå cybersikkerhedsproblemer, øge deres beskæftigelsesegnethed og skabe nye muligheder for erhvervslivet.
- De europæiske, nationale og subnationale myndigheder bør stræbe efter at skabe fleksible lovgivningsmæssige rammer, der reducerer omkostningerne ved og letter etableringen af IKT-virksomheder og deres virke. Samtidig bør man lette adgangen til finansiering og opmuntre til innovation, herunder fremme af evaluerings- og belønningspolitikker.
- Der bør i alle kommende tiltag vedrørende fuld gennemførelse af det digitale indre marked tages hensyn til de lokale og regionale myndigheders centrale rolle og muligheder vedrørende digital undervisning, etablering og forvaltning af digital infrastruktur — ofte i samarbejde på tværs af grænser eller regioner — samt i processen for innovation og udforskning af iværksætterpotentiale og gennemførelsen af e-forvaltning.

⁽¹⁾ EU's udfordring på det digitale område — Bidrag fra Kommissionen til Det Europæiske Råds møde den 24.-25. oktober 2013 http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/20131010_da.pdf

II. POLITISKE ANBEFALINGER

4. Regionsudvalget bifalder forslagene til tiltag vedrørende det digitale indre marked, der skal fremme dynamisk og bæredygtig vækst inden for alle sektorer i økonomien samt skabe nye arbejdspladser, hvilket samtidig vil sikre en høj forbrugerbeskyttelse. I alle kommende tiltag vedrørende fuld gennemførelse af det digitale indre marked bør der tages hensyn til de lokale og regionale myndigheders centrale rolle og muligheder i gennemførelsen af e-forvaltning;

5. fastholder, at flagskibsinitiativerne — herunder den digitale dagsorden — spiller en afgørende rolle som vækstredskab. Flagskibsinitiativerne bør fungere som løftestang for at styrke politikkoordineringen på alle niveauer med Europa 2020-målene for øje og bør bruges i nøgledokumenterne. De lokale og regionale myndigheder bør også fortsat bruge flagskibsinitiativerne som referenceramme, ikke kun i forbindelse med deres politikplanlægning, men også med henblik på interaktionen med højere regeringsniveauer og andre interessenter. Desuden kan de lokale og regionale myndigheder (herunder offentlige steder som biblioteker, hospitaler og skoler) spille en større rolle for formidlingen og brugen af Horisont 2020-resultaterne;

6. påpeger, at man ikke kan opnå økonomisk vækst og øget beskæftigelse gennem delvis optimering. Der er behov for en helhedsorienteret tankegang, lederskab og foranstaltninger. Lokale og regionale myndigheder er for eksempel bedre i stand til at anvende digitaliseringen inden for deres virkeområde, hvis deres budgetpraksis og indikatorer kræver et tilfredsstillende samlet resultat og tilskynder til samarbejde sektorernes imellem. Det er også vigtigt, at der er en fornuftig balance mellem innovativ fornyelse og myndighedsansvar, som gør det muligt at udvikle nye, innovative administrative procedurer. Der er gjort gode erfaringer med forsøgsfinansiering med henblik på at løse problemerne på forhånd eller udvikle og afprøve ny social innovation;

7. anbefaler, at man kombinerer bundstyrede tiltag med topstyret strategisk ledelse. Lokale og regionale aktører fungerer som drivkraft for udviklingen og anvendelsen af digitaliseringen. Lokale og regionale beslutningstagere, arbejdstagere og borgere kan være vigtige ressourcer, hvis de har den nødvendige viden og de nødvendige færdigheder samt en positiv indstilling til digitalisering. Det er de lokale og regionale myndigheders opgave at opbygge disse færdigheder. De lokale og regionale myndigheder bør overvåge deres egen udvikling for at sikre, at aktørerne på dette niveau ikke bliver en hæmsko for deres egen udvikling;

8. påpeger, at digitaliseringen i borgernes Europa giver europæerne mulighed for at danne netværk og pleje kontakter, så de kan diskutere, lære af hinanden, danne fælles meninger og lade deres håb og målsætninger påvirke beslutningsprocessen og styrke den fælles europæiske identitet. Det er markedet, der danner grobund for nye arbejdspladser, og der kan lettere opstå nye markeder, hvis Europa har en stærk digital identitet, og borgerne ønsker at udnytte digitaliseringen og endda kræver nye digitale løsninger;

9. minder om, at digitaliseringen har givet ændrede arbejdsgange og dermed uundgåeligt gjort nogle arbejdspladser overflødige, hvilket kræver, at virksomhederne og den offentlige sektor er i stand til at forny sig og ansætte veluddannet arbejdskraft for at skabe større merværdi. Digitaliseringen giver også borgerne mulighed for at leve af mikrovirksomheder. Desuden bør digitaliseringen bruges til at satse på højvækstiværksætteri, fordi tjenesteydelser og produkter kan produceres og leveres uanset tid og sted. Selv operatører i afsidesliggende regioner har de samme muligheder for at anvende digitalisering;

10. understreger, at der på EU- og medlemsstatsniveau er brug for en vækststrategi, der tager hensyn til de muligheder, den digitale strategi rummer med henblik på at skabe bedre og mere varig beskæftigelse for unge. Beskæftigelsesegnethed er ikke kun et individuelt anliggende. Alle berørte parter, såsom virksomheder, videregående uddannelser, fagskoler, lokale myndigheder og de unge selv bærer en del af ansvaret;

11. påpeger, at det indgår som vigtige aspekter i en bæredygtig udvikling at sikre forsyningen af naturressourcer og at mindske CO₂-aftrykket. Europas økonomiske vækst bør derfor baseres på andet end øget produktion af forbrugsgoder. Produkter og tjenesteydelser, der kan produceres og leveres digitalt, kan skabe en vækst, der tærer mindre på naturressourcerne ⁽²⁾;

12. opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at undersøge mulighederne for at bruge IKT, informationsmodellering og en tilgang, der bygger på offentlig-private partnerskaber, til at forbedre den bæredygtige livscyklus for offentlige aktiver, navnlig bebyggede miljøer og bygninger;

13. understreger, at det — ved siden af teknologibaseret produktudvikling — er vigtigt at fokusere på at udvikle menneskecentrerede teknikker, tjenesteydelser og produkter, herunder brugercentreret design, medskabelse og hurtig gennemførelse af pilotprojekter. Regionsudvalget støtter initiativet om Connecting Europe-faciliteten, som kan bruges til at udvikle ny infrastruktur for digitale tjenester eller gøre det lettere at finde et passende svar på de enkelte regioners problemer blandt de mangfoldige løsningsmodeller, der udvikles forskellige steder i Europa. Gennem disse foranstaltninger sikres det, at digitale produkter hurtigere og bedre imødekommer markedets — herunder den offentlige sektors — reelle behov, og at de europæiske produkters og virksomheders konkurrenceevne forbedres;

14. anbefaler, at man undersøger mulighederne for at slå bro over kløften mellem IKT og erhvervsaktiviteter ved at forvalte informationssystemtjenester gennem virksomhedsarkitektur, hvor der ikke kun fokuseres på forvaltning af information eller drift, men på helheden. Nøglen til virksomhedsarkitektur er at justere det ønskede informations- og teknologimiljø til kerneprocessernes strategiske og operationelle behov på en velstyret og systematisk måde;

15. minder i den forbindelse om den vigtige rolle, de lokale og regionale myndigheder spiller, når det gælder om at sikre bredbåndsforbindelser for alle til en rimelig pris i de områder, hvor markedet svigter, og opfordrer til, at projekter for digital udvikling i tyndtbefolkede landdistrikter anerkendes som tjenesteydelse af almen økonomisk interesse ⁽³⁾;

16. minder om, at IKT i innovationssammenhæng kan bruges til at tackle centrale socioøkonomiske udfordringer. Udvalget foreslår en ny politisk ramme, som EU kan bruge til at opmuntre IKT-baserede virksomheder til at sætte fokus på at løse store samfundsmæssige problemer som klimaforandringer, energispørgsmål og befolkningens aldring. Regionsudvalget er klar over, at aktiv og sund aldring er et af de vigtigste europæiske innovationspartnerskaber, og mener, at der bør udvikles digitale tjenester til støtte for aktiv aldring (*Digital Active Aging*). Ved at satse på digitale tjenester, der fremmer de ældres sundhed og sociale liv, kan Europa fungere som pioner på området og lægge grunden til nye globale eksportmarkeder. Samtidig kan Europa lette det omkostningspres, der opstår som følge af befolkningens aldring;

17. mener, at det er muligt at stimulere væksten og beskæftigelsen ved at anvende digitalisering på en ny, innovativ måde inden for traditionelle, stærke europæiske sektorer som turisme og kultur. Eksempelvis kan serviceudbydere og -brugere finde sammen ved hjælp af nye, innovative digitale platforme og tilgange. Lokale og regionale aktører kan hjælpe udbydere af turisme- og kulturserviceydelser med at finde tilsvarende serviceudbydere i andre dele af Europa, så de kan danne netværk og styrke deres profil i fællesskab ved hjælp af digitale løsninger. Forbrugere af turisme- og kulturserviceydelser kan både gøre brug af og bidrage til indholdet gennem crowdsourcing. Digitalt materiale fra offentlige dataressourcer som museer, arkiver og biblioteker kan danne udgangspunkt for nye serviceydelser på områderne turisme og kultur;

18. anbefaler, at man fremmer digitaliseringen ved at tage nye virksomhedsmodeller i brug, der supplerer hinanden, og hvor for eksempel sociale virksomheder og aktører i den tredje sektor kan levere serviceydelser på områder, hvor den offentlige sektor kommer til kort og den private sektor endnu ikke ser forretningsmuligheder;

19. med udgangspunkt i konklusionen om, at investeringer i IKT kan bidrage mere til regional vækst end andre kapitalinvesteringer, gør Regionsudvalget det derfor til en prioritet at gennemføre det digitale indre marked fuldt ud inden 2015 og imødekomme investeringsbehovet i teleinfrastrukturen ved at gøre fuld brug af EU's strukturfonde, ved at sikre den rette balance mellem offentlige og private investeringer, ved at bruge andre finansielle instrumenter såsom Den Europæiske Investeringsbank samt ved at fastlægge de rette juridiske rammer i den henseende. Regionsudvalget påpeger, at meget tætbefolkede områder kan få støtte fra private infrastrukturinvesteringer, mens de øvrige regioner i højere grad vil være nødt til at trække på offentlige midler for at styrke deres infrastruktur;

⁽²⁾ CdR 626/2012.

⁽³⁾ CdR 5960/2013.

20. bifalder Kommissionens initiativ *Connected Communities* («forbundne lokalsamfund»), der har til formål at give de lokale myndigheder, medlemmerne af lokale bredbåndspartnerskaber og operatører retningslinjer for, hvordan de får adgang til finansiering og udvikler skræddersyede forretningsmodeller med henblik på at levere højhastighedsbredbånd til lokalsamfundet. Regionsudvalget opfordrer de lokale og regionale aktører til at drage nytte af EU's nye midler og støtte til bredbånd;

21. mener, at etablering af tilgængelige højhastighedsnet og lavere omkostninger vil skabe beskæftigelse i de europæiske virksomheder og sætte skub i udviklingen af moderne tjenester, fremme e-handel og åbne nye forretningsmuligheder inden for teknologier som tingenes internet (*Internet of Things*, IoT) og kommunikation mellem maskiner (*Machine-to-Machine*, M2M). Udvalget er bekymret over tendensen til, at næstgenerationsteknologi (skytjenester, 3D-print, e-sundhed, e-forvaltning, intelligente byer, forlystelsesvirksomhed, virtuel tilstedeværelse, massedata, internet i bilen mm.) kræver endnu større båndbredde og sammenhængende tjenestedækning i hele Europa, og at de forretningsmodeller, der er udviklet til at nå dette mål, skaber et uholdbart omkostningspres på de lokale og regionale myndigheder. Regionsudvalget mener, at det er vigtigt for den samlede omkostningsstruktur for bredbåndprojekter, at der ikke kun tages højde for startomkostningerne, men også for fremtidige omkostninger, der opstår som følge af den hurtige teknologiske udvikling;

22. påpeger, at det europæiske innovationspartnerskab (EIP) om intelligente byer og lokalsamfund⁽⁴⁾ er en platform, som effektivt fremmer digitaliseringsbaseret bæredygtig udvikling. For at fungere ordentligt skal produktudviklingen og testplatformene også have et velfungerende innovations- og virksomhedsøkosystem. Samarbejde mellem sammenkoblede intelligente byer er den bedste metode til at sætte lokale og regionale operatører i stand til at fremme opskaleringen af løsninger, der produceres i virksomhederne og dermed forbedre virksomhedernes konkurrenceevne i det globale erhvervsklima;

23. anbefaler, at regionerne i udformningen af en strategi for intelligent specialisering (RIS3) drager nytte af digitaliseringen i den valgte specialiseringsstrategi for at skabe større merværdi og dermed øge vækst i regionen. Regionsudvalget opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at skabe processer for innovation og udforskning af iværksætterpotentiale samt forvaltningsmekanismer for at maksimere synergieffekterne mellem de forskellige offentlige og private finansieringsmekanismer med henblik på at samordne synergiene mellem de forskellige regionale og lokale projektporteføljer og skærpe fokus på at oprette europæiske partnerskaber gennem Horisont 2020, Interreg, makroregionerne etc.;

24. opfordrer Kommissionen til at sørge for, at regionerne får tydelige retningslinjer for gennemførelse af forsknings- og innovationsstrategierne for intelligent specialisering (RIS3) ved hjælp af store projektklynger med støtte fra flere fonde og projektporteføljer, der organiseres i et velkoordineret, synergetisk samarbejde frem for gennem styring af individuelle projekter. Digitale projektstyringsredskaber og virtuelle arbejdsmiljøer er afgørende for denne udvikling af arbejdskulturen;

25. understreger, at udvalget tidligere har bakket op om, at der bør gennemføres instrumenter, som sikrer forbindelsen mellem forskning, innovation og strategierne for intelligent specialisering såvel i Horisont 2020 som i strukturfondene med henblik på at skabe objektive indikatorer for vejen til topkvalitet og opbygning af det europæiske forskningsrum (EFR)⁽⁵⁾. Desuden anbefaler Regionsudvalget, at disse indikatorer tilpasses med henblik på at bedømme nyttevirkningerne af offentligt finansierede forskningsprojekter. Evalueringen bør have fokus på resultater og virkninger såsom nytteværdi for de lokale og regionale myndigheder, nye muligheder for erhvervslivet og jobskabelse, forbedring af design, funktion, anvendelse og effektivitet i serviceproduktionen, den overordnede kvalitet af produkter og service eller bidraget til innovationssystemerne generelt;

26. har i sine tidligere udtalelser understreget vigtigheden af aktiv brug af innovative offentlige indkøb kombineret med en forenkling af procedurerne. Regionsudvalget opmuntrer administratorerne på regionalt og lokalt myndighedsniveau til at anvende disse principper med henblik på at fremskynde en større udbredelse af digitale løsninger;

27. konstaterer, at det indre markeds funktion og den digitale økonomis konkurrenceevne i høj grad afhænger af, at man samler aktørerne i værdinetværket med henblik på at finde løsninger. Det drejer sig om skabere af indhold, markedsaktører, distributionskanaler, e-handel, softwarefirmaer, teleoperatører, kapitalindskydere samt eksperter på områderne forskning, innovation, uddannelse og intellektuel ejendomsret. Lokale og regionale aktører bør i højere grad inddrages i sammensætningen og samordningen af paneuropæiske, interregionale værdinetværk;

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/eip/smartcities/about-partnership/how-do-i-get-involved/index_en.htm

⁽⁵⁾ CdR 2414/2012.

28. påpeger, at man kan skabe større vækst og flere nye arbejdspladser ved hjælp af viden, processer, offentlige steder og overskudsinnovation fra offentligt finansierede FoU-projekter. Kommunerne kan for eksempel støtte mikroiværksættere og motivere forskellige befolkningsgrupper ved at stille offentlige lokaler med internetadgang og udstyr til rådighed til en pris, der fastlægges individuelt;

29. bemærker, at fri adgang til data fra den offentlige sektor data og offentligt finansierede instanser ifølge undersøgelser foretaget af Kommissionen øger den økonomiske vækst og skaber nye forretningsmuligheder, også for små virksomheder uanset deres beliggenhed. Åbne offentlige data er med til at forbedre vilkårene for et effektivt digitalt indre marked, hvor forbrugerne kan tilbydes let, sikker og fleksibel adgang til lovlige digitale indhold og tjenester ⁽⁶⁾;

30. påpeger, at den teknologi, der kræves for at åbne for offentlige data, allerede har et højt niveau, men at den ikke nødvendigvis beherskes godt nok på lokalt og regionalt plan, og at der måske ikke foreligger de fornødne redskaber til at finde informationer, der kan videreanvendes ⁽⁷⁾. Metadata er et vigtigt aspekt af videreanvendelse af informationer, og offentliggørelse af metadata i et standardiseret format ville øge udvekslingen, tilgængeligheden og kommercialiseringen af informationer på tværs af grænserne betydeligt;

31. understreger, at mængden af information på internettet vokser i et rasende tempo. Anvendelse af massedata, »big data«, forventes at give nye forretningsmuligheder og arbejdspladser i de næste par år, men man er kun lige begyndt at bruge denne form for data i den offentlige sektor, for eksempel på områderne sundhed, transport og beskæftigelse. Der ligger et virkelig stort potentiale i integrationen af åbne data og massedata samt offentlige og private dataressourcer. EU's lovgivning bør udformes på en måde, så det bliver muligt at anvende massedata, uden at det går ud over borgernes databeskyttelse;

32. opfordrer til, at EU's internetmiljø gøres til verdens sikreste og anbefaler, at EU markedsfører sig selv i den globale økonomi på at have et sikkert og stabilt erhvervsklima med en god telekommunikationsinfrastruktur for at få videnintensive virksomheder til at investere og udbygge deres aktiviteter i Europas regioner. Man skal i videst mulig udstrækning minimere netsammenbrud, cyberangreb og cyberkriminalitet, fordi de spolerer virksomhedernes omdømme, sænker arbejdsproduktiviteten og skader den viden, som er virksomhedernes livsgrundlag;

33. tilskynder til, at der etableres teknologisk infrastruktur i Europa, og at man undersøger, om det er nødvendigt at udvikle et mere restriktivt internet ved siden af det nuværende internet af cybersikkerhedshensyn, hvilket vil være en konkurrencefordel for tillidsbaserede virksomheder, skytjenester og forskning. Desuden bør EU anbefale, at aktører, der modtager EU-støtte, anvender disse platforme for dermed at fremskynde de nye løsningers kommercielle succes;

34. understreger, at det er yderst vigtigt at opfylde sikkerhedskravene på alle niveauer for at sikre den bedst mulige beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger samt forhindre uretmæssig sporing af alle former for persondata og profilanalyse, herunder indkøbspræferencer, helbredstilstand, patientjournaler osv. Beskyttelse af privatlivets fred er også relevant i forbindelse med spørgsmålet om, hvordan data fra forskellige filer kan samkøres automatisk for at skabe yderst personlige profiler af enkeltpersoner ⁽⁸⁾;

35. mener, at digitaliseringen — herunder masselæringskurser online (*Massive Open Online Courses*, MOOC), forandrer de videregående uddannelser på samme måde, som digitaliseringen allerede har ændret for eksempel mediernes driftsvilkår. De videregående uddannelser i Europa risikerer at sakke agterud i forhold til andre dele af verden, som investerer i IKT-baserede strategier til modernisering af uddannelsessektoren. På den anden side kan lokale og regionale aktører også bruge digitaliseringen til at modernisere uddannelsessektoren i samarbejde med universiteterne. Det vil kunne forbedre de europæiske operatørers forudsætninger for at klare sig godt på det globale marked og vil samtidig kunne skabe nye arbejdspladser inden for videregående uddannelser. De universiteter, som allerede gør brug af digitaliseringen, kan modernisere andre sektorer i deres egne regioner på en mere overbevisende måde med udgangspunkt i princippet om videntrekanten (forskning, uddannelse og innovation) og dermed hjælpe virksomhederne med at skabe nye arbejdspladser og den offentlige sektor med at udvikle e-forvaltning og e-tjenester;

⁽⁶⁾ CdR 626/2012.

⁽⁷⁾ CdR 626/2012.

⁽⁸⁾ CdR 626/2012.

36. finder det positivt, at der i samarbejde med industrien gennem det storstilede samarbejde om digitale job (*Grand Coalition For Digital Jobs*⁽⁹⁾) gøres en indsats for at fremme de nødvendige færdigheder for IKT-brugere. Både institutioner og borgere må i stigende grad omstille sig — lære nyt og lære mere — for at kunne klare sig i fremtiden. Det bliver derfor stadig vigtigere for virksomheder og offentlige organer at udvikle innovative metoder for at sikre de nødvendige kvalifikationer for fremtiden. Manglen på relevante kvalifikationer og kompetencer betragtes som den største forhindring for dette. Man bør i særdeleshed forbedre de digitale færdigheder blandt arbejdsløse og give personer med en erhvervsmæssig eller akademisk baggrund mulighed for at opnå færdigheder inden for e-handel. Regionsudvalget støtter initiativer til udvikling af europæisk web-iværksætterier;

37. bakker op om Kommissionens forslag om at bruge de nye uddannelsesprogrammer Erasmus+ og Horisont 2020 til at støtte uddannelsesudbydere i at udvikle nye forretnings- og uddannelsesmodeller og iværksætte tiltag til undersøgelse af innovative undervisningsmetoder, udvikling af læreplaner og evaluering af kvalifikationer⁽¹⁰⁾. Regionsudvalget opmuntrer de lokale og regionale aktører til at gøre de uddannelsesinstitutioner, de driver og finansierer, til miljøer for udvikling og testning af samt pilotforsøg med digitale uddannelsesstrategier (levende laboratorier);

38. minder om, at livslang læring finder sted i alle livsfaser, også uden for det formelle uddannelsessystem. Åbne teknologier og internetkurser giver alle borgere mulighed for at lære hvor som helst, når som helst, med et hvilket som helst udstyr og med støtte fra hvem som helst. Det gør det også muligt at udvikle borgernes IKT- og databeskyttelseskompetencer. Regionsudvalget understreger, at de lokale og regionale aktører bør sikre, at borgernes mediekompetencer udvikles systematisk på alle niveauer, fra førskoleniveau til højeste erhvervsfaglige eller akademiske niveau. For eksempel bør man forbedre standarderne og godkendelsesordningerne for digitale kompetencer i Europa og bruge dem som incitamenter;

39. hilser Kommissionens *e-læringsportal* velkommen samt de Erasmus+-midler, der er øremærket til den. I fremtiden vil åbne indlæringsressourcer, der er produceret til én enkelt, delt portal og for eksempel de vigtigste resultater af EU-finansierede FoU-projekter øge Europas viden og konkurrenceevne.

Bruxelles, den 4. december 2014

Michel LEBRUN

*Formand for
Regionsudvalget*

⁽⁹⁾ Partnerskab med mange interessenter med henblik på at løse problemet vedrørende manglen på ikt-færdigheder og de ledige ikt-stillinger, <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/grand-coalition-digital-jobs>

⁽¹⁰⁾ CdR 6183/2013.

Regionsudvalgets udtalelse — Internetpolitik og -forvaltning

(2015/C 019/14)

Ordfører	Odeta Žerlauskienė (LT/ALDE) Medlem af kommunalbestyrelsen i Skuodas
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Internetpolitik og -forvaltning — EU's rolle i udformningen af fremtidens internetforvaltning COM(2014) 72 final

POLITISKE ANBEFALINGER

1. Regionsudvalget gør opmærksom på, at internettet, som et globalt informationsforum, er blevet en uundværlig del af dagens samfund og et offentligt gode, således at dets lydefri funktion har almen international interesse;
2. bifalder den aktuelle indsats for en styrket international internetforvaltning, og navnlig de foranstaltninger til fremme af overgangen til en global og omfattende internetforvaltning, der er iværksat af USA's regering, som var en bærende kraft bag internettets skabelse;
3. opfordrer Den Europæiske Union til at medvirke aktivt i processen til opbygning af en global internetforvaltning, således at Unionens position som rollemodel for god regeringsførelse konsolideres og styrkes; bifalder i den henseende, at Kommissionen med sin meddelelse om internetpolitik og -forvaltning har taget initiativ til at præcisere EU's rolle i den globale politik for internetforvaltning og bifalder ligeledes kommissionsformand Jean-Claude Junckers mål om at skabe et digitalt indre marked og opstille en fælles digital dagsorden.

POLITISKE VÆRDIER I INTERNETFORVALTNINGEN

4. Regionsudvalget understreger, at udviklingen af internettet, som et teknologibaseret forum for relationer mellem mennesker og udveksling af oplysninger mennesker imellem, er uløseligt forbundet med de værdier, der spiller en afgørende rolle for de menneskelige relationer, og EU's rolle i politikken til forbedring af internettet kan derfor ikke betragtes særskilt fra Unionens grundlæggende værdier;
5. understreger derfor, at EU's tilgang til internettets fremtid skal være baseret på principperne om frihed, åbenhed og neutralitet;
6. understreger internettets betydning som medium til opretholdelse og fremme af den kulturelle mangfoldighed, der udgør en grundlæggende værdi for Den Europæiske Union⁽¹⁾. Derfor skal EU-politikken for internetforvaltning også fremover tage hensyn til, bevare og fremme den kulturelle og sproglige mangfoldighed;
7. bifalder Kommissionens synspunkt om, at flerpartsprocesserne vedrørende internettet skal være i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og opfylde følgende principper: gennemsigtighed (mulighed for inddragelse af alle interesseparter), rummelighed og balance (de procesansvarlige forpligtes til at give alle interessenter mulighed for at deltage) og ansvarlighed (pligt til regelmæssigt at informere alle interesseparter om trufne foranstaltninger)⁽²⁾;

⁽¹⁾ Artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

⁽²⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Internetpolitik og -forvaltning. EU's rolle i udformningen af fremtidens internetforvaltning COM(2014) 72 final.

8. henviser til de aktuelle drøftelser om, hvorvidt internetadgang skal gøres til en menneskerettighed, de relevante afgørelser i forskellige lande, herunder EU-medlemslande ⁽³⁾, og divergerende synspunkter, der går på, at internettet bare er en teknologi, der letter udøvelsen af de grundlæggende rettigheder ⁽⁴⁾; anbefaler, at brug af internettet gøres til en umistelig borgerrettighed, hvis håndhævelse de lokale, regionale og nationale myndigheder efter evne kan yde et bidrag til;
9. minder om, at retningslinjerne for internettets udvikling i Tunisdagsordenen for informationssamfundet fra 2005 ⁽⁵⁾, der tager som udgangspunkt, at regeringer, den private sektor og civilsamfundet skal inddrages i internetforvaltningen, ikke må fortolkes snævert, dvs. at der ikke kun er tale om de nationale regeringer, men at begrebet også omfatter det myndighedsniveau, der står borgerne nærmest, hvilket betyder de lokale og regionale myndigheder;
10. gør opmærksom på, at de over 100 000 lokale og regionale myndigheder, som repræsentanter for det subnationale forvaltningsniveau i EU's 28 medlemsstater, er vigtige aktører i internetpolitikken, der både producerer internetindhold og sikrer, at internetadgangen forbedres. Derfor bør de have tilstrækkelige muligheder for direkte deltagelse på såvel nationalt som europæisk niveau, når det drejer sig om at fastlægge EU's holdning til globale spørgsmål vedrørende internetforvaltning;
11. fremhæver, at EU's politiske strategi for internetforvaltning kan være en effektiv metode til at skabe et positivt helhedsindtryk af Den Europæiske Union på internationalt plan og profilere EU som en grundlæggende aktør i internetpolitikken udformning og fastlæggelsen af globale standarder for bedste praksis med hensyn til politiske procedurer.

FÆLLES TILGANG TIL INTERNETFORVALTNINGEN

12. Regionsudvalget konstaterer, at forskellene i de internationale tilgange til internetforvaltning (som de fremgår af Tunisdagsordenen, konklusionerne fra konferencen NETmundial ⁽⁶⁾, OECD's erklæring og konklusionerne fra verdens-topmødet om informationssamfundet (WSIS) ⁽⁷⁾) er beskedne, hvilket tyder på, at der er ved at danne sig en global konsensus vedrørende spørgsmålet om internetforvaltning;
13. understreger aktualiteten af den i Tunisdagsordenen præsenterede tilgang til internettets fremtid, der kan opsummeres i akronymet COMPACT, og som fastslår, at internettet bør være et forum for borgeransvar (*Civic responsibilities*), én ufragmenteret ressource, der styres ved hjælp af en flerpartstilgang (*One unfragmented resource governed via a Multistakeholder approach*), der har til formål at fremme demokrati og menneskerettigheder (*to Promote democracy and human rights*) på grundlag af en solid teknologisk arkitektur (*sound Architecture*), der skaber tillid (*Confidence*) og fremmer en transparent forvaltning (*Transparent governance*) både af den underliggende internetinfrastruktur og af de tjenester, der bygger på den. Denne tilgang bør være retningsgivende for udformningen af EU's holdning til dette spørgsmål;
14. bifalder, at USA's regering har pålagt sig selv en forpligtelse til at reformere tildelingen af topdomæner (ccTLD) og bevæge sig bort fra en model baseret på ensidig tildeling — via ICANN (*Internet Corporation for Assigned Names and Numbers*) og IANA (*Internet Assigned Numbers Authority*) — og i retning af en global partnerskabsbaseret model; opfordrer til, at dette initiativ gennemføres fuldt ud i tråd med konklusionerne fra det globale flerpartsmøde om fremtidens internetforvaltning;
15. bifalder Kommissionens initiativ til etablering af en global platform, et overvågningscenter for internetpolitik (*Global Internet Policy Observatory*, GIPO), der skal fungere som et forbindelsesled mellem alle interesseparter og blive til et globalt onlinemedium for udvikling og regulering af internetpolitikken samt koordinering af tekniske nyskabelser;

⁽³⁾ For eksempel anerkendte den franske forfatningsdomstol i 2009 retten til internetadgang som en grundlæggende rettighed. En lignende afgørelse på forfatningsniveau blev truffet i Grækenland. Andre domme eller politiske erklæringer findes bl.a. i Costa Rica, Estland, Finland, Spanien og sågar i FN-regi.

⁽⁴⁾ Denne holdning deles bl.a. af Vinton Cerf, en af »internettets fædre«: Vinton Cerf, »Internet Access Is Not a Human Right« [Internetadgang er ikke en menneskerettighed], <http://www.nytimes.com/2012/01/05/opinion/internet-access-is-not-a-human-right.html>

⁽⁵⁾ Tunisdagsordenen for informationssamfundet <http://itu.int/wsis/docs2/tunis/off/6rev1.html>

⁽⁶⁾ Erklæring fra flerpartskonferencen NETmundial af 24. april 2014 <http://netmundial.br/wp-content/uploads/2014/04/NETmundial-Multistakeholder-Documents.pdf>

⁽⁷⁾ Jf. Declaration of Principles. *Building the Information Society: a global challenge in the new Millennium*, <http://www.itu.int/wsis/docs/geneva/official/dop.html>

16. bifalder Kommissionens synspunkt om, at fremtidens GIPO er et globalt gode, hvor enkelte deltagere eller interessenter ikke får mulighed for at gennemtrumfe deres egen vilje og opfordrer alle interesseparter, og især de lokale og regionale myndigheder, til at deltage i de relevante høringsstrukturer vedrørende spørgsmål om internetforvaltning;

17. fremhæver, at det centrale princip om netneutralitet ikke må bringes i fare under drøftelserne om internettets fremtid, og det uanset hvilke værdier interesseparterne bringer i spil;

18. bifalder, at Kommissionen i sin meddelelse COM(2014) 72 annoncerer, at den vil gennemføre en undersøgelse af risiciene i forbindelse med de konflikter mellem jurisdiktioner og lovgivning, der opstår på internettet og finde frem til en løsningsmodel på EU-plan.

DET TEKNISKE ASPEKT AF INTERNETFORVALTNINGEN

19. Regionsudvalget opfordrer til, at det også fremover bliver de standarder for internettets opbygning, der fastlægges i den eksisterende struktur bestående af tekniske eksperter, der baserer sig på aktiviteterne i den internationale arbejdsgruppe *Internet Engineering Task Force*, som håndhæves;

20. ser med tilfredshed på den indsats, der gøres i teknologikredse, for at fastlægge specifikationer, hvor der for nærværende tages højde for aktuelle spørgsmål som beskyttelse af privatlivets fred på protokolniveau, forankring af mulighederne for flersprogede domænenavne og bedre tilgængelighed for personer med handicap, samt de fremskridt som EU realiserer, når disse principper indarbejdes i Unionens retsakter⁽⁸⁾;

21. gør, set i lyset af at de enkelte lande har forskellige interesser og forskellige muligheder for at håndhæve disse interesser, opmærksom på de udfordringer der venter Den Europæiske Union i forbindelse med forhandlingerne om den fremtidige regulering af internettet og understreger derfor, at der skal tages højde for nærhedsprincippet i forhandlingerne om fælles EU-regler for internettets fremtid;

22. fremhæver det vigtige samarbejde mellem den offentlige og private sektor med henblik på internettets effektive og sikre funktion, særligt når der tages hensyn til, at størstedelen af nettene og informationssystemerne er privatejede, og er fortalende for, at virksomhederne ikke pålægges yderligere omkostninger som følge af dette samarbejde;

23. fremhæver netinfrastrukturens betydning — først og fremmest bredbåndsnettet — for et velfungerende internet og opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde med de lokale og regionale myndigheder om at fremskynde en udbredelse af internettet, der om muligt omfatter alle områder, både hvad angår geografisk dækning og alle befolkningsgruppers mulighed for at drage nytte heraf;

24. peger på betydningen af et omfattende vertikalt partnerskab om udnyttelsen af de muligheder, der skabes af de nuværende EFRU-bestemmelser, dvs. dem der er møntet på at forbedre adgangen, brugen og kvaliteten af informations- og kommunikationsteknologierne gennem øget indførelse af bredbånd og udbredelse af højhastighedsinternet samt støtte til indførelse af nye teknologier og netværk til den digitale økonomi, og som dermed styrker det digitale potentiale i Europas regioner og EU samlet set;

25. er klar modstander af at censurere internettet — uanset hvilke mål der forfølges hermed, men gør samtidig opmærksom på, at indsatsen for at forhindre, at internettet ikke reduceres til et medium, som fremmer ekstreme, radikale eller kriminelle aktiviteter, kræver en koordinering af hensigtsmæssige tiltag. Sigtet hermed er at beskytte særligt sårbare befolkningsgruppers rettigheder.

BRUG AF INTERNETTET TIL FORBEDRING AF DEN OFFENTLIGE FORVALTNING OG STYRKELSE AF DET LOKALE DEMOKRATI

26. Regionsudvalget påpeger, at offentlige institutioner, herunder de lokale og regionale myndigheder, skal blive mønstereksempler på politikken for en sikker og ansvarlig brug af internettet. De skal med deres praktiske aktiviteter og i kraft af deres funktion som rollemodel skabe incitament til en innovativ, ressourceneutral og miljøvenlig teknologisk udvikling;

⁽⁸⁾ Se forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, Kommissionens afgørelse af 28. november 2011 om oprettelse af den europæiske multistakeholderplatform for IKT-standardisering 2011/C 349/04.

27. gør opmærksom på, at offentlige institutioner, herunder de lokale og regionale myndigheder, kan og skal blive pionerer for et sikkert internet og en forsvarlig anvendelse af dette, f.eks. gennem en passende beskyttelse af personoplysninger (dette omfatter også sletning af oplysninger, når de ikke længere skal anvendes til et specifikt formål), bekæmpelse af cyberkriminalitet og etablering af de nødvendige forudsætninger for forebyggelse af denne, herunder en passende beskyttelse af IKT-systemer;

28. henviser til internettets muligheder som et medium til levering af offentlige tjenesteydelser og opfordrer de lokale og regionale myndigheder i EU til at fremskynde overførslen af forvaltningstjenesteydelser til det digitale forum; opfordrer desuden medlemsstaterne til at opstille de nødvendige retsgrundlag herfor;

29. opfordrer EU's lokale og regionale myndigheder til at intensivere udnyttelsen af internettets muligheder med det formål at forbedre arbejdsgangene og gøre disse mere gennemsigtige og borgerfokuserede, og deltage mere aktivt i formuleringen af nationale og europæiske holdninger til internettets fremtid;

30. henviser i den forbindelse især til de muligheder, som sikker e-identifikation giver for borgere, der vil ændre deres egne registeroplysninger, og for regioner i EU's medlemsstater, der vil indføre e-afstemning.

LOKALE OG REGIONALE MYNDIGHEDER OG SIKKERHED PÅ INTERNETTET

31. Regionsudvalget påpeger, at det er vigtigt for alle interesseparter at garantere infrastrukturens sikkerhed og integritet samt internettets indhold, idet internettet nu er en grundlæggende del af økonomi, forvaltning og privatliv;

32. konstaterer, at det stigende antal internetbrugere og fremkomsten af nye teknologier også er forbundet med en stigning i omfanget af misbrug og de dermed forbundne tab, og at sågar de lokale og regionale myndigheder i medlemsstaterne, der aktivt bidrager til udvikling af internetfællesskabet, råder over en højt udviklet internetinfrastruktur og udgør en synlig del af samfundet, ofte bliver ofre for forskellige typer af angreb på internettet;

33. beklager, at der ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologier, der bidrager til at skabe kontakt mellem mennesker og fremskynde udvekslingen af oplysninger, erfaringer og viden, ofte også begås strafbare handlinger og opfordrer medlemsstaterne og de internationale organisationer til at bekæmpe cyberkriminalitet på enhver mulig måde og i fællesskab med andre interesseparter skabe rammevilkår, hvor cyberkriminalitet ikke tolereres;

34. påpeger, at elektroniske medier også åbner op for andre, ofte anonyme, handlinger, som ikke altid er decideret kriminelle eller endnu ikke er klassificeret som sådan, men som alligevel skader andre menneskers værdighed. Udvalget kræver derfor, at der sættes særligt fokus på bekæmpelse af cybermobning, og andre risici, der kan følge med internettet, og som navnlig påvirker børn og unges samt andre sårbare befolkningsgruppers rettigheder;

35. fremhæver derfor, at internettet kun kan få succes, hvis sikkerhedsspørgsmålet løses og støtter Kommissionens plan⁽⁹⁾; som præsenteret af Neelie Kroes, om at sikre, at EU's onlinemiljø er det sikreste i verden; opfordrer desuden Kommissionen til, at den samtidig med spørgsmålene om internetforvaltning også ser nærmere på problematikken vedrørende internetsikkerhed;

36. fremhæver betydningen af, at alle medlemsstater og eksterne partnere samarbejder om at bekæmpe strafbare handlinger på internettet og om at løse problemerne med net- og informationssikkerhed, herunder gennemførelsen af allerede truffne afgørelser⁽¹⁰⁾ og inddragelse af disse foranstaltninger i EU's politiske strategi for internetforvaltning;

37. fremhæver, at der på medlemsstatsniveau er behov for effektive nationale foranstaltninger til opsporing af lovovertrædelser på internettet samt EU-mekanismer til støtte for imødegåelsen af sådanne risici;

⁽⁹⁾ Erklæring ved Neelie Kroes af 13. april 2014 efter afstemningen om direktivet om cybersikkerhed i Europa-Parlamentet. *Great news for cyber security in the EU: The EP successfully votes through the Network & Information Security (NIS) directive*, European Commission — STATEMENT/14/68, 2014 03 13, http://europa.eu/rapid/press-release_STATEMENT-14-68_en.htm

⁽¹⁰⁾ Se f.eks. forslaget til direktiv om foranstaltninger, der skal sikre et højt fælles niveau af net- og informationssikkerhed i hele EU, COM(2013) 48 final.

38. gør opmærksomhed på, at strategien for global internetforvaltning med hensyn til en af menneskerettighederne, retten til privatlivets fred, i tilstrækkelig grad må fokusere på et internationalt regelsæt for anmodninger om, anvendelse og lagring af personoplysninger, beskyttelse af disse oplysninger mod uretmæssig og utilsigtet offentliggørelse samt tab, udveksling og sletning af personoplysninger lagret i elektroniske databaser. En hensigtsmæssig praksis kunne tage udgangspunkt i gældende EU-lovgivning ⁽¹¹⁾,

39. anbefaler, at EU indtager en klar holdning til anvendelsen af personoplysninger på internettet og argumenterer for denne på internationalt niveau. Holdningen bør tage udgangspunkt i artikel 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (2010/C 83/02), og navnlig princippet om, at mennesker skal have mulighed for selv at afgøre, hvilke oplysninger de ønsker at videregive og at anvendelsen af enhver form for personoplysninger på internettet, set i lyset af nettets globale karakter og de betydelige risici for misbrug, skal begrænses og kun bør være lovlig, når anvendelsen tjener specifikke og nøje fastlagte formål, der er kendte på forhånd;

40. påpeger, at det sker igen og igen, at store IT-koncerner ved at misbruge deres strukturelle magt på ulovlig vis indsamler og anvender brugeres personoplysninger til såvel kommercielle som politiske formål og opfordrer Kommissionen til at arbejde for, at et sådant misbrug forhindres på verdensplan;

41. fremhæver samtidig, at det ved placeringen af ansvaret for strafbare handlinger i forbindelse med anvendelse af internettet er meget vigtigt at holde fast i princippet om, at udbyderne af internettjenesteydelser ikke kan gøres ansvarlige for indhold, som de ikke selv har produceret, men at en sådan begrænsning af ansvaret ikke må bruges som argument for at nægte at samarbejde med de retshåndhævende myndigheder, hvis disse på lovmæssigt grundlag anmoder herom, og de retlige myndigheder råder over sanktionsmuligheder;

42. fremhæver, at EU, som på mange andre områder, også med hensyn til den nye struktur for internetforvaltning er banebrydende og dermed også kan og skal danne forbillede for en ansvarlig kultur for internetforvaltning og -anvendelse på globalt niveau og på den måde bidrage til udformning af en global internetkultur.

Bruxelles, den 4. december 2014

Michel LEBRUN

*Formand for
Regionsudvalget*

⁽¹¹⁾ Se Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

Regionsudvalgets udtalelse — Europæisk film i den digitale tidsalder

(2015/C 019/15)

Ordfører	Jean-François Istasse (BE/PES), medlem af kommunalbestyrelsen i Verviers
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Europæisk film i den digitale tidsalder. Kulturel mangfoldighed forenet med konkurrenceevne COM(2014) 272 final

1. Regionsudvalget er enig i Kommissionens analyse af, at grundlaget for at etablere et stimulerende miljø, der gør det muligt at udnytte den europæiske filmindustri kulturelle og økonomiske potentiale fuldt ud, bør være mobilisering af aktørerne på samtlige niveauer, dvs. i selve sektoren og i medlemsstaterne, både på lokalt og nationalt niveau og ofte også på tværs af grænserne;
2. fremhæver de lokale og regionale myndigheders vigtige rolle i at fremme og værne om kulturen gennem bevarelse af kulturarven og tilskyndelse til kunstnerisk innovation ⁽¹⁾, i at fastlægge strategier for kulturen, udvikle sektorinitiativer og levere de rigtige infrastrukturer;
3. mener, at kulturindustriene yder et væsentligt bidrag til den lokale og regionale udvikling ved at gøre Europas regioner mere attraktive, udvikle bæredygtig turisme og skabe nye muligheder for varig beskæftigelse ⁽²⁾;
4. minder om, at digitaliseringen åbner nye muligheder for sammenkobling af Europas regioner. Denne overgang kan være chancen for at tiltrække et nyt publikum, udnytte alternativt indhold, udbyde nye tjenester og øge synligheden af indhold fra andre regioner og støtte interregionalt kulturelt samarbejde. Det fremhæver dog, at digitaliseringen medfører omkostninger, der kan være en stor udfordring for de lokale og regionale myndigheder, og at dette bør tages behørigt i betragtning.

I. POLITISKE ANBEFALINGER**Generelle bemærkninger**

5. Regionsudvalget giver tilsagn om at bidrage til udviklingen og overvågningen af den nye strategi for europæisk film, som Kommissionen lancerede med sin meddelelse »Fremme af de kulturelle og kreative sektors bidrag til vækst og beskæftigelse i EU« ⁽³⁾, og hvis sigte er at styrke konkurrenceevnen i disse hurtigtvoksende sektorer og at omfordele indtægterne herfra til andre sektorer som innovation og informationsteknologier;
6. ønsker at deltage aktivt i arbejdet i det europæiske filmforum med det sigte at sætte gang i en europæisk debat om den stadigt hurtigere udvikling i den audiovisuelle sektor og indgå i en dialog med alle de parter, der er berørt af filmpolitikken. Ved at udveksle bedste praksis bør det blandt andet blive muligt at forbedre de europæiske konkurrencefordele, gennemføre fælles projekter og skabe respekt for den kulturelle mangfoldighed og for borgerne/forbrugerne og deres ønsker. Derudover bør en effektiv EU-dækkende beskyttelse af mindreårige blive fremmet og personer med høreskader og synshandicap inddraget i filmens verden;
7. understreger vigtigheden af, at denne debat sættes i sammenhæng med Kommissionens initiativ »En digital dagsorden for Europa« ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ CdR 293/2010 final.

⁽²⁾ COM(2010) 183 final.

⁽³⁾ COM(2012) 537 final.

⁽⁴⁾ COM(2010) 245 final.

8. bifalder Kommissionens valg af tidspunkt til at offentliggøre sit initiativ, da det nye program »Et Kreativt Europa« og nærmere bestemt MEDIA-delprogrammet for den audiovisuelle sektor er blevet igangsat her i 2014. En af delprogrammets væsentligste målsætninger er nemlig at øge efterspørgslen på film, fremme distributionen på tværs af grænser og udnytte publikumspotentialiet i Den Europæiske Union og på verdensplan;

9. betoner nødvendigheden af at udvikle en samordnet tilgang, så de nye udfordringer forbundet med den hurtige udvikling i den europæiske filmsektor kan løftes, dvs. at der dels skal gribes effektivt ind over for den voksende afstand mellem det europæiske publikum og udbuddet af kultur generelt ⁽⁵⁾, dels foretages en tilpasning til dette publikums nye digitale forbrugsmønstre ⁽⁶⁾. I dag er det for sektoren helt afgørende, at den forstår og udnytter de forskellige typer af onlineplatforme (streaming, VoD osv.) og de nye forbrugsmedier (smartphones, digitale tabletter, intelligente TV) for at øge mulighederne for udbredelse af europæisk film og for at nå ud til et nyt publikum;

10. mener, at det under hensyntagen til såvel det urørlige princip om kulturel mangfoldighed som konkurrenceevnen er nødvendigt, at de lokale, regionale, nationale, interregionale og europæiske operatører udvikler en koordineret tilgang til at tackle de strukturelle svagheder i den europæiske filmindustri, når det gælder om at udnytte publikumspotentialiet i Den Europæiske Union og på verdensplan, og som Kommissionen har udspecificeret som følger:

- opsplittet produktion og finansiering
- begrænsede muligheder og incitamenter for at skabe internationale projekter
- fokus på produktion og begrænset interesse for distribution og markedsføring
- manglende iværksætterevner og tværsektorielle partnerskaber;

11. vurderer, at aktionerne som foreslået i meddelelsen ikke synes at give anledning til betænkeligheder med hensyn til overholdelsen af nærheds- og proportionalitetsprincipperne. Med hensyn til flerniveauforvaltningen skal det dog sikres, at de regionale og lokale myndigheder systematisk inddrages ved udformningen, gennemførelsen og forvaltningen af foranstaltninger for at udvikle den europæiske filmsektor.

Gennemgang af finansieringsmiljøet — Offentlige finansieringsordninger

12. Regionsudvalget konstaterer, at medlemsstaterne med mere end 600 nationale, regionale og lokale støt-teordninger ⁽⁷⁾ har iværksat en lang række foranstaltninger til støtte for produktion af film, TV-programmer og andre audiovisuelle værker ud fra såvel kulturelle som erhvervs-mæssige overvejelser og med det primære kulturelle formål at sikre, at de regionale og nationale kulturer og skaberpotentialer kommer til udtryk i de audiovisuelle medier;

13. er enig med Kommissionen i, at der er behov for at styrke den overordnede komplementaritet og sammenhæng i den offentlige støtte for at øge den samlede effektivitet, og at dette omfatter de regionale, nationale, interregionale og overnationale finansieringsniveauer og de forskellige aktiviteter, der finansieres;

14. fremhæver, at det for de lokale og regionale myndigheder er vigtigt at bevare muligheden for at fastsætte krav om territorialisering af de udgifter, der er nødvendige for at skabe den fornødne kritiske masse af aktivitet til at igangsætte den dynamik, der sikrer udviklingen og konsolideringen af filmindustrien;

15. understreger den strukturerende effekt på lokalt og regionalt niveau af de økonomiske investeringsfonde, der har til formål at støtte den audiovisuelle sektor på regionalt plan, især via mekanismer til finansiering af produktion og koproduktion af audiovisuelle værker;

16. gør opmærksom på, at medlemsstaterne ifølge en undersøgelse af de økonomiske og kulturelle konsekvenser af kravene om territorialisering i filmstøtteordninger hvert år yder yderligere støtte for anslået en milliard euro i form af skattemæssige incitamenter for filmindustrien ⁽⁸⁾;

⁽⁵⁾ Jf. resultaterne af den særlige Eurobarometerundersøgelse om adgang til og deltagelse i kultur, offentliggjort i november 2013 på: http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_399_en.pdf

⁽⁶⁾ Jf. studien »A profile of current and future audiovisual audience«, resumé kan findes på: http://bookshop.europa.eu/is-bin/INTERSHOP.enfinity/WFS/EU-Bookshop-Site/en_GB/-/EUR/ViewPublication-Start?PublicationKey=NC0114077

⁽⁷⁾ Kommissionens meddelelse om statsstøtte til film og audiovisuelle værker (EUT C 332 af 15.11.2013), punkt 6.

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/avpolicy/info_centre/library/studies/index_fr.htm#territorialisation

17. opfordrer de offentlige myndigheder til at se nærmere på udvikling af skatteincitamenters til fremme af produktionen af audiovisuelle værker og filmværker, for eksempel mekanismer, der sikrer private partnere skattefritagelse for skattepligtigt overskud;

18. glæder sig over Kommissionens konstatering af, at der er behov for en omfordeling af udgifterne mellem produktion, distribution og markedsføring af film;

19. mener dog, at selvom budgetfordelingen mellem produktion og distribution/markedsføring rigtig nok tyder på, at der er færre midler til sidstnævnte, så kan man ikke henvise til de budgetter, der stilles til rådighed på et marked som det amerikanske, som argument for en omfordeling. Der er almindelig enighed om, at støtte er vigtig for at holde gang i den audiovisuelle produktion i Europa, og at det er svært for producenterne at indhente tilstrækkelig kommerciel opbakning i den indledende fase til, at de finansielle midler sammenlagt er tilstrækkelige til, at projekterne kan realiseres. Dette har den direkte følge, at visse film er underfinansierede med deraf følgende konsekvenser for kvaliteten. En forøgelse af markedsførings- og premiereudgifterne vil ikke kunne løse problemerne med underfinansiering af film og vil heller ikke gøre det muligt at nå ud til et bredere publikum. En forøgelse af budgetterne til distribution og markedsføring i absolutte tal er bestemt ønskelig, men må under ingen omstændigheder ske på bekostning af budgetterne til produktionen af europæiske film;

20. bemærker, at de vanskeligheder, som europæiske film ofte har med at nå ud til målpublikummet, nogle gange skyldes, at man ved idéudviklingen af filmen glemmer at tage højde for, hvem filmen henvender sig til. Film, der lige fra manuskriptet skrives, er rettet mod et nichepublikum, har generelt nemmere ved at nå publikum end film, der er bestemt for et massepublikum. Undertiden skyldes dette også, som påpeget af Kommissionen, at markedsføringsbudgetterne er for små til en bred og synlig distribution af filmen;

21. ønsker at minde om, at filmindustrien er en prototypeindustri, og at det er umuligt at forudsige med sikkerhed, om en film bliver en succes;

22. gør gældende, at et antal film ville have gavn af at blive videreudviklet, inden produktionen går i gang. Der er derfor behov for støtte til udvikling som supplement til støtteprogrammet »Et Kreativt Europa« og MEDIA-delprogrammet.

Gennemgang af finansieringsmiljøet — Inddragelse af nye aktører i værdikæden

23. Regionsudvalget mener, at den gradvise konvergens, forbrugernes ændrede adfærd og fremkomsten af nye økonomiske modeller påvirker finansieringen af den audiovisuelle produktion. Tendensen til, at VoD-platformer investerer i originalt indhold, vidner om, at disse nye aktører er potentielle investorer i audiovisuelt indhold;

24. fremhæver, at der er behov for, at de nye aktører (VoD-platformer, teleoperatører, OTT-operatører osv.), som tjener penge på europæisk indhold, bidrager til finansieringen heraf og underlægges samme begrænsninger som de nationale operatører med henblik på at sikre en sund konkurrence mellem nationale operatører og ikke-europæiske operatører, som har etableret sig i Europa, og skaffe flere midler til finansiering af alternativt indhold som garanti for den kulturelle mangfoldighed;

25. ønsker i den forbindelse at indlede en debat med alle de berørte aktører med henblik på at tage oprindelseslandsprincippet som fastlagt i direktivet om audiovisuelle medietjenester⁽⁹⁾ op til genovervejelse, idet det bør evalueres, hvordan det fungerer i en tid, hvor det audiovisuelle landskab er under forandring;

26. gentager principperne i UNESCO's konvention fra 2005 om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed, dvs. staters og myndigheders ret til at opretholde, vedtage og gennemføre politikker til beskyttelse og fremme af kulturel mangfoldighed, især i form af støtte til redigering, produktion og distribution af indhold uanset det anvendte medie (konventionelt TV, on-demand, internet osv.);

27. mener, at de oplysninger, som indsamles af arthousebiografer (under MEDIA-programmet) og statistikker udarbejdet af de store internetoperatører, primært de store aggregatorer og VoD-sektoren, samt de offentlige medietjenesteudbydere (og også private, hvis de modtager offentlig støtte, eller hvis konkurrencehensyn tilsiger det) bør videregives og stilles til rådighed for filmindustrien på både regionalt og nationalt niveau. I bund og grund handler det om at fjerne den aktuelle mangel på gennemsigtighed, som hindrer de offentlige myndigheder i at vedtage lovgivning og regulering, som er bindende for de nye operatører, og i at pålægge dem de almindelige forpligtelser, som de offentlige medietjenesteudbydere for øjeblikket er underlagt i medfør af driftsaftaler eller andet.

⁽⁹⁾ Direktiv 2010/13/EU (EUT L 95 af 15.4.2010).

Udformning af et innovativt erhvervs klima

28. Regionsudvalget afventer resultaterne af den offentlige høring om Kommissionens grønbog »Forberedelse på en fuldt konvergeret audiovisuel verden: Vækst, kreativitet og værdier«⁽¹⁰⁾ for at kunne vurdere, hvorvidt direktivet om audiovisuelle medietjenester⁽¹¹⁾ stadig opfylder målsætningerne om at fremme skabelsen, distributionen, tilgængeligheden og den kommercielle tiltrækningskraft af audiovisuelle værker på det digitale indre marked;

29. påpeger dog den ulige behandling i direktivet af lineære audiovisuelle tjenester, idet der fastlægges krav til medietjenesteudbydere i EU om, at deres programflade skal indeholde en bestemt andel europæiske værker og uafhængige værker, mens kravene for så vidt angår de ikkelineære audiovisuelle tjenester er knap så strenge. Fremkomsten af de ikkelineære tjenester (VoD) og erfaringerne dermed kan være en hjælp til at identificere og anvende de redskaber, der er mest effektive til at fremme europæiske værker i disse tjenester;

30. gør gældende, at den hurtige udvikling i sektoren bør tilskynde Kommissionen til at videreføre pilotprojekterne om mediekronologi (dvs. day-and-date) for at evaluere, om der i givet fald er behov for at lempe reglerne vedrørende frivillighedsvinduet. Regionsudvalget understreger, at de lokale aktører og rettighedshaverne må beskyttes med en passende økonomisk model, som samtidig udnytter de nye funktionaliteter, som de digitale teknologier indeholder, og øger tilgængeligheden af indholdet for alle borgere. Ligeledes bør der tages højde for forbrugernes nye adfærd og forventninger, idet de til enhver tid, og hvor end de er, ønsker øjeblikkelig adgang til nyt indhold, samtidig med at der sikres mulighed for at udvikle og styrke nye økonomiske modeller for finansiering og distribution af dette indhold;

31. gør opmærksom på, at der skal arbejdes på at etablere et moderne sæt af ophavsretsregler, som gør det nemmere at lagre og få adgang til film online i EU, således at der sikres effektiv anerkendelse af og vederlag til rettighedshaverne, skabes varige incitamenter for kreativitet, kulturel mangfoldighed og innovation, slutbrugernes adgang til lovlige tilbud udvides, der åbnes mulighed for nye forretningsmodeller, og ulovlige tilbud og piratkopiering kan bekæmpes endnu mere effektivt⁽¹²⁾.

Styrkelse af det kreative miljø

32. Regionsudvalget er enig med Kommissionen i, at talenter skal plejes, og de faglige kompetencer i den europæiske filmindustri udvikles, og opfordrer til kreative partnerskaber mellem filmskoler og erhvervslivet. Med dette mål for øje understreger det vigtigheden af støttemulighederne under programmerne »Et Kreativt Europa« og »Erasmus +«;

33. peger endnu en gang på behovet for en proaktiv tilgang til at støtte udviklingen af synergier mellem kulturelle og kreative sektorer og med de økonomiske og sociale aktører på andre områder med henblik på at støtte nye og innovative aktivitetsområder som f.eks. crossmedia, sociale medier, digital udgivelse, kreativ turisme m.m.⁽¹³⁾.

Tilgængelighed og publikumsudvikling

34. Regionsudvalget understreger vigtigheden af at nå ud til og tiltrække et nyt publikum til europæiske film og erklærer sig enig i Kommissionens analyse af, at det kræver udvikling af værktøjer, der øger både adgangsmulighederne til og efterspørgslen efter europæiske film, navnlig ikke-nationale film;

35. anerkender, at det giver god mening at kunne indkredse faktorer, der kan bidrage til, at en film bliver en succes, gennem indsamling af oplysninger om publikumspræferencer, men påpeger, at selvom de fleste film, der modtager national og regional offentlig støtte, er rettet mod et lokalt publikum, så er det ikke ved at nedtone produktionernes lokale aspekt, at deres chancer for at blive en succes på markedet i andre medlemsstater og nå publikum dér bliver større. Efter Regionsudvalgets opfattelse er det, når en film bliver en succes på hjemmemarkedet, at den kan vække en udenlandsk distributørs interesse og distribueres på et andet marked. Det vil være kontraproduktivt at tro, at film skal udvikles efter den laveste europæiske fællesnævner. I kulturel mangfoldighed ligger netop, at lokale og regionale særpræg skal fremmes, da det er disse særpræg, der udgør den europæiske identitet;

36. mener, at den digitale revolution kan føre til mere fleksibel filmdistribution, da den muliggør alternativer til de traditionelle distributionsformer, som kan imødekomme borgernes efterspørgsel på hurtigere levering af indhold på flere forskellige medier;

⁽¹⁰⁾ COM(2013) 231 final.

⁽¹¹⁾ Direktiv 2010/13/EU (EUT L 95 af 15.4.2010).

⁽¹²⁾ COM(2012) 789.

⁽¹³⁾ CdR 2391/2012 final.

37. anser det for absolut nødvendigt, at de offentlige myndigheder ved hjælp af nationale eller regionale politikker tilskynder de nationale VoD-pladformer til at gøre de europæiske film i deres kataloger mere synlige f.eks. via udgivelsesstrategier eller markedsføringskampagner;
38. understreger i øvrigt, at koproduktion af europæiske film, som ofte er nødvendig af finansieringsmæssige og kunstneriske årsager, ligeledes fremmer udbredelsen af filmene og kunne udnyttes bedre, hvis koproducenterne blev bedre til at foregribe forholdene på deres respektive markeder på frigivelsestidspunktet;
39. bifalder den konstruktive »Licences for Europe«-dialog, særligt om behovet og procedurerne for digitalisering, genoprettelse og tilgængeliggørelse for borgerne af den europæiske filmarv ikke mindst på onlinepladformer, som giver filmarvsinstitutionerne mulighed for at frigive værker i deres arkiver og samtidig sikre rettighedshaverne en rimelig andel af indtægterne;
40. gør i den forbindelse opmærksom på behovet for at forbedre og udvide adgangen til film i flere sproglige versioner og med undertekster i alle lande ⁽¹⁴⁾ på disse onlinepladformer, igen for at gøre den europæiske filmarv tilgængelig for så mange som muligt;
41. understreger, at det er nødvendigt at modernisere filmindustrien via digitaliseringsprojekter og uddannelsesinitiativer med midler fra EU's strukturfonde, så industrien kan bidrage til en strategi for lokal og regional udvikling til gavn for borgerne, hvorunder der tages hensyn til den kulturelle og sproglige mangfoldighed og forskellene i de nationale audiovisuelle landskaber;
42. påpeger, at filmuddannelse er et underfinansieret område, som bør kunne få adgang til EU-midler. Der er tale om en nøglesektor, som kan gøre de unge bevidste om, at der findes et alternativ til amerikanske film, og via film som kulturbærer åbne deres øjne for de forskellige facetter af den europæiske identitet;
43. finder, at det er vigtigt, at Kommissionen via sin filmpolitik anerkender betydningen af den territoriale dimension og rimeligheden af at anvende offentlige midler til finansiering af den audiovisuelle sektor på lokalt, regionalt og interregionalt niveau f.eks. for at værne om den kulturelle mangfoldighed. EU-traktaterne og UNESCO's konvention om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed bør her finde fuld anvendelse.

Bruxelles, den 4. december 2014

Michel LEBRUN

*Formand for
Regionsudvalget*

⁽¹⁴⁾ http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/licences-for-europe/131113_ten-pledges_en.pdf

Regionsudvalgets udtalelse — Anerkendelse af færdigheder og kompetencer, der er erhvervet gennem ikkeformel og uformel læring

(2015/C 019/16)

Ordfører Marek Olszewski (PL/EA), borgmester i Lubicz

I. POLITISKE ANBEFALINGER

Den europæiske kontekst

1. Selvom Europa har gode kort på hånden, er der mange udfordringer inden for uddannelse, der skal tackles for at nå Europa 2020-strategiens ambitiøse målsætninger. I løbet af de sidste par år har anerkendelse af ikkeformel og uformel læring været genstand for adskillige komparative analyser på EU-plan, og det har givet en bedre forståelse af, hvor langt man er nået med gennemførelsen af anerkendelse af tidligere ikkeformel og uformel læring.

2. Siden 2004 har EU-institutionerne støttet den nationale udvikling på dette område gennem forskellige initiativer, bl.a. de fælles europæiske principper om identifikation og validering af ikkeformel og uformel læring, de europæiske retningslinjer for validering af ikkeformel og uformel læring ⁽¹⁾ (Cedefop, 2009) ⁽²⁾ og den europæiske fortegnelse over validering af ikkeformel og uformel læring er blevet opdateret flere gange ⁽³⁾. Disse bestræbelser førte i december 2012 til vedtagelse af en henstilling fra Rådet ⁽⁴⁾, hvori EU-landene opfordres til at opstille regler for validering, der er knyttet til nationale referencerammer for kvalifikationer og er i overensstemmelse med den europæiske referenceramme for kvalifikationer samt giver enkeltpersoner mulighed for helt eller delvist at få anerkendt kvalifikationer opnået gennem ikkeformel eller uformel læring. Tiden er kommet til, at de lokale og regionale myndigheder griber muligheden og giver deres meninger om dette emne til kende.

Betydningen af validering af ikkeformel og uformel læring inden for rammerne af livslang læring

— Fremhævelse af bedre og mere nyttige færdigheder

3. Kompetencer og viden erhverves ikke kun gennem de formelle uddannelsessystemer, men også gennem læring, der finder sted uden for det formelle uddannelsessystem. Det drejer sig om uformel erhvervelse af kompetencer i løbet af en persons liv, som ikke er relateret til formelt anerkendte og validerede kvalifikationer. Disse færdigheder kan for eksempel være erhvervet gennem husarbejde, arbejdspladsbaseret læring, hjælp på en gård, omsorg for ældre, syge, børn mv.

4. Færdigheder erhvervet gennem ikkeformel læring henviser derimod til situationer, hvor en person lærer noget og erhverver færdigheder gennem forskellige aktiviteter, hvor der finder læring sted, men som ikke indebærer certificering eller akkreditering af sådanne færdigheder. Eksempler på sådanne aktiviteter omfatter seminarer, kurser, der er åbne for alle, praktikophold såvel som for eksempel amatørsport eller frivilligt arbejde i lokalsamfundene. Færdigheder erhvervet gennem ikkeformel og uformel læring kan både have at gøre med tekniske aspekter (f.eks. praktisk erfaring) og sociale aspekter som f.eks. sprogkundskaber.

⁽¹⁾ Udkast til konklusioner vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om fælles europæiske principper for identifikation og validering af ikke-formel og uformel læring (18. maj 2004)
http://www2.cedefop.europa.eu/etv/Information_resources/EuropeanInventory/publications/principles/validation2004_da.pdf

⁽²⁾ http://www.cedefop.europa.eu/EN/Files/4054_en.pdf

⁽³⁾ Cedefop: European Inventory on the validation of non-formal and informal learning — Home
<http://www.cedefop.europa.eu/en/about-cedefop/projects/validation-of-non-formal-and-informal-learning/european-inventory.aspx>

⁽⁴⁾ Rådets henstilling af 20. december 2012 om validering af ikke-formel og formel læring
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2012:398:0001:0005:DA:PDF>

5. Princippet om uddannelse gennem hele livet (livslang læring) er i øjeblikket hjørnестenen i Europas politik for uddannelse og beskæftigelse og er således nøglen til inklusion. Anerkendelse og validering af kompetencer og viden, der er erhvervet gennem ikkeformel og uformel uddannelse, er et af nøgleelementerne i denne fremgangsmåde, som bør føre til mere fleksible uddannelsesforløb, hvilket til gengæld resulterer i større mobilitet blandt arbejdsstyrken, øgede beskæftigelsesmuligheder ikke mindst for unge, inklusion af immigranter og i en gentænkning af filosofien bag uddannelse (især voksenuddannelse) i almindelighed. Takket være validering af uformel og ikkeformel læring vil den enkelte ikke alene opnå certificering af, at de har nået et vist niveau i en kompetence, der er erhvervet uden for det formelle uddannelsessystem, men i visse tilfælde vil det med en passende akkrediteringsramme også sikre, at de kan fortsætte på et højere uddannelsesniveau.

6. I kommunikéet fra Brugge fra december 2010⁽⁵⁾ erklærede de europæiske ministre med ansvar for erhvervsuddannelse, de europæiske arbejdsmarkedsparter og Kommissionen, at medlemslandene senest i 2015 bør påbegynde udviklingen af nationale procedurer for anerkendelse og validering af ikkeformel og uformel læring, om nødvendigt understøttet af nationale referencerammer for kvalifikationer.

7. Imidlertid ligger virkeligheden stadig langt fra disse erklæringer. Der er mange betydelige regionale og nationale forskelle, hvad angår anerkendelses- og valideringsprocedurer for ikkeformel og uformel viden/færdigheder i uddannelsessystemerne (der findes over 100 definitioner på disse procedurer på nationalt og regionalt niveau). Visse lande og regioner i EU halter bagefter, når det kommer til anerkendelse af ikkeformel og uformel uddannelse/læring.

8. RU opfordrer i den sammenhæng kraftigt Kommissionen til at tage dette punkt op i forbindelse med revisionen af sine politiske prioriteter under den fornyede Europa 2020-strategi og til omgående at indfri sit løfte om at skabe et europæisk område for færdigheder og kvalifikationer opnået gennem det formelle uddannelsessystem eller gennem ikkeformel/uformel læring, samtidig med at dørene holdes åbne mellem de forskellige uddannelsesniveauer. Dette er en vigtig prioritet for Regionsudvalget, som også er afspejlet i dets forslag til EU's nye lovgivningsmandat⁽⁶⁾, eftersom gensidig anerkendelse af sådanne kvalifikationer bl.a. fremmer arbejdskraftens mobilitet på tværs af grænserne, styrker konkurrenceevnen og forbedrer den territoriale og sociale samhørighed.

9. Regionsudvalget anser ikkeformel uddannelse som et middel til integration i samfundet og har flere gange i sine udtalelser opfordret til anerkendelse og validering af kompetencer og færdigheder opnået gennem ikkeformel læring. I årenes løb har Regionsudvalget gentagne gange fremhævet ikkeformel læring og uddannelse som centrale prioriteter for udvalget.

10. Regionsudvalget er af den opfattelse, at fælleseuropæiske ordninger for anerkendelse, validering og certificering af ikkeformelle og uformelle kompetencer og færdigheder kan bidrage til at øge effektiviteten og værdien af ikkeformel uddannelse, der finder sted inden for rammerne af programmer, der medfinansieres af Den Europæiske Socialfond.

11. I EU har de lokale og regionale myndigheder centrale kompetencer inden for uddannelsespolitik og spiller en vigtig rolle på det ungdomspolitiske område og på beskæftigelsesområdet.

12. Det er nødvendigt med deltagelse af og indbyrdes koordinering mellem de uddannelsesinstitutioner, universiteter, udbydere af erhvervsuddannelser (VET) og andre aktører på dette område, arbejdsformidlinger, ngo'er og offentlige tjenester, der fungerer i en given region — ligesom virksomheder. Der skal derfor tages hensyn til den territoriale dimension i udviklingen og gennemførelsen af ordninger for validering af uformel og ikkeformel læring. Udvalget finder det imidlertid vigtigt, at uddannelsesinstitutionerne og virksomhederne er åbne og tilpasser sig dels de nye forhold, der følger af anerkendelsen af ikkeformelle og uformelle uddannelser, dels til at udnytte de muligheder og perspektiver, disse frembyder.

⁽⁵⁾ Kommunikéet fra Brugge om et styrket europæisk samarbejde om erhvervsrettet uddannelse for perioden 2011-2020
http://ec.europa.eu/education/policy/vocational-policy/doc/brugescom_da.pdf

⁽⁶⁾ COR-2014-02333-00-00-RES.

13. Desuden er de lokale og regionale myndigheder en værdifuld kilde til viden om beskæftigelsesmuligheder, eksisterende uddannelses tilbud (uformel og ikkeformel) og behovene i deres regioner og byer. Inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder er derfor nødvendig for at støtte udviklingen af disse færdigheder, der rent faktisk efterspørges af arbejdsgiverne.

— Styrkelse af forbindelserne mellem almen uddannelse/erhvervsuddannelse, mobilitet og arbejdsmarkedet

14. Regionsudvalget opfordrer i den sammenhæng til samarbejde via partnerskaber mellem offentlige organer på nationalt og lokalt plan, virksomheder, ansatte og deres organisationer samt civilsamfundsorganisationer om en omlægning af ressourcerne til livslang læring i overensstemmelse med princippet om validering af ikkeformelle og uformelle kompetencer.

15. understreger betydningen af den bredest mulige udvikling af tværgående kompetencer, især med hensyn til værktøjskasser, og deres rolle i samarbejdet mellem formel, ikkeformel og uformel uddannelse og arbejdsmarkedet.

16. Udvalget henleder opmærksomheden på betydningen af centrale aktører, der opererer uden for det formelle uddannelsessystem, og som har en klar interesse i eller er direkte involverede i at anerkende og godkende kompetencer erhvervet uden for det formelle uddannelsessystem.

17. Det understreger behovet for fælles kvalitetsrammer for elevers praktikophold. Udvalget støtter i denne sammenhæng EU-Rådet, som i marts 2014 vedtog en række anbefalinger på dette område ⁽⁷⁾.

Sikring af en overordnet sammenhæng mellem instrumenter og politikker og gennemførelse af en tilgang med fokus på læringsresultater

18. Specifikke juridiske og organisatoriske foranstaltninger, der trækker på offentlige midler og er vedtaget med henblik på at nå bestemte mål, bør tage hensyn til omfordelingen af udgifter inden for et givet område.

19. Ved at sætte de lærende i centrum for politikkerne for livslang læring kan der opnås yderligere forbedringer med hensyn til effektiv anvendelse af ressourcerne til udvikling af almen uddannelse og erhvervsuddannelse. Anerkendelse af den lærendes interesser har ført til en ny kurs i finansieringen af almen uddannelse og erhvervsuddannelse, således at tildelingen af midler fra de forskellige kilder og forskellige sider (formelle, ikkeformelle og uformelle) sker uden unødvendig overlapning og tilpasses de enkelte lærendes individuelle behov. Så i tråd med tanken om livslang læring afhænger de disponible ressourcer i denne sammenhæng snarere af den lærende, som også er den vigtigste drivkraft og modtageren, end af institutionen eller systemet.

20. Ovennævnte tilgang til validering af færdigheder erhvervet uden for det formelle uddannelsessystem kan i høj grad forbedre evnen til at reagere på de lærendes nye behov, som afhænger meget af de økonomiske og sociale forandringer, som omvendt kræver nye færdigheder og kvalifikationer.

21. Regionsudvalget mener ikke, at udbredt anvendelse af ordninger for validering af færdigheder erhvervet gennem ikkeformel og uformel læring vil kræve en fuldstændig omlægning af erhvervsuddannelsessystemerne. Udvalget henleder opmærksomheden på, at det nuværende uddannelsessystem allerede omfatter valideringsordninger, selv om de er noget spredte, ufuldstændige og uensartede.

22. Validering forud for videreuddannelse er nødt til at indgå i en lokal/regional sammenhæng, hvor man tager hånd om støtte til individuel studieplanlægning, studie- og erhvervsvejledning, studiefinansierings spørgsmål, støtte til at kombinere studier på forskellige uddannelsesniveauer og en dialog med arbejdsmarkedet om matchning af udbud af og efterspørgsel efter kvalifikationer.

⁽⁷⁾ Rådets henstilling om en kvalitetsramme for praktikophold (10. marts 2014)
<http://register.consilium.europa.eu/doc/srv?l=DA&t=PDF&f=ST+7029+2014+REV+1>

Sikring af klare regler og procedurer for anerkendelse af kompetencer og kvalifikationer, der muliggør yderligere læring, og større vægt på kvalitet

23. Regionsudvalget understreger nødvendigheden af på EU-plan at sikre en passende kvalitet og ligestilling af valideringsprocedurer med henblik på at sikre gensidig anerkendelse af certifikater i hele EU opnået ved hjælp af validering. Udvalget mener derfor, at udveksling af bedste praksis blandt medlemsstaterne vedrørende kvalitetsvurdering og valideringsprocedurer er helt afgørende. Disse procedurer bør ikke være for omstændelige og langvarige.

24. Udvalget opfordrer til en hurtig og grundig gennemførelse af de forslag, der er skitseret i Rådets henstillinger, med særlig vægt på behovet for at knytte valideringsordninger til nationale referencerammer for kvalifikationer og til den europæiske referenceramme for kvalifikationer og at fastsætte klare regler for at sikre kvaliteten af sådanne ordninger i overensstemmelse med allerede gældende regler.

25. På den anden side mener Regionsudvalget, at der bør lægges passende vægt på kvalitet, men at valideringsprocedurer bør være klare og ikke for komplicerede, så de ikke afskrækker dem, der ønsker at formalisere deres læringsresultater fra at gøre det og at føre livslang læring ud i livet. Desuden er kvalitetssikringsmekanismer for al anerkendelse og validering af ikkeformel og uformel læring afgørende for at sikre, at en sådan læring behandles på lige fod med formel læring.

Passende informationspolitik

26. For at sikre deres legitimitet skal valideringsprocedurerne have stærke bånd til arbejdsmarkedet. I mange tilfælde bør anerkendelsesordninger for et givet virksomhedsfelt udvikles af eller i nært samarbejde med den berørte branche.

27. Regionsudvalget mener, at en tilstrækkelig bred, omfattende og forståelig informationspolitik, der er målrettet borgere og virksomheder om muligheder og fordelene ved validering af kompetencer, har afgørende betydning for vellykkede valideringsprocedurer. En sådan politik bør også udformes under hensyntagen til de mennesker, den tager sigte på.

28. Udvalget foreslår, at der gennemføres oplysningsaktiviteter vedrørende de enkelte kompetenceniveauer⁽⁸⁾ (især for kompetenceniveau 3 til 6) i den europæiske referenceramme for kvalifikationer.

29. Udvalget foreslår også, at oplysningsaktiviteterne koordineres og i vist omfang medfinansieres af Den Europæiske Socialfond og Erasmus+ under nøgleaktion 3 (støtte til politisk reform).

30. Ved udarbejdelsen af politikforslag henledes opmærksomheden på, at hovedansvaret for uddannelses- og erhvervsuddannelsespolitik i hele EU ligger hos de lokale og regionale myndigheder.

31. Det er de lokale og regionale myndigheder, der har nøglekompetencer inden for almen og erhvervsfaglig uddannelse, og som har direkte kendskab til såvel, hvilke kompetencer der efterspørges af arbejdsmarkedet i deres område, som til deres borgers uddannelsesbehov. Derfor er de bedst rustet til at bidrage til at udarbejde og gennemføre politikker på området for almene uddannelser og erhvervsuddannelser, herunder validering af ikkeformel og uformel læring, i fuld overensstemmelse med nærhedsprincippet, hvilket de også gør.

32. Regionsudvalget mener, at procedurerne for validering af færdigheder, der er erhvervet uden for det formelle uddannelsessystem, er et meget vigtigt element i en grundlæggende ændring af den europæiske erhvervsuddannelsesmodel. For regionerne er de ikke kun en vigtig mekanisme til at udvikle et bæredygtigt arbejdsmarked, men bidrager også til at skabe mere fleksible uddannelsessystemer, som i højere grad er tilpasset en verden, der ændrer sig hurtigere og hurtigere, og forbedrer samtidig sammenhængen mellem almen og erhvervsfaglig uddannelse og beskæftigelse.

33. Finder det vigtigt at udveksle god lokal og regional praksis på området ikkeformel, uformel og erhvervsfaglig uddannelse og overføre viden samt sikre, at de berørte parter deltager i samarbejdsprojekterne.

34. Regionsudvalget henleder opmærksomheden på muligheden for at indhøste erfaringer i forbindelse med validering af uformelle og ikkeformelle færdigheder i de tilfælde, hvor der er et misforhold mellem erhvervsuddannelsessystemet og arbejdsmarkedets behov.

⁽⁸⁾ Den europæiske referenceramme for kvalifikationer (EQF) indeholder 8 niveauer af læringsresultater og gør det dermed meget lettere at sammenligne nationale kvalifikationer.

35. Regionsudvalget mener, at der bør udarbejdes fælles, paneuropæiske rammer for systemer til validering af uformelle og ikkeformelle færdigheder for at sikre, at de kan anerkendes gensidigt.
36. Valideringen af uformelle og ikkeformelle færdigheder bør navnlig omfatte kompetenceniveau fem, da uddannelseskurser til dette niveau stort set er forsvundet i landene i Central og -Østeuropa.
37. Udvalget opfordrer til, at der udarbejdes en konkret og fælles EU-ramme for anerkendelse af færdigheder og kompetencer opnået gennem det formelle uddannelsessystem eller gennem ikkeformel/uformal læring, samtidig med at dørene holdes åbne mellem de forskellige uddannelsesniveauer.
38. Den politiske interesse for de praksisbaserede uddannelsesprocesser, som falder ind under ikkeformel læring, har i stigende grad haft fokus på kvalitetsstandarder, validering og anerkendelsesstrategier.
39. Der er et stort behov for at opstille en paneuropæisk strategi (i form af retningslinjer og mulige gennemførelsesscenarier) med henblik på at fastlægge en fælles ramme for anerkendelse af uformel og ikkeformel uddannelse/læring for at lette udarbejdelsen af relevante nationale procedurer.
40. Det skal klart vises, at de foreslåede tiltag ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, men at de på grund af deres omfang og virkninger bedre kan gennemføres på EU-plan. De foreslåede tiltag rummer tværnationale aspekter, som medlemsstaterne eller de lokale og regionale myndigheder ikke selv er i stand til at regulere på behørig vis. Desuden bør de foreslåede tiltag give klare fordele sammenlignet med tiltag på nationalt, regionalt eller lokalt plan, takket være f.eks. en samlet evidensbaseret politikanalyse eller en fælles ramme til støtte af samspillet med resten af verden på det almene og erhvervsfaglige uddannelsesområde. I betragtning af de tværnationale aspekter bør grænseoverskridende samarbejdsstrukturer (både offentlige og private) også inddrages i fastlæggelsen af valideringsprocedurer.
41. Samtidig bør EU kun handle i det omfang, det er nødvendigt, og indholdet og formen af disse tiltag skal være af en sådan beskaffenhed, at de fastsatte mål kan nås. Hvis det er nødvendigt at fastsætte standarder på EU-plan, bør det overvejes at fastsætte minimumsstandarder og lade det være op til medlemsstaterne og de kompetente regionale og lokale myndigheder at fastsætte højere standarder (proportionalitetsprincippet). De foreslåede tiltag skal være så enkle som muligt for at nå de opstillede målsætninger, og de skal efterlade så meget spillerum som muligt til nationale, regionale og lokale beslutninger.

Bruxelles, den 4. december 2014

Michel LEBRUN
*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse — M-sundhed

(2015/C 019/17)

Ordfører	Martin Andreasson (SE/EPP), Medlem af regionalrådet i Västra Götaland
Basisdokument	Grønbog om mobilsundhedsydelse (»m-sundhed«) COM(2014) 219

I. POLITISKE ANBEFALINGER**Generelle bemærkninger**

1. Regionsudvalget bifalder Kommissionens åbne høring, som har til formål at indsamle synspunkter om grønbogen om mobilsundhedsydelse (m-sundhed). Udviklingen af m-sundhed sætter fokus på flere af de mest aktuelle spørgsmål for de europæiske sundhedssystemer, f.eks. mere effektiv anvendelse af de forhåndenværende ressourcer, forbedret sundhed, styrkelse af borgernes stilling, gode arbejdsvilkår for sektorens medarbejdere, bedre udnyttelse af innovationer og kvalitetsforbedringer i sundhedsvæsenet;
2. understreger, at en vellykket udvikling af m-sundhed i høj grad handler om, hvordan udviklingen kan koordineres med det øvrige udviklingsarbejde i sundhedsvæsenet, og om hvordan centrale udfordringer såsom interoperabilitet, beskyttelse af privatlivets fred og kvalitetssikring af information håndteres;
3. fremhæver navnlig betydningen af borgernes tillid til de lokale og regionale myndigheders håndtering af data. Udviklingen af m-sundhed må nødvendigvis tage hensyn til alle borgeres berettigede interesse i, at privatlivets fred beskyttes. Det er nødvendigt at tage hånd om de enkelte trusler mod privatlivets fred, som er forbundet med borgernes anvendelse af mobile løsninger til håndtering af følsomme sundhedsoplysninger og personoplysninger;
4. gør opmærksom på, at udviklingen af m-sundhed skal komme alle EU-borgere til gavn og ikke må resultere i større ulighed, når det gælder adgangen til og brugen af sundhedsydelse. Derfor er det nødvendigt, at anvendelse af de netværk, som giver adgang til m-sundhedsydelse, på sigt bliver gratis. Befolkningens interesse i at have et godt og sikkert sundhedsvæsen bør stå i centrum for den udvikling, som er blevet foranlediget af m-sundhed;
5. påpeger, at m-sundhed er en nøglefaktor i indsatsen for at stille borgerne stærkere og give dem bedre forudsætninger for at tage kontrollen med deres egen sundhed. Ikke mindst for ældre, handicappede og personer med kroniske sygdomme kan m-sundhed i høj grad bidrage til øget tryghed og selvstændighed i dagligdagen. Udviklingen bør derfor ske under hensyntagen til borgernes forskellige forudsætninger. Nye tekniske applikationer skal være lettilgængelige og styrke selvstændigheden hos grupper som handicappede, ældre og sårbare borgere. I den forbindelse har de lokale og regionale myndigheder en vigtig rolle at spille med henblik på at fremme uddannelse i brugen af nye tekniske løsninger og forvaltning af følsomme oplysninger for både sundheds- og omsorgspersonale og for borgerne.

II. BETYDNING FOR REGIONSUDVALGET

6. Regionsudvalget påpeger, at de lokale og regionale myndigheder i mange EU-medlemsstater har et medansvar for planlægning, udførelse, gennemførelse og finansiering af sundheds- og velfærdspolitikken. Dermed står det også klart, at de lokale og regionale myndigheder i høj grad skal inddrages i alle reformer, der har konsekvenser for sundheden og den sociale omsorg;
7. understreger, at m-sundhed og e-sundhed står høj på dagsordenen hos mange lokale og regionale myndigheder i Europa. Der er behov for øget interregionalt samarbejde og mere udveksling af politiske og praktiske erfaringer, således at frontløberne inden for m-sundhed kan dele ud af deres viden. Her kan Kommissionen spille en rolle ved at indsamle og samordne viden og bedste praksis;

8. konstaterer, at de europæiske sundhedssystemer står over for de samme udfordringer såsom stigende sundhedsudgifter, en aldrende befolkning, øget risiko for kroniske sygdomme og multisygdom, mangel på visse grupper af sundhedspersonale og uligheder på sundhedsområdet. Nogle af disse udfordringer er desuden særligt fremtrædende i tyndtbefolkede områder med stor geografisk befolkningsspredning. M-sundhed er et af flere forskellige værktøjer, som kan løfte disse udfordringer. En afgørende faktor for sundhedssystemernes udvikling og den fremtidige sundhed og livskvalitet for borgerne i Europa er derfor, hvor godt udviklingen af m-sundhed håndteres og kommer patienter og sundhedspersonale til nytte i praksis.

Muligheder

9. Regionsudvalget mener, at øget borgerindflydelse og -deltagelse i forbindelse med spørgsmål vedrørende sundhed og sundhedsvæsenet er et succeskriterium for både sundhedsvæsenets forbedringsproces og for en sundere befolkning. M-sundhed er en af grundforudsætningerne for at stille oplysninger vedrørende sundhed og sundhedsvæsenet til rådighed og styrke den fælles beslutningstagning på området, hvilket gør, at borgerne får bedre muligheder for at holde øje med deres egne helbredsoplysninger, holde sig raske og tackle eventuel sygdom. Det giver også familiemedlemmer og andre nye muligheder for med klientens samtykke at deltage, holde sig informeret og bidrage aktivt i forbindelse med en pårørendes sundhed og kontakt til sundhedsvæsenet og socialforsorgen;

10. understreger navnlig, at en udbygget digitalisering og større viden om sundhedsspørgsmål kan bidrage til, at flere mennesker i afsides beliggende, tyndtbefolkede eller på anden måde ugunstigt stillede regioner får adgang til kvalitetssikret information, forebyggende sundhedsforanstaltninger og lettilgængelig medicinsk behandling og efterbehandling. Endvidere bidrager det til at skabe bedre forudsætninger for, at borgerne kan blive i eget hjem og klare sig selv længere. M-sundhed kan på mange måder bidrage til et mere personorienteret sundhedsvæsen;

11. mener, at m-sundhed i høj grad vil kunne stimulere en evidensbaseret arbejdsmåde og lette og forbedre sundhedspersonalets arbejdsvilkår. Man vil f.eks. kunne indhente den rette information netop på det tidspunkt, der er brug for det, dokumentere vigtige oplysninger umiddelbart inden et patientmøde eller have fjernkonsultation med en patient. Hvis m-sundhed skal blive et værktøj til reel forbedring og effektivitet, skal de tjenester, der udvikles og anvendes i praksis, derfor rent faktisk støtte personalet i dets arbejde med patienterne;

12. mener, at m-sundhed gennem gode, tilpassede ydelser kan spille en vigtig rolle i arbejdet med at øge kvaliteten og effektiviteten i sundhedsvæsenet. M-sundhed kan f.eks. være med til at reducere antallet af kronisk syge og det antal dage, de er hospitalsindlagt, og muliggøre mere egenomsorg. Det er derfor vigtigt, at udviklingen af m-sundhed ikke kun sker separat uden for sundhedssystemerne, men at udviklingen så vidt muligt sker på en integreret måde og med forståelse for, at m-sundhed er et værktøj, der skal bruges til at opnå bedre resultater for borgerne;

13. påpeger, at øgede satsninger på m-sundhed kan indvirke positivt på iværksætterånden og beskæftigelsen i regionerne. Det bidrager også til udvikling af ydelser, som kan stilles til rådighed både nationalt og internationalt. For yderligere at opmuntre til øget iværksætterånd kan der vedtages forskellige initiativer, f.eks. i form af uddannelse, iværksætterkonkurrencer og vejledninger om markedsetablering. Derudover har iværksættere for at kunne udvikle applikationer, som kan udveksle oplysninger med social- og sundhedstjenesteudbydere, brug for større indsigt i de tekniske og semantiske standarder, som anvendes af aktørerne i social- og sundhedsvæsenet. I udviklingsarbejdet er det nødvendigt at etablere et effektivt samarbejde mellem den offentlige sektor og erhvervslivet.

Relationer

14. Regionsudvalget vil gerne understrege, at m-sundhed både er et supplement til og en naturlig del af det, der traditionelt betragtes som sundhedsvæsenet. Det handler ikke om at opbygge et parallelt system eller om at erstatte sundhedspersonalets faglige kompetencer. Ej heller om at afskaffe alle personlige kontakter mellem patienter og sundhedspersonale. Derimod bidrager m-sundhed til øget patientindflydelse, mere velinformerede patienter og nye relationer mellem patienter og sundhedspersonale. Hvis m-sundhed skal blive et effektivt værktøj for både borgere og sundhedspersonale, kræves der derfor en indsats i form af information tilpasset målgruppen, kompetenceudvikling og god ledelsesmæssig håndtering af forandringerne;

15. påpeger, at udviklingen af e-sundhed hidtil i vid udstrækning er sket på initiativ af offentlige aktører inden for sundhedsområdet. For at skabe en positiv udvikling af m-sundhed kræves det, at horisonten udvides, og at der indgås et tæt samarbejde mellem offentlige og private sundhedsudbydere, leverandører, virksomheder og ikke mindst patienter og patientorganisationer.

Økonomi

16. Regionsudvalget konstaterer, at selv om der forekommer store variationer på området, bygger mange af refusionsmodellerne i de europæiske sundhedssystemer i øjeblikket på behandlinger, fysiske besøg og antallet af patienter, som bliver behandlet. Typisk sker der refusion for at tage fysisk imod en plejekrævende person og ikke for at hjælpe en borger til at forblive rask eller foretage egenomsorg i større udstrækning. For at nå det fulde potentiale ved m-sundhed, ikke mindst når det gælder det sundhedsfremmende arbejde, kan der derfor være behov for at drøfte nye og mere værdibaserede refusionsmodeller;

17. henviser til, at 30-40 % af medlemsstaternes sundhedsudgifter ifølge Udvalget for økonomisk politik (EPC) er relateret til personer over 65 år, og at denne aldersgruppes andel af den samlede befolkning forventes at stige fra 17 % i 2010 til 30 % i 2060. Videre indebærer det, at der i 2050 kun kommer til at være to erhvervsaktive personer for hver person over 65 år, hvilket skal sammenlignes med fire erhvervsaktive personer for hver person over 65 år i 2004. M-sundhed har potentialet til at bidrage til at løfte den demografiske udfordring og imødegå de øgede sundhedsudgifter ved blandt andet at bidrage til, at der bliver færre hospitalsindlæggelser, mere egenomsorg og bedre folkesundhed blandt EU's borgere.

Interoperabilitet

18. Regionsudvalget påpeger, at udviklingen af m-sundhed retter fokus mod behovet for juridisk, sproglig og teknisk interoperabilitet. En velfungerende elektronisk udveksling af oplysninger mellem forskellige sundhedsudbydere og mellem patienter og sundhedsudbydere er en forudsætning for bedre kvalitet, større effektivitet og en styrkelse af patienternes stilling. Det handler ikke mindst om at sørge for, at de m-sundhedsløsninger, der udvikles, giver mulighed for overførsel af informationer, dels mellem forskellige applikationer, dels mellem applikationer og de virksomhedssystemer, som anvendes inden for sundhedsvæsenet. Dette er en grundlæggende forudsætning, da udfordringerne er de samme i de europæiske lande. Her kan EU spille en vigtig rolle ved at bidrage til, at der arbejdes hen imod fælles standarder og udbudsbetingelser. Med øget interoperabilitet følger samtidig en vigtig afvejning mellem åbenhed og sikkerhed, da den øgede interoperabilitet aldrig må føre til en ukontrolleret strøm af informationer. Det er stadig en forudsætning, at kommunikationen bygger på kvalificerede valg ud fra de gældende regler og krav om sikkerhed.

Sikkerhed og beskyttelse af privatlivets fred

19. Regionsudvalget understreger, at en vellykket udvikling af m-sundhed afhænger af, hvordan beskyttelsen af privatlivets fred kan tilgodeses. Borgernes tillid til sundhedsvæsenet og sundhedsvæsenets informationshåndtering er en grundlæggende forudsætning for, at de lokale og regionale myndigheder kan levere en god og sikker sundhedspleje. Det gælder ikke mindst om at sikre, at følsomme oplysninger ikke kan falde i hænderne på uvedkommende, eller at oplysningerne kan anvendes til sekundære formål, som den enkelte ikke har givet samtykke til. Der kan derfor være grund til, i tilgift til den eksisterende lovgivning på området, at drøfte behovet for yderligere tilsyn, retningslinjer eller certificering af de m-sundhedsydelse, som leverandørerne tilbyder. Derudover ville det være godt, hvis der kunne blive sat skub i udviklingen af pålidelige og sikre løsninger, som kan identificere personer ved hjælp af biometriske data;

20. påpeger samtidig, at retsakter ikke må udformes, så de besværliggør forskning og systematisk kvalitetsarbejde, ud over hvad der er nødvendigt for at sikre beskyttelsen af patientoplysninger. Det gælder om at finde en så fleksibel balance som muligt mellem på den ene side behovet for at beskytte privatlivets fred og på den anden side sundhedsvæsenets tradition for ved hjælp af indsamlede data at forsøge at forbedre kvaliteten og resultaterne for dagens og morgendagens patienter. I den sammenhæng vil Regionsudvalget navnlig pege på behovet for, at der tages hensyn til dette perspektiv i arbejdet med forslaget om en ny databeskyttelsesforordning på en måde, der sikrer en passende balance mellem begge målsætninger, således at resultatet bliver optimalt;

21. finder det yderst vigtigt, at borgerne er trygge ved, at de m-sundhedsydelse, som tilbydes eller anbefales af aktørerne i sundhedsvæsenet, er sikre at anvende, og at de bidrager til at øge sundheden og livskvaliteten. Det vækker bl.a. et behov for i videst muligt omfang at sikre m-sundhedsydelse, som set ud fra en medicinsk synsvinkel. Her slår udvalget til lyd for en tydelig skelnen mellem livsstilsapplikationer og medicinske anordninger. M-sundhedsydelse i den sidstnævnte kategori skal evalueres ved hjælp af alment anerkendte evalueringsmodeller for medicinske produkter og metoder samt omfattes af direktiv 93/42/EØF om medicinske anordninger. Desuden er der brug for tydelig information, så forbrugerne, patienterne og sundhedspersonalet kan vælge den m-sundhedsydelse, der bedst imødekommer det aktuelle behov.

Subsidiaritet

22. Regionsudvalget påpeger, at medlemsstaterne er ansvarlige for at tilrettelægge og levere sundhedsydelse og medicinsk behandling. I mange EU-medlemsstater har de regionale og lokale myndigheder ansvaret for hele eller væsentlige dele af sundheds- og velfærdspolitikken. De lokale og regionale myndigheder spiller dermed en central rolle i udviklingen af sundhedssystemet og dets digitalisering gennem e-sundhed og m-sundhed. Det er derfor nødvendigt med et tæt samarbejde med lokale og regionale myndigheder, og der skal tages hensyn til nærhedsprincippet i EU's fortsatte arbejde med m-sundhed.

Bruxelles, den 4. december 2014

Michel LEBRUN

*Formand for
Regionsudvalget*

III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

Regionsudvalgets udtalelse — Pakken om økologisk produktion

(2015/C 019/18)

Ordfører	Willemien Hester Majj, medlem af provinsstyrelsen for Overijssel (NL/EPP)
Basisdokumenter	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Handlingsplan for fremtidens økologiske produktion i Den Europæiske Union COM(2014) 179 final Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. XXX/XXX [forordningen om offentlig kontrol] og om ophævelse af forordning (EF) nr. 834/2007 — COM(2014) 180 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

Målsætninger for strategien

1. Regionsudvalget støtter Kommissionens målsætninger for den økologiske produktion, dvs. fjernelse af hindringer for en bæredygtig udvikling af den økologiske produktion, effektiv udvikling af det indre marked, sikring af fair konkurrencevilkår for landbrugere og erhvervsdrivende samt bevarelse og styrkelse af forbrugernes tillid til økologiske produkter;

2. anbefaler, at den gældende forordning (EF) nr. 834/2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter forbedres. Uden at fjerne sig fra målet om en tilnærmelse til principperne for økologisk landbrug udtaler Regionsudvalget sig hermed til fordel for det af Kommissionen overvejede politiske alternativ, der sigter mod en forbedring af status quo på grundlag af forbedringer og bedre håndhævelse af den nuværende lovgivning. Regionsudvalget konstaterer, at Kommissionen har valgt en omfattende lovændring, hvor normerne skærpes og enhver form for fleksibilitet afskaffes. Regionsudvalget mener, at producenterne og produktionssystemets integritet og deres tilpasning til de forskellige agro-klimatiske forhold og den forskellige udvikling i de forskellige dele af EU udgør grundlaget for bæredygtig vækst og forbrugertillid. Integritet kan derfor ikke opbygges alene ved hjælp af skærpede regler. Skærpede regler påvirker direkte kontinuiteten i sektoren. Kommissionen mener, at denne effekt vil være midlertidig. Regionsudvalget mener ikke, at der er tilstrækkelig dokumentation for dette synspunkt og foretrækker i afventning af en evaluering, der underbygger det, den evolutionære tilgang — forbedring af den nuværende forordning — frem for den foreslåede revolutionære tilgang i form af en omfattende lovændring;

3. konstaterer med tilfredshed, at Kommissionen har udarbejdet en handlingsplan, der skal støtte overgangen til den nye retlige ramme. Regionsudvalget er imidlertid skuffet over handlingsplanen af tre årsager. For det første indeholder handlingsplanen ingen konkret målsætning i form af et mål for sektorens vækst. For det andet har planen intet selvstændigt budget, bortset fra ELFUL-budgettet. ELFUL-budgettet er begrænset, og det kan frygtes, at en stor del af de tilgængelige midler må bruges til erstatning i følge art. 20 (kravet vedrørende restkoncentrationer) i den nye forordning. For det tredje mangler der en lokal og regional dimension, skønt denne dimension indgår i de generelle principper for økologisk produktion, som det fremgår af artikel 4, litra g), i forslaget til forordning. Regionsudvalget mener, at handlingsplanen forspilder denne mulighed, idet de lokale og regionale myndigheder er direkte involverede i udviklingen af det økologiske landbrug, da de er med til at finansiere foranstaltninger i programmerne for udvikling af landdistrikterne, og anmoder om, at handlingsplanen bliver strammet op og tildelt flere midler.

Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

4. Regionsudvalget mener, at nogle af de foreslåede foranstaltninger, især afskaffelsen af medlemsstaternes mulighed for at indrømme undtagelser, giver anledning til bekymring set i relation til nærhedsprincippet, eftersom det er tvivlsomt, om de er nødvendige for at nå de tilsigtede mål, og om de giver en merværdi. Desuden går forslaget videre end nødvendigt. Den gennemgribende revision af den eksisterende lovgivning er forhastet og for vidtgående og udgør et muligt brud på proportionalitetsprincippet, eftersom de ønskede resultater kan opnås på andre mindre restriktive måder. Ovenstående indvendinger blev fremført under det samråd om nærhedsprincippet, som Regionsudvalget har afholdt ⁽¹⁾.

Forordningens struktur

5. Regionsudvalget anbefaler, at de delegerede retsakter, der er indarbejdet i kapitel III »Produktionsregler«, bliver en underdel af hovedlovgivningen, således at Regionsudvalget får lejlighed til at udtale sig om denne vigtige del af ordningen.

Ordningen består af én enkelt forordning plus bilag, der indeholder specifikke produktionsregler. Forordningen består af 45 artikler, hvoraf 29 indeholder delegerede retsakter. Regionsudvalget har ikke beføjelse til at bedømme delegerede retsakter. Delegerede retsakter indgår i alle dele af forordningen. Navnlig de 13 delegerede retsakter, der vedrører produktionsreglerne, har afgørende betydning for kontinuiteten i den økologiske sektor på lokalt og regionalt niveau. Det fremgår af EUF-traktatens artikel 290, at de væsentlige bestemmelser på et område er forbeholdt den lovgivningsmæssige retsakt og derfor ikke kan være omfattet af delegation. Forordningens struktur er derfor i strid med EUF-traktatens udgangspunkt;

6. anbefaler, at forslaget behandles i forbindelse med forslaget til forordning om offentlig kontrol. Kontrollen med økologiske produktions- og mærkningsbestemmelser fastlægges i forslaget til forordning om offentlig kontrol. Regionsudvalget gjorde i sin udtalelse om denne forordning indsigelse mod Kommissionens beføjelser til at vedtage delegerede retsakter om specifikke regler for gennemførelse af offentlig kontrol. Regionsudvalget henledte opmærksomheden på, at det er bydende nødvendigt, at alle regler, som har betydelige konsekvenser for kontrolaktiviteterne og medlemsstaternes budgetter, indarbejdes direkte i forordningen.

Genstand, anvendelsesområde og definitioner

7. Regionsudvalget anbefaler en klar afgrænsning af anvendelsesområdet for de konkrete produktions- og kontrolregler, der bør gælde indtil det økologiske produkt er emballeret, mærket og stillet til rådighed for den endelige forbruger i manipulationssikker emballage, eller, i de tilfælde hvor det forhandles i løs vægt og ikke i sin oprindelige emballage eller leveres i manipulerbar emballage, indtil det når frem til den endelige forbruger;

8. anbefaler, at der ved definitionen af »sammenslutning af erhvervsdrivende« i artikel 3 også tages udgangspunkt i en regional definition af begrebet »mindre landbrugere«, der er baseret på omsætning. Kommissionen definerer begrebet »sammenslutning af erhvervsdrivende« med det formål at lette den administrative byrde for de enkelte mindre landbrugere. Regionsudvalget værdsætter denne plan, men kan ikke bakke op om en definition af begrebet »mindre landbrugere«, der udelukkende er baseret på landbrugsarealets antal hektar. 5 hektar med drivhusgartneri er stordrift, mens 5 hektar med alpegræs er beskedent.

⁽¹⁾ Samråd afholdt af netværket til overvågning af nærhedsprincippet og ekspertgruppen vedrørende nærhedsprincippet, 16. april-26. maj 2014. Rapporten kan konsulteres på: [http://portal.cor.europa.eu/subsidiarity/Observations2014/COM%20\(2014\)%20180%20860ce890ecc54e2dbf32defbd5e433c4/Report%20consultation%20Organic%20farming.pdf](http://portal.cor.europa.eu/subsidiarity/Observations2014/COM%20(2014)%20180%20860ce890ecc54e2dbf32defbd5e433c4/Report%20consultation%20Organic%20farming.pdf)

Produktionsreglerne

9. Regionsudvalget anbefaler, at muligheden for at drive parallelt landbrug bevares. Kommissionen gør i artikel 7, stk. 1, litra a, i de generelle produktionsregler op med den eksisterende praksis med blandede økologiske og konventionelle bedrifter. Cirka en fjerdedel af de økologiske bedrifter i Europa producerer på såvel økologisk som konventionel vis. Bedrifter med parallelt landbrug kontrolleres samlet set af kontrolinstanser for økologisk landbrug. Regionsudvalget mener, at denne blandede drift er positiv for vekselvirkningen mellem økologisk og konventionelt landbrug og dermed bidrager til en højere grad af bæredygtighed og innovation i landbruget. Regionsudvalget frygter, at forbuddet mod blandet drift vil få en del af de økologiske producenter til at opgive eller søge tilflugt i administrative strukturer (opsplitning) for at omgå denne regel;

10. anbefaler, at der indgås aftaler med forædlings- og formeringsvirksomheder om en realistisk overgangsperiode for skiftet til reglen om 100 % økologisk basismateriale. Kommissionen afskaffer forskellige undtagelser fra reglerne og fastslår i artikel 10, 11 og 12, at der udelukkende må anvendes økologiske basismaterialer til produktionen af økologiske planter, planteprodukter, husdyr, tang og akvakulturdyr. Dette er langt fra praksis i mange regioner, idet der ikke findes tilstrækkeligt med økologisk basismateriale. Kommissionen arbejder derfor med en overgangsperiode frem til 31. december 2021. Regionsudvalget mener, at denne periode kun er realistisk, hvis den ledsages af specifikke støtteforanstaltninger og anmoder om, at der gennemføres en evaluering af den i 2019 for at undgå, at den resulterer i mangel på basismateriale og uudnyttede produktionsmuligheder;

11. anbefaler, at reglerne for optagelse af økologiske sorter på den officielle liste tilpasses, inden undtagelserne vedrørende anvendelsen af frø afskaffes. I udtalelsen "Genressourcer i landbruget — fra bevarelse til bæredygtig udnyttelse (CdR 2014/1277 fin) konstaterer Regionsudvalget, at reglerne for optagelse af sorter og varieteter på den officielle liste ikke tager højde for økologiske frø. Det nye forslag til forordning om produktion og markedsføring af planteformeringsmateriale bør i følge Regionsudvalget skabe mulighed for en certificering af økologiske frø på grundlag af kriterier, der er tilpasset økologisk landbrug;

12. konstaterer, at Kommissionen går fra et »best effort«-princip til en resultatforpligtelse ved at indføre en tærskel for ikke-tilladte stoffer i økologiske produkter i artikel 20. Regionsudvalget er ikke tilhænger af et særskilt system baseret på resultatforpligtelse for den økologiske sektor og har den holdning, at alle europæiske fødevarer skal leve op til de samme regler for fødevarer sikkerhed;

13. peger på, at man, hvis der på længere sigt fastsættes en tærskel for forekomsten af ikke tilladte stoffer i økologiske produkter, på forhånd bør præcisere reglerne for, hvornår medlemsstaterne skal kompensere producenterne for tab. En økologisk landbruger kan næsten ikke undgå, at vedkommendes produkter indeholder restkoncentrationer, hvis naboen, der driver konventionelt landbrug, ikke træffer beskyttende foranstaltninger for at forhindre en eventuel forurening. Regionsudvalget mener ikke, at en sådan beskadigelse må lægges den økologiske producent eller de lokale eller regionale myndigheder til last. På grundlag af forslaget til forordning kan medlemsstaterne ved hjælp af ordninger under den fælles landbrugspolitik yde nationale betalinger for at kompensere landbrugere for tab. Kommissionen giver imidlertid ingen oplysninger om de budgetmæssige konsekvenser af denne foranstaltning, idet bestemmelserne om kompensation er uklare.

Handel med tredjelande

14. Regionsudvalget konstaterer, at Kommissionen foreslår, at ækvivalensprincippet for handel med tredjelande fastlægges inden for rammerne af handelsaftaler. Sammenligning af kontrolforanstaltninger og produktionsregler bliver dermed et element i en handelsaftale. Regionsudvalget mener ikke, at dette skaber tilstrækkelig klarhed, hvilket potentielt vil være til skade for forbrugertilliden, og anbefaler med hensyn til spørgsmålet om ækvivalens i henhold til handelsaftaler at fastsætte procedureregler, på grundlag af hvilke Kommissionen kan forhandle med tredjelande på en gennemsigtig måde. For at sikre større gennemsigtighed ved indgåelsen af aftaler bør Det Europæiske Råd forsynes med et mandat, hvortil der er knyttet regler, og Kommissionen bør indberette indgåede aftaler til Rådet.

Procedurebestemmelser, overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

15. Regionsudvalget anbefaler, at den nuværende praksis i form af in situ-kontroller videreføres. Forslaget til forordning indeholder i artikel 44, stk. 3 en ændring af artikel 23 i forslaget til forordning om offentlig kontrol. Den nuværende praksis med årlige in-situ-kontroller erstattes med et system bestående af en kontrol, der er baseret på risikovurdering. Ønsket om lavere omkostninger ligger til grund for denne ændring. I tråd med IFOAM, AREPO og EOCC anser Regionsudvalget dette for at være en uheldig udvikling. Kontrollerne er vigtige for forbrugertilliden og udgør en resultattavle for producenterne.

Handlingsplan for økologisk landbrug

16. Regionsudvalget anbefaler, at der oprettes en platform for tilsyn med og evaluering af handlingsplanen. Platformen skal fremme og evaluere gennemførelsen af handlingsplanen. Deltagerne i platformen kommer fra den »gyldne trekant« bestående af erhvervsdrivende, myndigheder og uddannelses-/forskningssektoren. Konkret er der tale om repræsentanter for erhvervslivet, uddannelses- og videnskabssektoren, medlemsstater og regioner og for en gruppe af forbrugere og miljøorganisationer. Regionsudvalget rådgiver Kommissionen om at opstille et mål på 10 % økologisk dyrkede arealer i 2020. I punkt 17 og 18 nævnes tiltag i regionerne, der kan koordineres via platformen;

17. støtter introduktionen af økologiske produkter i storkøkkener. Storkøkkener i uddannelses- og offentlige institutioner, plejehjem og virksomheder kan skabe incitamenter til udvikling og tilrettelæggelse af lokal økologisk produktion. Introduktionen af økologiske produkter i storkøkkener er ofte et element i lokale politiktiltag. Regionsudvalget anbefaler, at der opstilles et mål om, at 75 % af de produkter, der serveres i skolekantiner skal være sunde, økologiske og/eller være fremstillet lokalt, og at der oprettes et register med information om og inspiration til sunde økologiske og regionale produkter i storkøkkener;

18. støtter beskyttelsen af vandressourcer og naturområder ved hjælp af økologisk landbrug. Adskillige regioner har gode erfaringer med at beskytte vandressourcer og naturområder ved hjælp af økologisk landbrug. Regionsudvalget anbefaler en erfaringsudveksling på dette område, således at de lokale og regionale myndigheder tilskyndes til at gøre en indsats.

II. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Ny betragtning 9

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<p><u>Der bør være plads til en vis fleksibilitet i anvendelsen af produktionsreglerne, så det bliver muligt at tilpasse normer og krav til lokale klimatiske eller geografiske betingelser, særlige opdrætsmetoder og udviklingsstadier i den økologiske produktion. Det bør således være muligt at anvende særregler, men kun i henhold til de specifikke betingelser, der er fastlagt i fællesskabslovgivningen. Øget fleksibilitet må ikke gå ud over certificeringsarbejdet, som skal være effektivt og harmoniseret, hvorfor der må fastsættes klare kriterier og regler for anvendelsen af undtagelser, og disse regler må indarbejdes i grundforordningen.</u></p>

Begrundelse

Ændringsforslaget sigter mod at indbygge fleksibilitet i forslaget til forordning, så det bliver muligt at tage hensyn til lokale forhold.

Anbefalet ændring 2

Artikel 2, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Denne forordning finder anvendelse på landbrugsprodukter, er opført i bilag I til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter »traktaten«) og på visse andre produkter opført i bilag I til denne forordning, hvis disse landbrugsprodukter og disse andre produkter planlægges produceret, tilberedt, distribueret, markedsført, importeret eller eksporteret som økologiske.</p> <p>Produkter, der stammer fra jagt og fiskeri efter vildtlevende arter, betragtes ikke som økologiske.</p>	<p>Denne forordning finder anvendelse på landbrugsprodukter, er opført i bilag I til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter »traktaten«) og på visse andre produkter opført i bilag I til denne forordning, hvis disse landbrugsprodukter og disse andre produkter planlægges produceret, tilberedt, distribueret, markedsført, importeret eller eksporteret som økologiske, <u>indtil de er emballeret, mærket og sendt til den endelige forbruger i en manipulationssikker emballage, eller, i de tilfælde hvor de forhandles i løs vægt og ikke i deres oprindelige emballage eller leveres i manipulerbar emballage, indtil de når frem til den endelige forbruger.</u></p> <p>Produkter, der stammer fra jagt og fiskeri efter vildtlevende arter, betragtes ikke som økologiske.</p>

Begrundelse

Det er nødvendigt med en klar afgrænsning af anvendelsesområdet for de konkrete produktions- og kontrolregler, fra produktet forlader landbrugsbedriften, til det forsegles i en manipulationssikker emballage og/eller når frem til den endelige forbruger.

Anbefalet ændring 3

Artikel 3, stk. 7

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>»sammenslutning af erhvervsdrivende«: sammenslutning, hvor hver erhvervsdrivende er en landbruger, som har en bedrift med op til 5 hektar udnyttet landbrugsareal og som ud over at producere fødevarer eller foderstoffer udøver virksomhed inden for forarbejdning af fødevarer eller foder</p>	<p>»sammenslutning af erhvervsdrivende«: sammenslutning, hvor hver erhvervsdrivende er en landbruger, som <u>i følge den gældende norm i den berørte medlemsstat kan defineres som en mindre landbruger, har en bedrift med op til 5 hektar udnyttet landbrugsareal</u> og som ud over at producere fødevarer <u>og/eller</u> foderstoffer udøver virksomhed inden for forarbejdning af fødevarer <u>og/eller</u> foder;</p>

Begrundelse

Den nærmere definition af begrebet »mindre landbruger« afhænger i høj grad af den lokale kontekst. Medlemsstaterne bør derfor selv kunne præcisere denne definition.

Anbefalet ændring 4

Artikel 7, stk. 1, litra a)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Erhvervsdrivende skal overholde følgende generelle produktionsregler:	Erhvervsdrivende skal overholde følgende generelle produktionsregler:
(a) Hele landbrugsbedriften eller akvakulturbruget skal forvaltes i overensstemmelse med de krav, der gælder for økologisk produktion.	(a) ~~Hele~~ Landbrugsbedriften eller akvakulturbruget skal <u>i sin helhed eller for en specifik dels vedkommende</u> forvaltes i overensstemmelse med de krav, der gælder for økologisk produktion.

Begrundelse

Blandet drift er positiv for vekselvirkningen mellem økologisk og konventionelt landbrug. Et forbud mod blandet drift vil betyde, at en del af de økologiske producenter forsvinder.

Anbefalet ændring 5

Artikel 20

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Forekomst af ikke-tilladte produkter eller stoffer	Forekomst af ikke-tilladte produkter eller stoffer
<p>1. Produkter, for hvilke det konstateres, at mængden af produkter og stoffer, der ikke er tilladt i henhold til artikel 19, ligger over de grænseværdier, der er fastsat under hensyntagen til navnlig direktiv 2006/125/EF, må ikke markedsføres som økologiske.</p> <p>2. For at sikre formålstjenlighed, effektivitet og gennemsigtighed hvad angår ordningen for økologisk produktion og mærkning bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 36 med henblik på fastsættelse af de specifikke kriterier og betingelser, der gælder for anvendelsen af de grænseværdier, der er omhandlet i stk. 1, og for så vidt angår fastlæggelsen af disse grænseværdier og tilpasningen heraf på baggrund af den tekniske udvikling.</p> <p>3. Uanset artikel 211, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1308/2013 og med forbehold for, at en tilladelse fra Kommissionen vedtages uden anvendelse af proceduren omhandlet i artikel 37, stk. 2 eller 3, i denne forordning, kan medlemsstaterne yde nationale betalinger for at kompensere landbrugere for tab, de er påført som følge af forurening af deres landbrugsprodukter med ikke-tilladte produkter eller stoffer, som forhindrer dem i at markedsføre deres produkter som økologiske, forudsat at landbrugerne har truffet alle relevante foranstaltninger til at forhindre risikoen for en sådan forurening. Medlemsstaterne har også mulighed for at anvende den fælles landbrugspolitik's ordninger for helt eller delvist at dække sådanne tab.</p>	<p>1. Produkter, for hvilke det konstateres, at mængden af produkter og stoffer, der ikke er tilladt i henhold til artikel 19, ligger over de grænseværdier, der er fastsat under hensyntagen til navnlig direktiv 2006/125/EF, må ikke markedsføres som økologiske.</p> <p>2. For at sikre formålstjenlighed, effektivitet og gennemsigtighed hvad angår ordningen for økologisk produktion og mærkning bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 36 med henblik på fastsættelse af de specifikke kriterier og betingelser, der gælder for anvendelsen af de grænseværdier, der er omhandlet i stk. 1, og for så vidt angår fastlæggelsen af disse grænseværdier og tilpasningen heraf på baggrund af den tekniske udvikling.</p> <p>3. Uanset artikel 211, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1308/2013 og med forbehold for, at en tilladelse fra Kommissionen vedtages uden anvendelse af proceduren omhandlet i artikel 37, stk. 2 eller 3, i denne forordning, kan medlemsstaterne yde nationale betalinger for at kompensere landbrugere for tab, de er påført som følge af forurening af deres landbrugsprodukter med ikke-tilladte produkter eller stoffer, som forhindrer dem i at markedsføre deres produkter som økologiske, forudsat at landbrugerne har truffet alle relevante foranstaltninger til at forhindre risikoen for en sådan forurening. Medlemsstaterne har også mulighed for at anvende den fælles landbrugspolitik's ordninger for helt eller delvist at dække sådanne tab.</p>

Begrundelse

Regionsudvalget er ikke tilhænger af et særskilt system baseret på resultatforpligtelse for den økologiske sektor.

Anbefalet ændring 6

Artikel 30

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Ækvivalens i henhold til en handelsaftale</p> <p>Et anerkendt tredjeland som omhandlet i artikel 28, stk. 1, litra b), nr. ii), første led, er tredjeland, som af Unionen anerkendes i henhold til en handelsaftale at have et produktionssystem, der opfylder samme mål og principper ved at bringe regler i anvendelse, der sikrer samme grad af sikkerhed for overensstemmelse, som Unionens regler.</p>	<p>Ækvivalens i henhold til en handelsaftale</p> <p>1. Et anerkendt tredjeland som omhandlet i artikel 28, stk. 1, litra b), nr. ii), første led, er tredjeland, som af Unionen anerkendes i henhold til en handelsaftale at have et produktionssystem, der opfylder samme mål og principper ved at bringe regler i anvendelse, der sikrer samme grad af sikkerhed for overensstemmelse, som Unionens regler.</p> <p>2. <u>Kommissionen fastsætter procedureregler for anerkendelse af tredjelände i henhold til en handelsaftale</u></p> <p>3. <u>Kommissionen forhandler om indgåelse af en handelsaftale på grundlag af et mandat fra Rådet med tilknyttede regler.</u></p>

Begrundelse

Af hensyn til en styrkelse af forbrugertilliden udgør sammenligning af kontrolforanstaltninger og produktionsregler grundlaget for ækvivalensprincippet.

Anbefalet ændring 7

Artikel 36, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Udøvelse af de delegerede beføjelser</p> <p>3. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa — Parlamentet og Rådet meddelelse herom.</p>	<p>Udøvelse af de delegerede beføjelse</p> <p>3. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet, ~~og~~ Rådet <u>og Regionsudvalget</u> meddelelse herom.</p>

Begrundelse

Regionsudvalget mener, at det som et rådgivende EU-organ bør kunne udtale sig om emner, der har stor betydning for regionerne. Idet traktaten ikke giver mulighed for, at Regionsudvalget kan fremsætte anbefalinger om delegerede retsakter til Kommissionen, ønsker Regionsudvalget at rådgive Europa-Parlamentet og Rådet om delegerede retsakter.

Anbefalet ændring 8

Artikel 44, stk. 3.3, litra c)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
I forbindelse med de regler, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra j), fastsætter de delegerede retsakter, som er omhandlet i denne artikels stk. 2, regler for: c) hyppigheden af offentlig kontrol af erhvervsdrivende samt i hvilke tilfælde og på hvilke betingelser visse af sådanne erhvervsdrivende skal fritages for visse former for offentlig kontrol	I forbindelse med de regler, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra j), fastsætter de delegerede retsakter, som er omhandlet i denne artikels stk. 2, regler for: ~~e) hyppigheden af offentlig kontrol af erhvervsdrivende samt i hvilke tilfælde og på hvilke betingelser visse af sådanne erhvervsdrivende skal fritages for visse former for offentlig kontrol~~

Begrundelse

Regelmæssige in situ-kontroller er vigtige for forbrugertilliden og udgør en resultattavle for producenterne. Det er derfor vigtigt at håndhæve disse kontroller.

Anbefalet ændring 9

Bilag II, Del II, 1.4.1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1.4.1. Generelle krav til fodring Følgende regler gælder for fodringen: a) Foder til husdyr skal først og fremmest komme fra den landbrugsbedrift, hvor dyrene holdes, eller fra andre økologiske bedrifter i det samme område	1.4.1. Generelle krav til fodring Følgende regler gælder for fodringen: a) Foder til husdyr skal først og fremmest komme fra den landbrugsbedrift, hvor dyrene holdes, eller fra andre økologiske bedrifter i det samme område, <u>forudsat at der forefindes tilstrækkelige foderressourcer. Hvis dette ikke er tilfældet, kan foderet med udtrykkelig tilladelse indkøbes uden for området</u>

Begrundelse

Dette krav vil betyde, at mange økologiske kvægbrug i nogle europæiske regioner vil forsvinde, eftersom det i dag er meget vanskeligt selv at producere alt foderet til bedriftens dyr eller skaffe det fra en anden nærliggende bedrift.

Bruxelles, den 4. december 2014

Michel LEBRUN

Formand for
Regionsudvalget

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA